Έτος Ι'

Τεῦχος 207ον

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

ΕΚΔΟΣΙΣ: ΑΡΧΗΓΕΙΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ

ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΔΙΑΤΑΓΗ

ΤΟΥ ΑΡΧΗΓΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ κ. ΘΕΟΔ. ΡΑΚΙΝΤΖΗ ΠΡΟΣ ΑΠΑΣΑΣ ΤΑΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ ΕΠΙ ΤΩ ΝΕΩ ΕΤΕΙ 1962

«Ἐπὶ τῷ ἀνατέλλοντι Νέῳ Ἔτει ἀπευθύνω πρὸς ἅπαντας τοὺς Ἀστυνομικοὺς καὶ Διοικητικοὺς ὑπαλλήλους ἐγκάρδιον χαιρετισμὸν καὶ τὰς πλέον θερμάς μου εὐχὰς δι' ἑαυτοὺς καὶ τὰς οἰκογενείας των.

Τὸ λῆγον ἔτος συμπίπτει μὲ τὴν συμπλήρωσιν τεσσαρακονταετίας ἀπὸ τῆς συστάσεως τοῦ Θεσμοῦ τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων.

Κατὰ τὴν περίοδον ταύτην ἡ Ἀστυνομία Πόλεων συνήντησεν ἀντιξοότητας καὶ ἐδοκίμασε πικρίας ποικίλης μορφῆς. Παρὰ ταῦτα δὲν ἐκάμφθη, ἀλλ' ἀντιμετώπισε μὲ πίστιν καὶ γενναιότητα τὰς πάσης φύσεως δυσχερείας καὶ τελικῶς κατίσχυσε χάρις εἰς τὴν αὐτοθυσίαν καὶ τὴν βαθεῖαν συναίσθησιν τοῦ καθήκοντος ἁπάντων τῶν ἀστυνομικῶν.

Ἤδη ἡ Ἀστυνομία, ἀπὸ πλευρᾶς ὀργανώσεως καὶ συγκροτήσεως ἐν γένει, ἀποτελεῖ σημαντικώτατον καὶ ἰσχυρὸν Κρατικὸν μηχανισμόν, συνεχῶς ἐξελισσόμενον.

Αἱ συνεχεῖς ἐπιτυχίαι ἀποτελοῦσι χαρακτηριστικὸν γνώρισμα τοῦ ἔργου τῆς Ἀστυνομίας εἰς ὅλους τοὺς τομεῖς τῆς ἁρμοδιότητός της κατὰ τὴν μακρὰν καὶ πολυτάραχον περίοδον ταύτην.

Κατέφερε συντριπτικὰ καὶ ἀποτελεσματικὰ πλήγματα κατὰ τοῦ ἐχθροῦ τοῦ Ἔθνους, τοῦ κομμουνισμοῦ.

Ἐσημείωσε λαμπρὰν ἐπιτυχίαν ἐν τῇ διώξει τοῦ ἐγκλήματος.

Ἀπέδωκε διὰ τῆς μεθοδικῆς ἐργασίας της λίαν ἱκανοποιητικὰ ἀποτελέσματα εἰς τοὺς ἄλλους τομεῖς τῆς εὐθύνης της καὶ γενικῶς διὰ τῆς δραστηριότητός της κατέκτησε τὴν ἐμπιστοσύνην καὶ τὴν ἐκτίμησιν τοῦ Λαοῦ.

Ἔστω γνωστόν, ὅτι ἡ ἀμερόληπτος ἄσκησις τῆς ἀστυνομικῆς ἐξουσίας, ἡ σύνεσις, ἡ μετριοπάθεια, ἡ εὐγένεια, ἡ καλὴ συμπεριφορὰ καὶ ἡ χρῆσις τῶν ἠπιωτέρων μέτρων κατὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν Νόμων καὶ Ἀστυνομικῶν Διατάξεων, συνιστῶσι προσόντα τοῦ καλοῦ καὶ ἀποδοτικοῦ ἀστυνομικοῦ.

Τέλος οὐδενὸς ἀστυνομικοῦ δέον νὰ διαφεύγῃ τὴν ἀντίληψιν ὅτι ἀποστολή του εἶναι ἡ ἐν παντὶ ἐξυπηρέτησις τοῦ πολίτου.

Κατὰ τὸ λῆγον ἔτος τὸ ἔργον τῆς Ἀστυνομίας ὑπῆρξεν λίαν ἀποδοτικόν.

Εἰσερχόμεθα εἰς τὸ Νέον Ἔτος ὑπὸ καλοὺς διὰ τὴν Ἀστυνομίαν οἰωνούς, πιστεύω δέ, ὅτι ἅπαντες οἱ ἀστυνομικοὶ θὰ ἐπιτελέσωσιν εἰς τὸ ἀκέραιον τὸ καθῆκον των πρὸς τὴν ἀγαπητήν μας Πατρίδα καὶ τὴν Κοινωνίαν καὶ θὰ σταθῶσιν εἰς τὰς ἐπάλξεις ἄγρυπνοι φρουροὶ τῆς τάξεως καὶ ἀσφαλείας».

Ἐν Ἀθήναις τῇ 27 Δεκεμβρίου 1961

Ὁ Ἀρχηγὸς

ΘΕΟΔ. Ν. ΡΑΚΙΝΤΖΗΣ

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

ΙΣΘΗΜΕΡΟΣ ΕΚΔΟΣΙΣ ΑΡΧΗΓΕΙΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ: ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΟΔΟΣ ΚΑΛΛΙΔΡΟΜΙΟΥ 12—ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ 627-469

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ { ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ: Ἐτησία δραχμαὶ 60.— Ἐξάμηνος δραχμαὶ 30.—Τιμὴ τεύχους δραχμαὶ 2.50
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ: Ἐτησία δολλάρια 3. — Ἐξάμηνος δολλάρια 1,5.

ΕΤΟΣ Ι'. | ΑΘΗΝΑΙ 1 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1962 | ΤΕΥΧΟΣ 207ον

Μέσα σὲ μιὰ ἀτμόσφαιρα θολὴ ἀνατέλλει ὁ ἥλιος τοῦ 1962. Ἄραγε θὰ μπορέσῃ μὲ τὶς ἀκτῖδες του νὰ διαλύσῃ τὰ κατάμαυρα σύννεφα ποὺ σκορπίστηκαν στοὺς αἰθέρες ἀπὸ τὶς ἐκρήξεις τῶν τεραστίων πυρηνικῶν βομβῶν τοῦ Κροῦστσεφ; Θά μπορέσῃ νὰ θερμάνῃ τὰ παγωμένα σώματα καὶ τὶς ψυχὲς τῶν ἀνθρώπων, ποὺ μὲ ἀγωνία ἀτενίζουν τοῦτες τὶς χριστιανικὲς ἡμέρες πρὸς τὸ ἄστρο τῆς Βηθλεέμ; Θὰ μπορέσῃ νὰ δώσῃ ἐλπίδες γιὰ μιὰ εἰρήνη στὸν κόσμο ποὺ τραντάζεται ὁλόκληρος; Τὰ σήμαντρα τῶν ἐκκλησιῶν μας διαλαλοῦν αὐτὲς τὶς ἡμέρες τὶς μεγάλες ἐντολὲς τοῦ Χριστοῦ: «Ἀγαπᾶτε ἀλλήλους», «Εἰρήνη ὑμῖν». Καὶ ἐνῷ οἱ ἄνθρωποι, οἱ ἁπλοῖ ἄνθρωποι ὅλων τῶν χριστιανικῶν δημοκρατικῶν χωρῶν, ἀγκαλιάζονται καὶ ἀσπάζονται ἀλλήλους, οἱ ἄνθρωποι τῆς στέππας, οἱ ἄνθρωποι ποὺ γκρέμισαν τὶς ἐκκλησιὲς καὶ ἔκαναν τὶς καμπάνες κανόνια καὶ βόμβες, καγχάζουν γιατί εἶναι ἄθεοι, γιατὶ δὲν πιστεύουν στὶς ἐντολὲς τῆς ἀγάπης, γιατὶ ἡ μόνη τους θρησκεία εἶναι τὸ μῖσος, τὸ ἀπέραντο μῖσος πρὸς κάθε τι τὸ ἀνθρώπινο.

Τὰ περιστέρια τῆς εἰρήνης, φοβισμένα κι' αὐτά, πετοῦν ἐδῶ κι' ἐκεῖ καὶ ψάχνουν νὰ βροῦν ἕνα τόπο νὰ σταθοῦν, γιατὶ δυστυχῶς ὅλος ὁ κόσμος τραντάζεται ἀπὸ τοὺς σεισμοὺς τῶν ἐκρήξεων. Καὶ ὅταν ἕνα ὁλόλευκο περιστεράκι τῆς εἰρήνης θέλησε νὰ σταθῇ στὸν Παρθενῶνα μας κι' ἐκεῖ νὰ στήσῃ τὴ φωλιά του, κῦμα ἀνέμου ψυχροῦ ἔφερε μέχρις ἐδῶ τὶς ἀπειλὲς τοῦ τρομεροῦ ἀνθρώπου τοῦ Βορρᾶ ὅτι καὶ τὸ αἰώνιο αὐτὸ σύμβολο τοῦ πολιτισμοῦ θὰ τὸ ἐξαφανίσῃ. Δὲν γνωρίζει ὅμως ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς καὶ ὅλοι ὅσοι ἀκολουθοῦν τὸν κομμουνισμό, ὅτι ἐνῷ μποροῦν νὰ ἐξαφανίσουν τὰ ὑλικὰ μνημεῖα, δὲν μποροῦν ὅμως ποτὲ νὰ σβύσουν ἀπὸ τὶς ψυχὲς τῶν ἀνθρώπων τὶς ἰδέες ποὺ τὰ μνημεῖα αὐτὰ συμβολίζουν.

Αὐτὲς οἱ ἰδέες, αὐτὰ τὰ ἰδανικὰ ποὺ γεννήθηκαν στὴν Ἑλλάδα καὶ γιὰ τὰ ὁποῖα σήμερα ἀγωνίζονται ὅλοι οἱ ἐλεύθεροι λαοί, ὅλοι οἱ ἐλεύθεροι ἄνθρωποι νὰ τὰ διατηρήσουν, δίνουν δύναμι σὲ ὅσους τὰ πιστεύουν καὶ δημιουργοῦν τὴν ἐλπίδα ὅτι τελικὰ θὰ φέρουν στὸν κόσμο τὴν εἰρήνη.

Εἶναι τὰ ἰδανικὰ τῆς θρησκείας, τῆς ἐλευθερίας (ἐθνικῆς καὶ κοινωνικῆς), τῆς ἀγάπης καὶ τῆς εἰρήνης.

Αὐτὰ τὰ ἰδανικὰ ἔχουν ὡς λάβαρα οἱ ἐλεύθεροι δημοκρατικοὶ λαοὶ ποὺ τώρα ἀνεμίχθησαν στὸν τεράστιο ψυχολογικὸ πόλεμο, ποὺ τὸν ἄρχισαν καὶ τὸν ἐπέβαλαν οἱ χῶρες τοῦ Σιδηροῦ Παραπετάσματος, οἱ κομμουνιστικὲς χῶρες μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τὴ Μέκκα τοῦ Μαρξισμοῦ, τὴ Σοβιετικὴ Ἕνωσι.

Ἡ σύγκρουσι εἶναι ἀπέραντη γιατὶ διεξάγεται μὲ ὅλα τὰ μέσα, καλύπτει ὅλους τοὺς τομεῖς τῆς πνευματικῆς καὶ ὑλικῆς ζωῆς καὶ δημιουργεῖ στοὺς ἀνθρώπους ἕνα ἄγχος γιὰ τὸ μέλλον τους καὶ γιὰ τὸ μέλλον τῶν παιδιῶν τους, γιὰ τὸ μέλλον τῆς ἀνθρωπότητος.

Μέσα λοιπὸν σ' αὐτὴ τὴν ψυχροπολεμικὴ καὶ ἀγωνιώδη ἀτμόσφαιρα ὑψώνεται σιγὰ-σιγὰ ὁ ἥλιος τοῦ 1962, ἐνῷ οἱ σάλπιγγες τῆς Βηθλεὲμ σαλπίζουν συνεχῶς τὶς θεῖες ἐντολές: «Ἀγαπᾶτε ἀλλήλους», «Εἰρήνη ὑμῖν».

Ἂς εὐχηθῶμεν, λοιπόν, ὡς ἄνθρωποι, ὡς Ἕλληνες, νὰ κατορθώσῃ ὁ ἥλιος αὐτὸς νὰ φωτίσῃ καὶ νὰ θερμάνῃ τὶς ψυχὲς τῶν ἀνθρώπων, ὥστε νὰ ροδίσῃ καὶ πάλιν ἡ αὐγὴ στὸν κόσμο, νὰ εὐτυχίσουν καὶ νὰ χαροῦν αἱ ἄνθρωποι τὴ ζωή.

Μ' αὐτὴ τὴ σκέψι καὶ μ' αὐτὲς τὶς ἐλπίδες οἱ ἀστυνομικοὶ βρίσκονται στὸ πλευρὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ, πάντοτε ἕτοιμοι νὰ σταθοῦν ἀντιμέτωποι ἐκείνων ποὺ θὰ ἤθελαν νὰ καταλύσουν τὰ ἰδεώδη τῆς Ἑλληνικῆς Πατρίδος.

Ν. Α.

Η ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΑΓΩΓΗ ΩΣ ΠΑΡΑΓΩΝ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ

Ὑπὸ κ. **Ν. ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΟΥ**

ΠΕΡΙΛΗΨΕΙΣ

1. Ἔννοια τῆς κοινωνικῆς ἀγωγῆς.
2. Ἐσωτερικὴ ἀγωγὴ (εὐγένεια ψυχικὴ) καὶ ἐξωτερικὴ ἀγωγὴ (τρόποι καλῆς συμπεριφορᾶς).
3. Ὁ κύριος καθ' ὅλα τζέντλεμαν.
4. Ἡ ἀξία τῆς κοινωνικῆς ἀγωγῆς γιὰ τοὺς ἀστυνομικούς.

***

1. Ἡ ἔννοια τῆς κοινωνικῆς ἀγωγῆς.

Ἡ κοινωνικὴ ἀγωγὴ ἀποτελεῖ ἕναν ἀπὸ τοὺς οὐσιώδεις παράγοντας τοῦ πολιτισμοῦ κάθε ἀνθρώπου καὶ κάθε λαοῦ.

Ἀλλὰ τί ἐννοοῦμε λέγοντες κοινωνικὴ ἀγωγή; Ἐννοοῦμε τὴν ἐμφάνισι καὶ τὴ συμπεριφορὰ κάθε ἀνθρώπου παντοῦ καὶ πάντοτε, ὡς ἐκδήλωση τῶν ψυχικῶν χαρισμάτων του.

Ὅταν λοιπὸν οἱ ἄνθρωποι ποὺ κατοικοῦν σ' ἕνα Κράτος ἔχουν ἀνώτερα αἰσθήματα, τὰ ὁποῖα ἐκδηλώνουν μὲ πράξεις κοινωνικῆς ἀλληλεγγύης, ἐμφανίζονται δὲ καὶ συμπεριφέρονται κατὰ τρόπο ποὺ προκαλεῖ εὐχαρίστηση, τότε λέγεται γι' αὐτοὺς ἡ συνηθισμένη φράσις: «Οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ εἶναι πολιτισμένοι».

Πράγματι δὲ γιὰ νὰ θεωρηθῇ ἕνας λαὸς πολιτισμένος πρέπει παράλληλα πρὸς τὴν ἀνάπτυξη τῶν ἐπιστημῶν, πρὸς τὴν ἐκτέλεση ἔργων καλλιτεχνικῶν, πρὸς τὴν πρόοδο τῆς βιομηχανίας, τὴν αὔξηση τοῦ πλούτου τῆς Χώρας καὶ γενικὰ τὴν ἀνύψωση τοῦ ἐπιπέδου τῆς ζωῆς, νὰ ἔχῃ καλὴ κοινωνικὴ ἀγωγή.

Εἶναι γνωστὸ ἄλλωστε, πὼς ὑπάρχουν Κράτη ποὺ εἶναι ἐξαιρετικὰ προωδευμένα στὶς ἐπιστῆμες καὶ στὶς τέχνες καὶ ἐν τούτοις οἱ λαοὶ ποὺ κατοικοῦν στὰ Κράτη αὐτὰ θεωροῦνται ἀπολίτιστοι γιατὶ στεροῦνται εὐγενῶν αἰσθημάτων καὶ συμπεριφέρονται πρὸς τοὺς πολίτας ἄλλων Κρατῶν κατὰ τρόπον ἀνάρμοστον καὶ ἀνάγωγον.

Ἡ κοινωνικὴ λοιπὸν ἀγωγή, παράλληλα πρὸς τὶς ἄλλες ἐκδηλώσεις τῆς κοινωνικῆς ζωῆς, δίνει τὸ μέτρο τοῦ πολιτισμοῦ κάθε χώρας.

Γι' αὐτὸ ἀκριβῶς ἀποτελεῖ ὑποχρέωση ὅλων μας νὰ βελτιώνουμε συνεχῶς τὴν κοινωνική μας ἀγωγὴ σὲ τρόπο ὥστε νὰ φθάνουμε στὸ τέλειο.

Ἀλλὰ γιὰ νὰ βελτιώνουμε τὴν κοινωνική μας ἀγωγὴ πρέπει νὰ γνωρίζουμε τοὺς βασικοὺς κανόνες της.

2. Ἐσωτερικὴ ἀγωγὴ (εὐγένεια ψυχικὴ) καὶ ἐξωτερικὴ ἀγωγὴ (τρόποι καλῆς συμπεριφορᾶς).

Οἱ κανόνες αὐτοὶ τῆς κοινωνικῆς ἀγωγῆς διαιροῦνται σὲ δύο μεγάλες κατηγορίες.

Ἡ πρώτη κατηγορία περιλαμβάνει τοὺς ἠθικοὺς ἐκείνους νόμους ποὺ ἀνάγονται στὸν ἐσωτερικό μας κόσμο, στὰ αἰσθήματά μας δηλαδὴ καὶ ἀποτελεῖ τρόπον τινὰ τὴν ἐσωτερική, τὴν ψυχικὴ ἀγωγὴ τοῦ ἀνθρώπου.

Ἡ δευτέρα κατηγορία περιλαμβάνει τοὺς κανόνας ἐκείνους τῆς κοινωνικῆς ἀγωγῆς, ποὺ ἀνάγονται στὴν ἐξωτερική μας ἐμφάνιση καὶ στὴ συμπεριφορὰ γενικῶς καὶ ἀποτελεῖ ἔτσι τὴν ἐξωτερική μας ἀγωγὴ «ἔναντι τῶν συνανθρώπων μας».

Ὅταν λοιπὸν κατορθώσουμε ν' ἀποκτήσουμε τὶς ψυχικὲς ἀρετὲς τῆς ἀγάπης, τῆς ἀλληλεγγύης καὶ τῆς δικαιοσύνης, θὰ ἔχουμε ψυχικὴ εὐγένεια. Ἐὰν παράλ-

ληλα πρὸς τὴν ψυχικὴ αὐτὴ εὐγένεια καὶ ὡς ἀντανάκλαση αὐτῆς τηροῦμε καὶ τοὺς κανόνας τῆς καλῆς συμπεριφορᾶς πρὸς τοὺς συνανθρώπους μας, χωρὶς καμμιὰ διάκριση, τότε θὰ μποροῦμε νὰ εἰποῦμε ὅτι εἴμεθα «κ ύ ρ ι ο ι» μὲ ὅλη τὴ σημασία τῆς λέξεως.

3. 'Ο κύριος καθ' ὅλα τζέντλεμαν.

Ἕνας λοιπὸν «κ ύ ρ ι ο ς κ α θ ' ὅ λ α», ἕνας «τ ζ έ ν τ λ ε μ α ν» γιὰ νὰ χρησιμοποιήσουμε τὴν ἀγγλικὴ αὐτὴ λέξη ποὺ ἔχει γίνει διεθνής, συνδυάζει ἀπόλυτα τὴν ἐσωτερική, τὴν ψυχικὴ ἀνωτερότητα καὶ τὴν ἄψογη ἐξωτερικὴ ἐμφάνιση καὶ συμπεριφορά, ἔχει μ' ἕνα λόγο ψυχικὴ καὶ κοινωνικὴ ἀγωγὴ τέλεια.

'Ο «χ ρ υ σ ὸ ς ἄ ν θ ρ ω π ο ς» κατὰ τὴ λαϊκὴ ἔκφραση, ὁ «κ ύ ρ ι ο ς» δηλαδή, εἶναι πάντα ἀνοιχτόκαρδος, εἶναι ἥρεμος, εἶναι καταδεκτικὸς καὶ εὐγενικὸς πρὸς ὅλους, εἶναι παρήγορος πρὸς τοὺς πάσχοντας, εἶναι γενναιόδωρος ὅπου χρειάζεται, εἶναι ψύχραιμος στὶς ἀτυχίες του καὶ μετριόφρων στὶς ἐπιτυχίες του.

Ἕνας κύριος δὲν σκέπτεται ποτὲ τὸ κακὸ γιὰ κανένα, φροντίζει δὲ νὰ μὴ θίγῃ ἢ προσβάλῃ οἱονδήποτε, δὲν περιφρονεῖ τοὺς ἀδυνάτους, ἢ τοὺς φτωχούς, ἀλλ' οὔτε καὶ γίνεται δουλόφρων στοὺς πλουσίους ἢ στοὺς δυνατούς.

'Ο κύριος εἶναι πάντοτε σοβαρός, ἀλλὰ καὶ χαρούμενος. Δὲν εἶναι ποτέ του ἀπαισιόδοξος, χαιρετᾷ μὲ πραγματικὴ χαρὰ ὅλους τοὺς γνωστούς του καὶ πάντοτε ἐνθαρρύνει καὶ μεταδίδει τὴν αἰσιοδοξία μ' ἕνα καλὸ λόγο. Ὅταν χρειασθῇ, γίνεται προστάτης τῶν ἀδυνάτων καὶ διεκδικεῖ μὲ λεπτότητα, ἀλλὰ καὶ σοβαρότητα, τὸ δίκαιο τοῦ ἀδικουμένου, χωρὶς νὰ πτοῆται ἀπὸ κανένα. Παράλληλα εἶναι ἐξαιρετικὰ λεπτὸς καὶ φιλόφρων στὶς γυναῖκες σ' ὁποιαδήποτε τάξη κι' ἂν ἀνήκουν, φέρεται δὲ μὲ μεγάλο σεβασμὸ στὶς γερόντισσες.

Ἕνας κύριος δὲν γίνεται ποτὲ ὑβριστής, καὶ δὲν εἰρωνεύεται κανένα, δὲν ἐκφράζεται πειρακτικὰ καὶ μὲ ὑπονοούμενα γιὰ τοὺς ἄλλους, οὔτε θυμώνει ὅταν τὸν κατηγοροῦν γιὰ κάτι, ἀλλὰ φροντίζει ν' ἀμύνεται μὲ σοβαρότητα καὶ μέσα στὰ ἐπιτρεπόμενα πλαίσια τῆς ὑπολήψεώς του. Οἱ κύριοι δὲν κάνουν ἀστεῖα εἰς βάρος κανενὸς καὶ φέρονται πάντοτε μὲ ἐξαιρετικὴ καλωσύνη καὶ ἀγάπη στὰ παιδιά.

Κάθε κύριος χαίρεται πάντοτε γιὰ τὶς ἐπιτυχίες τῶν συνανθρώπων του καὶ συγχαίρει εἰλικρινῶς αὐτούς. Ἐὰν δὲ καμμιὰ φορὰ νομίσῃ ὅτι ἔσφαλλε, ζητάει πρόθυμα συγγνώμην, ἐνῷ ἂν ἀντιληφθῇ ὅτι κάποιος ἔκανε κάτι εἰς βάρος του, δὲν ἀπαιτεῖ οὔτε ἐπιχειρεῖ νὰ τὸν ἐξαναγκάσῃ νὰ τοῦ ζητήσῃ συγγνώμη. Γενικά, ἀγαπάει καὶ σέβεται τοὺς ὁμοίους του καὶ τὸν ἑαυτό του.

'Η ἐμφάνισις ἑνὸς κυρίου, δηλαδὴ ἡ ἐνδυμασία του, τὸ κούρεμα, τὸ ξύρισμα, τὰ παπούτσια, ἡ γραβάτα του, τὸ καπέλλο καὶ λοιπὰ εἶναι ἁπλᾶ χωρὶς ἐξεζητημένες ἐκκεντρικὲς διακριτικότητες, ποὺ πολλὲς φορὲς δημιουργοῦν κωμικότητα.

Οἱ τρόποι του ὅταν βαδίζῃ καὶ ὅταν βρίσκεται στὰ κέντρα, στὰ λεωφορεῖα, στὰ ταῖνα, στὰ ἀτμόπλοια καὶ ὁπουδήποτε ἀλλοῦ εἶναι ἄψογοι. 'Ο πραγματικὸς κύριος ἔχει συνηθίσει νὰ προσέχῃ σὲ ὅλα, στὸ κάπνισμα, στὸ φαγητό, ὅταν κάθεται δίπλα ἀπὸ μιὰ κυρία ἢ ἕναν ἡλικιωμένο κύριο ἢ ἕνα παιδὶ ἔτσι ποὺ νὰ μὴ δίνῃ ἐνόχλησῃ σὲ κανένα, ἀπεναντίας νὰ προκαλῇ εὐχαρίστηση μὲ τὴν παρουσία του.

Αὐτὴ μὲ λίγα λόγια εἶναι ἡ περιγραφὴ ἑνὸς κυρίου πολιτισμένου, ἑνὸς τζέντλεμαν, ἑνὸς ποὺ συγκεντρώνει καὶ ψυχικὴ εὐγένεια καὶ εὐγένεια στὸν τρόπο τῆς συμπεριφορᾶς του.

Δὲν πρέπει ὅμως νὰ νομίσουμε ὅτι ὁ «κ ύ ρ ι ο ς» ὁ τ ζ έ ν τ λ ε μ α ν βρίσκεται μόνο στὶς πόλεις καὶ στὰ κοσμικὰ σαλόνια. Ὄχι.

Κύριος καθ' ὅλα, εἶναι καὶ ὁ ἀγρότης, ποὺ ἐμφανίζεται μὲ τὴν τοπική του ἐνδυμασία καθαρή, ποὺ εἶναι πάντα γελαστὸς καὶ ἀνοιχτόκαρδος, ποὺ δὲν μιλάει

μὲν στὸν πληθυντικό, ἀλλὰ ποὺ ἡ μιλιά του καὶ τὸ περιεχόμενό της μοσχοβολάει ἀρχοντιὰ καὶ καλωσύνη.

Κύριος καθ' ὅλα εἶναι καὶ ὁ ἐργάτης, ποὺ μὲ τὴν ἁπλῆ του φορεσιά, μὲ τὰ σκληρὰ ἀλλὰ καθαρά, ὕστερα ἀπὸ τὴ δουλειὰ χέρια του, μὲ τὸ χαρούμενο καὶ εὔθυμο παρουσιαστικό του καὶ μὲ τοὺς ἁπλοὺς μέν, ἀλλὰ αὐθόρμητα σεμνοὺς τρόπους τῆς συμπεριφορᾶς του, σᾶς αἰχμαλωτίζει.

Ἀπὸ αὐτὰ λοιπόν, ποὺ ἀναφέραμε περιληπτικὰ βγαίνει τὸ συμπέρασμα ὅπως τονίσαμε καὶ στὴν ἀρχή, ὅτι ἡ κοινωνικὴ ἀγωγὴ ἀποτελεῖ οὐσιώδη παράγοντα τοῦ πολιτισμοῦ κάθε ἀνθρώπου.

4. Ἡ ἀξία τῆς κοινωνικῆς ἀγωγῆς γιὰ τοὺς ἀστυνομικούς.

Ἀφοῦ λοιπὸν γιὰ κάθε ἄνθρωπο ἡ κοινωνικὴ ἀγωγή του ἀποτελῇ, ὡς ἐκδήλωσι, οὐσιαστικὸ παράγοντα, ποὺ φανερώνει τὸ βαθμὸ τοῦ πολιτισμοῦ του, γιὰ τοὺς ἀστυνομικοὺς ἀποτελεῖ ὑποχρέωση, γιατὶ ἀντανακλᾷ κατὰ πρῶτο λόγο στὸ Ἀστυνομικὸ Σῶμα καὶ κατὰ δεύτερο λόγο στὸ Κράτος, τοῦ ὁποίου αὐτοὶ ἀποτελοῦν τὰ κυριώτερα ὄργανα, μὲ τὰ ὁποῖα κάθε ξένος, ἀλλὰ καὶ οἱ πολῖτες γενικῶς ἔρχονται σὲ ἄμεσο καὶ συχνὴ ἐπαφή.

Ὥστε, ἔχουν ὑποχρέωση ὅλοι οἱ ἀστυνομικοί, ἀνεξαρτήτως βαθμοῦ, παράλληλα πρὸς τὴν ἐπαγγελματικὴ ἀνάπτυξη ν' ἀποκτήσουν καλὴ κοινωνικὴ ἀγωγή, ν' ἀποκτήσουν δηλαδὴ εὐγένεια ψυχῆς καὶ εὐγένεια στοὺς τρόπους των, τόσο κατὰ τὴν ἐκτέλεση τῆς ὑπηρεσίας αὐτῶν, ὅσο καὶ στὶς κοινωνικές τους συναναστροφὲς καὶ ἐμφανίσεις.

Ἄλλως τε ὅπως ὅλοι γνωρίζουμε ἡ κοινὴ γνώμη βαθμολογεῖ τὴν Ἀστυνομία ὄχι μονάχα ἀπὸ τὶς ἐπιτυχίες της, στὴ δίωξη τοῦ ἐγκλήματος καὶ στὴν προσπάθειά της γιὰ τὴν προάσπιση τῆς ζωῆς, τῆς τιμῆς καὶ τῆς περιουσίας τῶν πολιτῶν, ἀλλὰ κατὰ πρῶτο λόγο ἀπὸ τὴ συμπεριφορὰ τῶν ὀργάνων αὐτῆς κατὰ τὴν ἐνάσκηση τοῦ καθήκοντός των.

Ἔτσι βλέπει κανεὶς πολλὲς φορὲς νὰ ἐξεγείρεται ἡ κοινὴ γνώμη καὶ ὁ τύπος ποὺ τὴν ἐκπροσωπεῖ γιὰ τὴ συμπεριφορὰ ἑνὸς ἀστυνομικοῦ ὀργάνου, σὲ τέτοιο βαθμὸ ποὺ τραυματίζει τὴν ὑπόληψη ὁλοκλήρου τοῦ Σώματος.

Μπορεῖ ἕνας ἀστυνομικός νὰ μὴν ἔχῃ εὐρεῖα ἐπιστημονικὴ καὶ ὑπαλληλικὴ κατάρτιση, νὰ μὴ εἶναι πλήρως ἐνήμερος τῶν Νόμων τοῦ Κράτους, νὰ μὴ θεωρῆται ἀπὸ τοὺς προϊσταμένους του ὑπηρεσιακῶς ἐπαρκής, καὶ ὅμως νὰ εἶναι ἀγαπητὸς στοὺς πολῖτες, γιατὶ ἔχει ἐξαιρετικὴ συμπεριφορά, ἔχει δηλαδὴ κοινωνικὴ ἀγωγή.

Τὴ συμπεριφορά του δὲ αὐτὴ τὴ διακρίνει ὁ πολίτης ἀπὸ διάφορες μικρολεπτομέρειες κατὰ τὴν ἐνάσκηση τῆς ὑπηρεσίας του, ἀπὸ τὸ ὕφος του, ἀπὸ τὸ βάδισμά του, ἀπὸ τὸν τρόπο τῆς ὁμιλίας του καὶ ἀπὸ τὸν τρόπο ἀκόμη ποὺ θὰ καθίσῃ σ' ἕνα κέντρο.

Βέβαια, οἱ ἀστυνομικοί, εἶναι παιδιὰ τοῦ λαοῦ καὶ προέρχονται ἀπ' εὐθείας ἀπό αὐτόν. Ἐνῷ ἀπ' ἐναντίας πολλοὶ ἐγκληματίαι ἀνήκουν σὲ ἀνεπτυγμένες τάξεις καὶ ἔχουν ἐξαιρετικὴ κοινωνικὴ μόρφωση καὶ ἄριστη ἀγωγή, δηλαδὴ ἄριστο τρόπο συμπεριφορᾶς, ὥστε νὰ μποροῦν ἔτσι νὰ ἐγκληματοῦν εὐκολώτερα καὶ ἐπιτυχέστερα.

Γι' αὐτὸ ἀκριβῶς εἶναι ἀνάγκη καὶ οἱ ἀστυνομικοὶ ν' ἀναπτύσσουν τὴν κοινωνικήν τους μόρφωση καὶ ν' ἀποκτοῦν ἀγωγὴ γενικὴ τέτοια, ποὺ νὰ τοὺς ἐπιτρέπῃ νὰ κινηθοῦν ἄνετα σ' ὅλα τὰ στρώματα τῆς κοινωνίας, ὅπου κυκλοφοροῦν οἱ κακοποιοὶ καὶ νὰ ἐπιτυγχάνουν τὴν ἐξουδετέρωσή τους.

Γιὰ ν' ἀποκτήσῃ ὅμως ἕνας ἄνθρωπος τοῦ χωριοῦ ἢ τοῦ λαοῦ τῆς πόλεως ποὺ κατατάσσεται ἀστυφύλακας κοινωνικὴ μόρφωση καὶ γενικὰ ἀγωγὴ καλή, πρέπει νὰ διδαχθῇ ἐπίμονα, καὶ τοῦτο εἶναι ὑποχρέωσις τῶν Ἀστυνομικῶν Σχολῶν. Ἐκεῖ

ὀφείλουν οἱ μαθηταὶ ν' ἀποβάλουν σιγὰ—σιγὰ ὡρισμένα μικροελαττώματα, τὰ ὁποῖα μπορεῖ ν' ἀπέκτησαν στὴ ζωή τους μέχρι τότε καὶ ταυτόχρονα νὰ ἀναπτύσσωνται, νὰ μορφώνωνται σὲ κοινωνικὴ ἐμφάνιση, ν' ἀποκτοῦν μὲ ἕνα λόγο καλοὺς τρόπους, καλὴ παράσταση.

Τὸ ζήτημα αὐτὸ ἔχει ἐξαιρετικὴ σημασία καὶ γι' αὐτὸ ἀκριβῶς καθιερώθη ἡ κοινωνικὴ ἀγωγὴ ὡς μάθημα στὶς 'Αστυνομικὲς Σχολές, ὥστε νὰ μὴ ἐμφανίζωνται τὰ ἀστυνομικὰ ὄργανα μὲ καθυστερημένη κοινωνικὴ μόρφωση καὶ ἀγωγή, ἔτσι ποὺ νὰ ξαναφέρνουν στὴ μνήμη τῶν πολιτῶν τὸν ἀστυνομικὸ τῆς περασμένης ἐποχῆς, ἀλλὰ νὰ εἶναι τελείως ὠργανωμένοι καθ' ὅλα καὶ νὰ μποροῦν νὰ ἐμπνέουν τὸν σεβασμὸ καὶ τὴν ἐμπιστοσύνη, ὡς ἐκτελεστικὰ ὄργανα τοῦ Κράτους.

Σήμερα ἡ γενικὴ κοινωνικὴ ἀνάπτυξη, ἡ πρόοδος, ὁ πολιτισμός, θέλει τὸν ἀστυφύλακα τζέντλεμαν, τὸν θέλει κύριο, τὸν θέλει λεπτό, μὲ τρόπους, μὲ εὐγένεια μὲ σοβαρότητα καὶ μὲ ἀξιοπρέπεια.

Βέβαια, δὲν μπορεῖ ν' ἀξιώσῃ κανεὶς ἀπὸ ἕνα ὄργανο ποὺ δουλεύει σκληρὰ καὶ ποὺ πολλὲς φορὲς ἀμείβεται φτωχὰ νὰ παρουσιασθῇ μὲ πολιτικὴ ἐνδυμασία ἀψόγου κυρίου τῶν σαλονιῶν. Αὐτὸ θὰ μποροῦσε νὰ θεωρηθῇ ὑπερβολή. Εἶναι δυνατὸ ὅμως καὶ εὔκολο ἡ παράστασις γενικά, ἡ ἐμφάνισις καὶ οἱ τρόποι, ἡ συμπεριφορὰ δηλαδὴ τοῦ ὀργάνου αὐτοῦ, νὰ εἶναι τέτοια, ὥστε ν' ἀφοπλίζῃ καὶ νὰ ὑποτάσσῃ στὰ κελεύσματα τῶν νόμων ὁποιονδήποτε πολίτη, σ' ὁποιαδήποτε κοινωνικὴ κατηγορία καὶ ἂν ἀνήκῃ.

Εὐτυχῶς στὴν 'Αστυνομία εἴχαμε ἀνέκαθεν δείγματα ἐξαιρετικῆς πραγματικὰ κοινωνικῆς ἐμφανίσεως καὶ ἀγωγῆς τῶν ὀργάνων αὐτῆς, ποὺ μπόρεσαν ἀξιόλογα νὰ κινηθοῦν σ' ὅλα τὰ κοινωνικὰ στρώματα καὶ νὰ ἐκτελέσουν τὸ καθῆκον τους ὑποδειγματικὰ μὲ ἄνεση καὶ μὲ ἐπιτυχία. Τὰ δείγματα ὅμως αὐτὰ τῆς ἐξαιρετικῆς ἐμφανίσεως καὶ ἀγωγῆς πρέπει νὰ γίνουν ὑποδείγματα γιὰ τὸ σύνολον τῶν ὀργάνων τῆς τάξεως, ὥστε νὰ μπορῇ κανεὶς γενικὰ νὰ ὑπερηφανεύεται γι' αὐτά, ὡς Ἕλλην.

Ν. ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΗΣ

Τὰ «ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ»

εὔχονται εἰς τοὺς συνδρομητάς των

εὐτυχὲς τὸ ἀνατέλλον

Νέον Ἔτος 1962

Η ΔΡΑΣΙΣ ΤΗΣ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ "ΙΝΤΕΡΠΟΛ„

Ὑπὸ τοῦ Δημοσιογράφου
κ. **ΔΗΜ. Δ. ΜΥΛΩΝΑ**

Τὸ ἔγκλημα, τὸ ὁποιοδήποτε ἔγκλημα, ἀπὸ τὴν ἁπλῆ ἀπάτη μέχρι τοῦ προμελετημένου καὶ προσχεδιασμένου φόνου, χάρις εἰς τὰς προόδους ποὺ ἐσημειώθησαν τὰ τελευταῖα χρόνια, παρουσιάζει περισσότερες σκοτεινὲς πλευρές. Καὶ τὶς σκοτεινὲς αὐτὲς πλευρὲς εἶναι ὑποχρεωμένη νὰ διαφωτίσῃ ἡ ἀστυνομία, νὰ συλλάβῃ τὸν ἐγκληματία καὶ νὰ τὸν παραδώσῃ εἰς τὴν Δικαιοσύνην πρὸς τιμωρίαν. Ἀλλὰ ἂν τὸ ἔγκλημα γίνεται πιὸ συστηματικὸ καὶ τὰ μέσα ποὺ διαθέτει σήμερα ἡ ἀστυνομία εἶναι πιὸ ἀποτελεσματικά, ὥστε τελικὰ ὁ οἱοσδήποτε ἐγκληματίας δὲν διαφεύγει τὴν τιμωρία τῆς ἀξιοποίνου πράξεώς του.

Ἀλλά, ἐκτὸς τῶν νέων μεθόδων ποὺ χρησιμοποιοῦν οἱ παράνομοι τῆς κοινωνίας διὰ τὴν διάπραξιν μιᾶς ἀξιοποίνου πράξεως, ὑπάρχει καὶ ἡ εὐχερὴς τούτων μετακίνησις ἀπὸ πόλεως εἰς πόλιν, χώρας εἰς χώραν καὶ ἠπείρου εἰς ἤπειρον. Ἔτσι πολλὲς φορὲς τὰ ἴχνη τοῦ δράστου χάνονται. Ἀλλὰ καὶ ἡ ἀστυνομία δὲν ἔμεινε ἀργή. Μποροῦμε μάλιστα νὰ ποῦμε ὅτι πρόλαβε τὸν ἐγκληματία. Διότι, ἀντὶ νὰ μετακινῆται ἡ ἴδια, ἀπὸ χώρα εἰς χώραν καὶ ἠπείρου εἰς ἤπειρον, μετακινεῖ τὰ τεκμήρια ποὺ βαρύνουν τὸν ἐγκληματία καὶ κατατοπίζει τὰς ἀστυνομίας ὅλων τῶν χωρῶν ποὺ τελικὰ δύσκολα κατορθώνει ὄχι νὰ μείνῃ ἀσύλληπτος, ἀλλὰ καὶ νὰ δράσῃ ἀκόμη.

Μὲ τὴν συνεργασία αὐτὴ τῶν ἀστυνομιῶν, τὴν παροχὴ πληροφοριῶν καὶ ὁμαδικὴ δρᾶσι, τὰ ἐγκλήματα ἐξιχνιάζονται καὶ οἱ ἐγκληματίαι συλλαμβάνονται.

Καὶ ἡ συνεργασία αὐτὴ τῶν ἀστυνομιῶν ὡδήγησε εἰς τὴν δημιουργίαν τῆς Ἰντερπόλ, ἡ ὁποία εἶναι ἕνας διεθνὴς ὀργανισμὸς καταπολεμήσεως καὶ προλήψεως τοῦ ἐγκλήματος. Ὁ γενικὸς γραμματεὺς τῆς Ἰντερπὸλ κ. Μαρσὲλ Σικώ, ὁμιλῶν ἐπὶ τῆς δράσεως τῆς Ἰντερπόλ, εἰς τὸ Παρίσι, εἶπεν ὅτι ἡ συνεργασία 76 ἀστυνομιῶν ποὺ ἀνήκουν εἰς τὴν Ἰντερπὸλ ἔχει δώσει ἄριστα ἀποτελέσματα. Οἱ ἀστυνομικοὶ τῆς Ἰντερπὸλ κατὰ κύριον λόγον εἶναι ὑπάλληλοι γραφείου μὲ πεῖραν καὶ ἐπιστημονικὴν μόρφωσιν εἰς τὸν τομέα τοῦ ἐγκλήματος καὶ τὰ ὅπλα ποὺ χρησιμοποιεῖ εἶναι οἱ «φάκελλοι», ποὺ εἶναι τὸ ἀποτελεσματικώτερο καὶ πιὸ τρομερὸ ὅπλο κατὰ τῶν διεθνῶν κακοποιῶν, τῶν ὁποίων ἡ φαντασία καὶ ἡ σατανικότης ξεπερνᾷ κάθε ὅριον.

Δὲν θὰ ἀσχοληθῶμεν εἰς τὸ σημείωμά μας αὐτὸ μὲ τὴν διάρθρωσιν τῆς Ἰντερπόλ. Εἰς ὅλους τοὺς ἀστυνομικοὺς εἶναι γνωστὴ καὶ ἡ διάρθρωσις καὶ ἡ σύνθεσις τοῦ διεθνοῦς αὐτοῦ ἀστυνομικοῦ σώματος. Θὰ περιοριστοῦμε νὰ ποῦμε μερικὰ βασικὰ στοιχεῖα ποὺ ἔχουν συγκεντρωθῆ εἰς τὰ ἀρχεῖα ὅλων τῶν ἀστυνομιῶν καὶ ἐκ τῶν ὁποίων ἀποδεικνύεται ἡ ἐνεργητικὴ δρᾶσις τῆς Ἰντερπόλ, μέλος τῆς ὁποίας εἶναι καὶ ἡ ἑλληνικὴ Ἀστυνομία.

Κατ' ἀρχὴν οἱ ὑπηρεσίες τῆς Ἰντερπὸλ εἶναι πολύτιμες ὅταν πρόκειται διὰ κακοποιοὺς ποὺ κυκλοφοροῦν διαρκῶς ἀπὸ χώρας εἰς χώραν καὶ ἀπὸ ἠπείρου εἰς ἤπειρον διὰ τὴν διάπραξιν κλοπῶν, διαρρήξεων, ἀπατῶν μὲ ἄπειρες ταυτότητες καὶ ὀνόματα. Ἡ Ἰντερπὸλ ἔχει συγκεντρώσει τὰ δακτυλικὰ ἀποτυπώματα καὶ φωτογραφίας χιλιάδων διεθνῶν κακοποιῶν ποὺ τῆς ἐπιτρέπει ν' ἀποκαλύψῃ τὸ πραγματικὸ ὄνομα τοῦ κακοποιοῦ παρ' ὅλα τὰ ψεύτικα ὀνόματα καὶ πιστοποιητικά. Εἶναι σπάνιο τὸ γεγονὸς ἕνα θῦμα ἀπάτης ἢ κλοπῆς νὰ μὴν ἔχῃ προσέξει κάποια χαρακτηριστικὴ λεπτομέρεια εἰς τὸ ὕψος, τὸ φέρσιμο ἢ τὴν ἐμφάνισι τοῦ κακοποιοῦ. Μόλις καταγγελθῇ ἡ ἀπάτη καὶ γίνῃ ἡ κατάθεσις τοῦ θύματος, ἀμέσως ἐρευνῶνται τὰ ἀρχεῖα τῆς Ἰντερπὸλ καὶ εἰς λίγα λεπτὰ ξεχωρίζονται αἱ φωτογραφίαι καὶ ὅλα τὰ στοιχεῖα τῶν

ἀπατεώνων μὲ τὸ εἰδικὸ αὐτὸ στοιχεῖο. Ἀπὸ κεῖ καὶ πέρα εἶναι εὔκολη ἡ ἐπισήμανσις τοῦ κακοποιοῦ καὶ ἡ σύλληψίς του. Πολλὲς ἀπάτες μὲ ἐπιταγὲς καὶ διάφοροι συνδυασμοὶ διεθνῶν ἀπατεώνων καὶ κακοποιῶν εἰς βάρος τραπεζῶν ἀνεκαλύφθησαν ἀπὸ τὴν Ἰντερπὸλ χάρις εἰς τὸ πλῆρες φωτογραφικὸν καὶ δακτυλοαποτυπωματικὸν ἀρχεῖον.

Χαρακτηριστικὰ ἀναφέρεται τὸ παράδειγμα τοῦ Οὐκρανοῦ Σμολιάνωφ, ἑνὸς ἐκ τῶν τρομερωτέρων παραχαρακτῶν νομισμάτων εἰς διεθνῆ κλίμακα. Ὁ Σμολιάνωφ ἦταν μαθητὴς τῆς Σχολῆς Καλῶν Τεχνῶν τοῦ Κιέβου, ποὺ μετὰ τὴν κομμουνιστικὴ ἐπανάστασι τοῦ 1917, κατέφυγε στὸ Βερολῖνο. Ἀλλὰ ἀντὶ νὰ συνεχίσῃ τὶς σπουδές του ἐπεδόθη εἰς τὴν παραχάραξι νομισμάτων. Κυκλοφοροῦσε εἰς ὅλα τὰ κράτη τῆς Εὐρώπης μὲ ψεύτικα διαβατήρια, διηύθυνε μιὰ μικρὴ ὁμάδα συνενόχων καὶ ἔθετε εἰς κυκλοφορία χιλιάδες ψεύτικες ἀγγλικὲς λίρες. Ἀξίζει νὰ σημειωθῇ ὅτι ὁ Σμολιάνωφ κατὰ τὴν διάρκεια τοῦ Β' παγκοσμίου πολέμου χρησιμοποιήθηκε ἀπὸ τὸν Χίμλερ καὶ Καλτενμπροῦνερ διὰ τὴν παραχάραξι ἀγγλικῶν λιρῶν καὶ ἄλλων νομισμάτων μὲ τὰ ὁποῖα τὸ Γ' Ράϊχ ἐπλήρωνε τοὺς κατασκόπους του. Καὶ πολλοὶ τὴν ἔπαθαν. Σήμερα ὁ Σμολιάνωφ ποὺ συνελήφθηκε ἀπὸ τοὺς Ἀμερικανοὺς κατὰ τὴν εἴσοδόν τους εἰς τὴν Γερμανίαν βρίσκεται εἰς τὶς Ἡνωμένες Πολιτεῖες καὶ φτειάνει παιγνίδια. Καὶ οὔτε κὰν ἐπιχειρεῖ νὰ παραχαράξῃ νόμισμα. Διότι εἶναι βέβαιος ὅτι θὰ συλληφθῇ ἀμέσως.

Πολλὰ θὰ εἶχε νὰ πῇ κανεὶς διὰ τὴν δρᾶσι τῆς Ἰντερπὸλ ὡς ὀργανισμοῦ, ἀλλὰ καὶ τῶν προσώπων ποὺ εἰς κάθε χώρα ἐργάζονται διὰ λογαριασμό της. Πολλὰ ἐπίσης εἶναι τὰ περιστατικὰ ὅπου ἡ ἑλληνικὴ ἀστυνομία ἐβοήθησε τὴν Ἰντερπὸλ εἰς τὴν ἀνακάλυψιν καὶ σύλληψιν διεθνῶν ἀπατεώνων, κακοποιῶν καὶ ἐμπόρων ναρκωτικῶν. Σημαντικὴ εἶναι ἐπίσης ἡ συμβολή της εἰς τὸν τομέα τῆς σωματεμπορίας καὶ τῆς υἱοθεσίας νηπίων ποὺ συνετάραξε τὴν κοινὴν γνώμη καὶ κυρίως τὴν Ἀμερική. Καὶ ἡ θέσις ποὺ κατέχει ἡ ἑλληνικὴ ἀστυνομία εἰς τὴν Ἰντερπὸλ εἶναι ἀρκετὰ ἐπίζηλος. Πολλὲς φορὲς ἔχει ἐπισημανθῆ ἡ δρᾶσις τῆς ἑλληνικῆς ἀστυνομίας καὶ ἡ συμβολή της εἰς τὴν ἀνακάλυψιν διεθνῶν κακοποιῶν.

Ἕνα ἄλλο χαρακτηριστικὸ παράδειγμα τῆς δράσεως τῆς Ἰντερπόλ, ἑλληνικοῦ ἐνδιαφέροντος, εἶναι ἡ ἀνακάλυψις εἰς τὴν Βραζιλίαν τῶν ἀδελφῶν Κουκουλᾶ ποὺ κατηγοροῦνται δι' ἀπάτας εἰς τὴν Ἑλλάδα. Ἐπίσης ἡ ἀνακάλυψις τῶν δραστῶν τοῦ φόνου τῆς Εὐβοίας εἰς τὴν Γερμανίαν καὶ πλεῖστα ὅσα ἄλλα.

Ἀλλὰ παρ' ὅλην τὴν δρᾶσιν τῶν ἐθνικῶν ἀστυνομιῶν καὶ τῆς Ἰντερπόλ, οἱ κακοποιοί, οἱ ἀπατεῶνες, οἱ διαρρῆκτες καὶ οἱ λωποδῦτες δὲν περιορίζονται. Τουναντίον αὐξάνει ὁ ἀριθμός των, ἐπινοοῦν δὲ νέα τεχνάσματα καὶ μεθόδους ποὺ πολλὲς φορὲς φέρνουν εἰς ἀμηχανίαν τὰ διεθνῆ λαγωνικά. Τελικὰ ὅμως καὶ οἱ νέοι αὐτοὶ κακοποιοὶ ἀνακαλύπτονται καὶ καταγράφονται εἰς τὰ ἀρχεῖα τῆς Ἰντερπὸλ καὶ ἐξιχνιάζονται τὰ συστήματα ποὺ χρησιμοποιοῦν. Διότι ἐὰν οἱ κακοποιοὶ εἶναι ἐπινοητικοὶ καὶ οἱ ἀστυνομικοὶ δὲν στεροῦνται ἐξυπνάδας καὶ γνώσεων, ὥστε νὰ ἐπισημαίνουν τὸ ἔγκλημα καὶ τὸν ἐγκληματία. Πάντως γεγονὸς εἶναι ὅτι ὅσο ὑπάρχουν ἄνθρωποι καὶ μάλιστα ἀφελεῖς θὰ ὑπάρχουν ἀπατεῶνες καὶ κακοποιοί. Καὶ ἡ ἀπάτη εἶναι τόσον εὔκολα νὰ διαπραχθῇ ὅσον ἀφελέστερο εἶναι τὸ θῦμα. Καὶ εἰς τὴν περίπτωσι αὐτὴ ὅ,τι δήποτε καὶ ἂν κάνῃ ἡ ἀστυνομία, δὲν θὰ δυνηθῇ νὰ τὸ σώσῃ ὅλες τὶς φορές. Διότι ὁ ἀπατεὼν λαμβάνει προφυλακτικὰ μέτρα ποὺ εἶναι πολλὲς φορὲς ἀδύνατον ν' ἀνακαλυφθῇ εἰς τὴν διάπραξι τὸ ἀδίκημα. Ἐκτὸς φυσικὰ τοῦ ὅτι ἡ ἀστυνομία δὲν ἔχει δικαίωμα νὰ συλλάβῃ κάποιον, ἔστω καὶ ἂν εἶναι βεβαία ὅτι σχεδιάζει καὶ προετοιμάζει τὴν ἀπάτην του, πρὶν ἔχῃ ἁπτὰ δείγματα διαπράξεως τοῦ ἀδικήματος. Καὶ τοῦτο διότι ὁ νόμος ὅλων τῶν κρατῶν δὲν προβλέπει τὴν τιμωρίαν τῆς σκέψεως. Διὰ τοὺς λόγους αὐτοὺς καλοῦνται καὶ οἱ πολῖται νὰ ἔχουν τὸ νοῦ τους καὶ νὰ φροντίζουν κατὰ τὸ δυνατὸν ν' αὐτοπροστατεύωνται καὶ νὰ μὴ πίπτουν θύματα τῶν ἀπατεώνων. Διότι δὲν πρέπει νὰ ξεχνοῦμε ὅτι τὸ παληὸ κόλπο τοῦ «παππᾶ» διὰ τὸ ὁποῖον τόσα

ΤΟ ΑΝΩΤΑΤΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ ΤΩΝ ΗΝΩΜΕΝΩΝ ΠΟΛΙΤΕΙΩΝ ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ ΕΠΙΛΑΜΒΑΝΕΤΑΙ ΠΤΑΙΣΜΑΤΙΚΗΣ ΠΑΡΑΒΑΣΕΩΣ

'Από τὸ ἀμερικανικὸν περιοδικὸν «Reader's Digest», κατὰ μετάφρασιν 'Αρχιφύλακος κ. **ΚΩΝ. ΛΑΨΑΝΗ**

Μία ἐκ τῶν ὡραιοτέρων παραδόσεων τῆς 'Αμερικῆς ἀπεικονίζεται εἰς τὴν περίπτωσιν, καθ' ἣν τὸ 'Ανώτατον Δικαστήριον τῶν 'Ηνωμένων Πολιτειῶν τῆς 'Αμερικῆς ἐνέδωσε νὰ ἐξετάσῃ τὴν προσφυγὴν ἑνὸς 'Αμερικανοῦ πολίτου, τὸν ὁποῖον πάντες ἀπέφυγαν νὰ ἀκούσουν.

Μέχρι τῆς τελευταίας ὥρας τῆς Δευτέρας, 11-1-60, ἡ ἡμέρα κυλοῦσε ὁμαλά, χωρὶς τίποτε τὸ ἰδιαίτερον χαρακτηριστικὸν γεγονὸς ἐντὸς τῶν μαρμαρίνων αἰθουσῶν τοῦ 'Ανωτάτου Δικαστηρίου τῶν 'Ηνωμένων Πολιτειῶν τῆς 'Αμερικῆς, δεδομένου ὅτι ἡ Δευτέρα εἶναι ἡμέρα ἐκδόσεως ἀποφάσεων. Τὸ Δικαστήριον κατ' ἀρχὴν προέβη εἰς ἀνακοίνωσιν ἀποφάσεων, ἐπὶ ὑποθέσεων οἱ ὁποῖες εἶχον συζητηθῆ κατὰ τὰς προηγουμένας ἡμέρας. Μεθ' ὅ, ἐννέα δικασταί, οἱ ἀπαρτίζοντες τὸ ἐν λόγῳ 'Ανώτατον Δικαστήριον, φέροντες μαύρους μανδύας, συνῆλθον ἐκ νέου διὰ νὰ ἐξετάσουν ἄλλας ὑποθέσεις. 'Ο πρόεδρος τοῦ Δικαστηρίου εἶπεν «Sam Thomson κατὰ τοῦ Πταισματοδικείου τῆς Louisville». 'Ο συνήγορος τοῦ Thomson, ὁ Louis Lusky, ἡλικίας 45 ἐτῶν, πρώην ὑπάλληλος τοῦ 'Ανωτάτου Δικαστηρίου, ὅταν πρόεδρος αὐτοῦ ἦτο ὁ Harlam F. Stone, ἠγέρθη καὶ ἀπηυθύνθη πρὸς τοὺς δικαστάς.

'Ο Lusky ἦτο ἕνας ἀπὸ τοὺς ὀλίγους ἀνθρώπους, ποὺ εἶχαν πιστέψει ὅτι ἡ ὑπόθεσις τοῦ Sam Thomson ἦτο δυνατὸν νὰ ἀχθῆ ἐνώπιον τοῦ 'Ανωτάτου Δικαστηρίου. Μετὰ μακρὰν διαδικασίαν, ὁ Lusky κατώρθωσε νὰ φέρῃ τὴν ὑπόθεσιν τοῦ Thomson ἀπὸ τὸ Πταισματοδικεῖον, τὸ Κατώτατον Δικαστήριον τοῦ Kentucky, ἐνώπιον τοῦ 'Ανωτάτου Δικαστηρίου τοῦ "Εθνους. 'Η ὑπόθεσις περιελάμβανε δύο καταδικαστικὰς ἀποφάσεις, μὲ πρόστιμον 10 δολλαρίων δι' ἑκάστην ἀπόφασιν. 'Η τελευταία φορά, κατὰ τὴν ὁποίαν τὸ 'Ανώτατον Δικαστήριον εἶχεν ἐπιληφθῆ μιᾶς τόσον ἀσημάντου ὑποθέσεως, ἦτο τῷ 1886.

Πλὴν ὅμως, ἡ οὐσία τῆς ὑποθέσεως δὲν ἦτο τὸ ποσὸν τοῦ προστίμου. «'Ακόμη δὲν ἦλθε ὁ καιρὸς ποὺ οἱ 'Αμερικανοὶ πολῖται θὰ πρέπῃ νὰ λαμβάνωνται ὑπ' ὄψιν ὡς οἰκονομικαὶ μονάδες μόνον. Αἱ ἀνάγκαι των καὶ τὰ δικαιώματά των δὲν προσμετρῶνται μὲ οἰκονομικοὺς μόνον συντελεστάς». 'Ο Lusky εἶχε γράψει εἰς τὴν ἔκθεσίν του πρὸς τὸ 'Ανώτατον Δικαστήριον. «Μία ἐκ τῶν ἀναγκῶν τούτων εἶναι καὶ ἡ Δικαιοσύνη καὶ εἰς αὐτὴν τὴν χώραν, τὴν δημοκρατικήν, τὴν χώραν τῆς ἐλευθερίας, οἱ 'Αμερικανοὶ ἔχουν τὸ ἐκ τοῦ νόμου δικαίωμα νὰ ἀπολαύουν τῆς Δικαιοσύνης». Καίτοι οἱ δικασταὶ εἶχον ἀρνηθῆ πολλάκις νὰ ἐπιληφθοῦν τοιούτων ὑποθέσεων, δεδομένου ὅτι δὲν ἀφοροῦσαν θέματα, διὰ τὰ ὁποῖα ἦτο ἀναγκαία ἡ ὑπὸ τοῦ

ἔχουν γραφῆ καὶ ἔχουν γίνει συστάσεις ἐπὶ συστάσεων ἔχει ἀκόμα τὰ θύματά του. Καὶ εἰς τὴν περίπτωσι αὐτὴ ὁ κύριος ἔνοχος δὲν εἶναι περισσότερον ὁ παπατζῆς ὅσο τὸ θῦμα του. Τὸ ἴδιο μποροῦμε νὰ ποῦμε καὶ διὰ τὸ «φιλικὸ» χαρτοπαίγνιο μεταξὺ τοῦ θύματος καὶ τῶν τριῶν ἀγνώστων του. 'Η ἀπάτη αὐτὴ εἶναι ἕνα ἀδίκημα ἀπὸ τὰ ἀρχαιότερα καὶ φυσικὰ δὲν πρόκειται νὰ ἐκλείψῃ. Οἱ ἀπατεῶνες συνεχῶς βελτιώνουν τὰς μεθόδους ποὺ χρησιμοποιοῦν. 'Αλλὰ καὶ ἡ ἀστυνομία συνεχῶς ἐξελίσσεται. Καὶ εἰς τὸν ἀγῶνα ἀστυνομίας καὶ ἀπατεώνων ἀναμφισβήτητα τελικὰ νικητὴς εἶναι ἡ ἀστυνομία.

ΔΗΜ. Δ. ΜΥΛΩΝΑΣ

'Ανωτάτου Δικαστηρίου ἑρμηνεία τοῦ Συντάγματος, ἐπὶ τῆς ἐν λόγῳ ὑποθέσεως τοῦ Thomson συνεφώνησαν, ὅτι ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὰς ἀποφάσεις τοῦ Πταισματοδικείου, διὰ τῶν ὁποίων τοῦ ἐπεβλήθη τὸ ὡς ἄνω πρόστιμον, ἐγεννᾶτο θέμα συνταγματικόν.

'Ο Thomson ἦτο ἕνας ἁπλὸς ἐργάτης εἰς τὴν Louisville. Λεπτός, ἀξιοπρεπὴς καὶ ἔντιμος, ἐζοῦσε μόνος σὲ ἕνα μικρὸ σπιτάκι σὲ ἕνα προάστειον τῆς Louisville. Τὸ εἰσόδημά του προήρχετο ἀπὸ ἡμερομίσθια, ποὺ ἔκαμε πότε ὡς ἐλαιοχρωματιστὴς καὶ πότε ὡς ξυλουργός. Οἱ μπελάδες του ἄρχισαν μὲ τὶς συχνὲς συλλήψεις του ὑπὸ τῆς 'Αστυνομίας, ἐπὶ ἀλητείᾳ, ἀναξιοπρεπεῖ διαγωγῇ κ.τ.λ.

'Ο Thomson πάντα ἠσθάνετο ὅτι οἱ 'Αστυνομικοὶ ἦσαν ὑπερβολικοί, ὅταν τὸν συνελάμβανον διὰ τὰς ὡς ἄνω αἰτίας. Μετὰ δὲ τὴν πρόσφατον σύλληψίν του, ἐπὶ ἀναξιοπρεπεῖ διαγωγῇ, ἀπεφάσισε νὰ ἀντιδράσῃ κατά κάποιον τρόπον. 'Ο Thomson, λοιπόν, ἔκαμε τὸν ἑξῆς συλλογισμόν: «"Οταν σὲ κτυποῦν συνεχῶς στὸν ὦμο, αὐτὸς ὁ ὦμος κάποτε θὰ πονέσῃ. Κάτι λοιπὸν πρέπει νὰ γίνῃ».

'Απὸ τὴν φυλακὴ ἐτηλεφώνησε εἰς τὸν ἰατρὸν κ. Wynant Dean, εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ ὁποίου εἶχεν ἐργασθῆ ἀρκετὰ χρόνια καὶ τοῦ ἐζήτησε τὴν βοήθειάν του. 'Ο ἰατρὸς Dean ἐκάλεσε τὸν δικηγόρο Louis Lusky. Εἰς σχετικὴν συζήτησιν, τὴν ὁποίαν ὁ Lusky εἶχε μετὰ τοῦ κρατουμένου Thomson, ἐπείσθη ὅτι ὁ πελάτης του ἀδίκως ἐκρατεῖτο, παρουσιάσθη λοιπὸν εἰς τὸ Πταισματοδικεῖον καὶ ἐζήτησε νὰ ὁρισθῆ δικάσιμος διὰ τὸν πελάτην του.

Πρὸ τῆς δίκης αὐτῆς, ὁ Thomson συνελήφθη καὶ πάλιν, αὐτὴν τὴν φορὰν συνελήφθη καθ' ἣν στιγμὴν ἀνέμενεν ἔξωθι ἑνὸς σταθμοῦ αὐτοκινήτων διὰ νὰ πάρῃ τὸ λεωφορεῖον, τὸ ὁποῖον θὰ τὸν μετέφερε εἰς τὸ σπίτι του. Κατηγορήθη δὲ ἐπὶ ἀλητείᾳ καὶ εἰς τὸ Πταισματοδικεῖον κατεδικάσθη.

'Ο δικηγόρος Lusky ἰσχυρίσθη ὅτι τὰ γεγονότα ἀπεδείκνυον τὴν ἀθῳότητα τοῦ πελάτου του καὶ ἐζήτησεν ἔφεσιν κατὰ τῆς ἀποφάσεως τοῦ Πταισματοδικείου. 'Ο δημόσιος κατήγορος ἀντετάχθη, μὲ τὸν ὑπαινιγμὸν ὅτι ὁ Lusky, καταπιανόμενος ἀπὸ μίαν ἀσήμαντον πταισματικὴν παράβασιν, ἤθελε νὰ δημιουργήσῃ θόρυβον τοιοῦτον, ὥστε νὰ ἐπιληφθῇ 'Ομοσπονδιακὸν Δικαστήριον. 'Ο πρόεδρος τοῦ Πταισματοδικείου ἐπέβαλε εἰς τὸν κατηγορούμενον Thomson πρόστιμον 20 δολλαρίων, ἐπὶ ἀσκόπῳ περιπλανήσει καὶ 30 ἡμερῶν κράτησιν, ἐπὶ ἀλητείᾳ. 'Ο δικηγόρος Lusky τότε ἔφερε τὴν ὑπόθεσιν ἐνώπιον ἄλλου ὁρκωτοῦ δικαστηρίου, τὸ ὁποῖον ἀμέσως ἠθῴωσε τὸν Thomson.

Πρὸς ἀποφυγὴν μελλοντικῶν περιπετειῶν, ὁ Lusky συνεβούλευσε τὸν πελάτην του νὰ ἀποφεύγῃ νὰ παραμένῃ εἰς τοὺς σταθμοὺς αὐτοκινήτων. Δέκα ἡμέρες ἀργότερα, ἐνῷ εὑρίσκετο εἰς τὸ Καφὲ-Μπὰρ «Liberty and Café», ἀναμένων τὸ λεωφορεῖον, τὸ ὁποῖον εἶχε στάσιν εἰς τὴν πλησίον εὑρισκομένην γωνίαν τοῦ δρόμου, διὰ νὰ περάσῃ τὴν ὥρα του, ἔριξε ἕνα κέρμα εἰς τὸ Music-Box τοῦ ὡς ἄνω Μπάρ. Καθὼς δὲ ἔπαιζε ἡ μουσική, ἐκεῖνος ἔσερνε ἁπλῶς τὰ πόδια του εἰς τὸν ρυθμὸν τῆς μουσικῆς. Τὴν στιγμὴν ἀκριβῶς αὐτὴν δύο περιπολοῦντες ἀστυφύλακες εἰσῆλθον ἐντὸς τοῦ Κέντρου καὶ συνέλαβον τὸν ἀτυχῆ Thomson, μὲ τὴν κατηγορίαν τῆς παραμονῆς καὶ τοῦ χοροῦ ἐντὸς Κέντρου, τὸ ὁποῖον ἐστερεῖτο σχετικῆς ἀδείας χοροῦ, ἐπὶ πλέον δὲ κατηγόρησαν αὐτὸν καὶ δι' ἄσκοπον περιπλάνησιν. "Οταν ὁ Thomson διεμαρτυρήθη διὰ τὴν σύλληψίν του αὐτήν, οἱ ἀστυνομικοὶ τὸν κατηγόρησαν καὶ δι' ἀναξιοπρεπῆ διαγωγήν.

Εἰς τὸ Πταισματοδικεῖον ὁ Thomson κατεδικάσθη εἰς πρόστιμον 10 δολλαρίων δι' ἑκάστην κατηγορίαν. Εἰς τὸ Kentucky δὲν ὑφίσταται δικαίωμα ἐφέσεως διὰ ποινὴν προστίμου κάτω τῶν 20 δολλαρίων καὶ οὕτως ἐχόντων τῶν πραγμάτων, δὲν ὑπῆρχεν ἔνδικον μέσον διὰ νὰ ἀχθῇ ἡ ὑπόθεσις ἐνώπιον ἀνωτέρου δικαστηρίου τῆς Πολιτείας τοῦ Kentucky. Τότε ὁ δικηγόρος Lusky ὑπέβαλε μίαν αἴτησιν εἰς τὸν Πρόεδρον τοῦ Πταισματοδικείου, ζητῶν νὰ χαρισθῇ ἡ ποινή, ἡ αἴτησις αὐτὴ

ἀπερρίφθη, ἑτέρα αἴτησις ὅπως ὁ κρατούμενος ἀφεθῇ ἐπὶ ἐγγυήσει, ὁμοίως ἀπερρίφθη, ὅπως ἀπερρίφθη καὶ ἡ τελευταία αἴτησις διὰ μίαν νέαν δίκην.

'Ο Lusky τότε εἶπε εἰς τὸν Thomson «'Εν ἀνάγκῃ θὰ τὸ τραβήξω τὸ σχοινὶ μέχρι τὰ ἄκρα· θὰ καταφύγω εἰς τὸ 'Ανώτατον Δικαστήριον. Συμφωνεῖς ;». 'Ο Thomson συνεφώνησε.

"Οταν ὁ Lusky ἐδήλωσεν εἰς τὸ Πταισματοδικεῖον , ὅτι ἐπρόκειτο νὰ προσφύγῃ εἰς τὸ 'Ανώτατον Δικαστήριον ("Αρειον Πάγον παρ' ἡμῖν) πολλοὶ παρευρισκόμενοι δικηγόροι ἐγέλασαν εἰρωνικά. 'Ο Lusky ὅμως ἐγνώριζε ὅτι ἡ προσφυγὴ του αὐτή, ἐνώπιον τοῦ 'Ανωτάτου Δικαστηρίου, εἶχε νομικὸν ἔρεισμα. Συμφώνως πρὸς τὴν 'Ομονσπονδιακὴν Νομοθεσίαν, τὸ 'Ανώτατον Δικαστήριον δύναται νὰ ἀναθεωρήσῃ ἀποφάσεις τελεσιδίκους τῶν 'Ανωτάτων Δικαστηρίων τῶν Πολιτειῶν, ὑπὸ ὡρισμένας προϋποθέσεις. 'Επὶ τῆς ἐν λόγῳ ὑποθέσεως τὸ 'Ανώτατον Δικαστήριον τῆς Πολιτείας τοῦ Kentucky ἦτο τὸ κατώτατον τοιοῦτον, δηλαδὴ τὸ Πταισματοδικεῖον.

'Αργότερα ὁ Lusky εἶπεν : «'Ο πελάτης μου ἀπεστερήθη τῶν δικαιωμάτων του, τῶν προβλεπομένων ὑπὸ τῆς 14ης τροποποιήσεως τοῦ Συντάγματος, κατὰ τὴν ὁποίαν : οὐδεμία Πολιτεία δύναται νὰ ἀποστερήσῃ πολίτην τινὰ τῶν δικαιωμάτων τῆς ζωῆς, τῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς περιουσίας του, χωρὶς νὰ τηρηθοῦν οἱ νόμοι τοῦ Κράτους. "Ημουν ὑποχρεωμένος νὰ κάνω κάθε τι τὸ δυνατόν, διὰ νὰ ἀποκαταστήσω τὰ δικαιώματα αὐτὰ τοῦ πελάτου μου».

'Ο Πρόεδρος τοῦ Πταισματοδικείου συνεφώνησε διὰ τὴν ἀναστολὴν τῆς ἐκτελέσεως τῆς ποινῆς τοῦ Thomson ἐπὶ 24 ὥρας, ὡς ὁ νόμος προέβλεπεν. 'Η ἀναστολὴ αὐτὴ ἔδωσε τὴν εὐκαιρίαν εἰς τὸν Lusky νὰ ἐπιτύχῃ διὰ δικαστικῆς πράξεως μεγαλυτέραν ἀναστολήν, ἡ ὁποία τοῦ ἐξησφάλισε τὸν ἀπαιτούμενον χρόνον διὰ νὰ παρουσιάσῃ τὴν ὑπόθεσιν ἐνώπιον τοῦ 'Ανωτάτου Δικαστηρίου. 'Ο συνήγορος Lusky ἐγνώριζε ὅτι, εἰς τὴν περίπτωσιν κατὰ τὴν ὁποίαν τὸ πρόστιμον θὰ ἐπληρώνετο ἢ ἡ κράτησις θὰ ἐξετίετο, ἡ ὑπόθεσις θὰ ἔληγε καὶ τὸ 'Ανώτατον Δικαστήριον δὲν ἐπρόκειτο νὰ ἐπιληφθῇ αὐτῆς.

'Αμέσως ὁ Lusky παρουσιάσθη εἰς τὸ περιοδεῦον Πταισματοδικεῖον τῆς Κομητείας Jefferson καὶ ἐζήτησε ἀναστολὴν ἐκτελέσεως τῆς ποινῆς τοῦ πελάτου του Thomson. Τὴν 23ην ὥραν ὁ δικαστὴς Laurence S. Grauman ἐξέδωκε τὴν ἀπόφασίν του, κατὰ τὴν ὁποίαν ὁ συνήγορος τοῦ κατηγορουμένου ἔχει τὸ ὁμοσπονδιακὸν συνταγματικὸν δικαίωμα νὰ ὑποβάλῃ τοὺς ἰσχυρισμούς του ἐνώπιον τοῦ ἁρμοδίου μόνον δικαστηρίου, τὸ ὁποῖον ἔχει τὴν ἀπαιτουμένην δικαιοδοσίαν νὰ ἀκούσῃ αὐτοὺς—ἤτοι ἐνώπιον τοῦ 'Ανωτάτου Δικαστηρίου τῶν Η.Π.Α. 'Ο δικαστὴς Grauman ἔδωσε ἀναστολὴν 90 ἡμερῶν.

Τώρα ὁ Lusky μαζὶ μὲ τὸν συνεργάτην του Marvin Morse ὑποβάλλει τὰ σχετικὰ δικαιολογητικὰ εἰς τὸ 'Ανώτατον Δικαστήριον, διὰ νὰ ἐπιληφθῇ τοῦτο τῆς ὑποθέσεως. 'Αναλύων τὰ νομικὰ δεδομένα ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως, ὁ Lusky εἶπε :

«Τὸ πλῆγμα τὸ ὁποῖον καταφέρεται διὰ τῆς ἀρνήσεως ἀπονομῆς τῆς δικαιοσύνης δὲν εἶναι εὔκολον νὰ τὸ περιγράψῃ κανείς, πλὴν ὅμως εἶναι πραγματικὸν τὸ πλῆγμα. Τὸ ἔμφυτον αἴσθημα ἀξιοπρεπείας ἑνὸς ἀνθρώπου, ἡ πίστις καὶ ἡ πεποίθησίς του ὅτι ἀποτελεῖ καὶ αὐτὸς μέλος μιᾶς κοινότητος, τὸ αἴσθημά του ὅτι οἱ νόμοι τοῦ Κράτους ἐφαρμόζονται κανονικῶς ἐπὶ ὅλων τῶν πολιτῶν, χωρὶς καμμίαν ἐξαίρεσιν ἢ ἀδικίαν, ἀποτελοῦν αἰσθήματα τῶν ὁποίων ἡ μείωσις ἢ ἡ καταστροφὴ δὲν δύνανται νὰ ἀποτιμηθῶσιν εἰς χρῆμα. Πρόκειται περὶ καταστροφῆς ἀξιῶν, διὰ τὶς ὁποῖες δὲν ὑπάρχει μέτρον μετρήσεως. 'Επὶ πλέον ἕνα τέτοιο πλῆγμα εἶναι δυνατὸν νὰ καταστρέψῃ ἕνα πολίτην . Αὐτὸ εἶναι τὸ πλῆγμα, ποὺ καταφέρεται ὅταν ἔχωμε ἄρνησιν ἀπονομῆς δικαιοσύνης».

Μετὰ λεπτομερῆ ἐξέτασιν τῶν φακέλλων, τῶν ὑποβληθέντων ἐκ μέρους καὶ

τῶν δύο πλευρῶν, ἤτοι τοῦ συνηγόρου Lusky καὶ τοῦ δημοσίου κατηγόρου, τὸ 'Ανώτατον Δικαστήριον ἀπεφάσισε νὰ ἀκούσῃ τὴν ὑπόθεσιν.

Κανείς, ἐκτὸς τῶν δικαστῶν, δὲν γνωρίζει διατί ἀκριβῶς τὸ 'Ανώτατον Δικαστήριον ἀπεφάσισε νὰ ἐπιληφθῇ τῆς ὑποθέσεως τοῦ Sam Thomson. Εἰς τὰ ἐλατήρια τῆς ἀποφάσεως αὐτῆς ἀνάγεται καὶ ἡ ἀναγνώρισις ἑνὸς ἀναπτυσσομένου προβλήματος εἰς πολλὰ μέρη τῆς χώρας, ὅπου ἡ 'Αστυνομία ἐφαρμόζει τοὺς νόμους τοὺς σχετικοὺς μὲ τὴν ἀληθείαν, τὴν ἄσκοπον περιπλάνησιν καὶ τὴν ἀναξιοπρεπῆ διαγωγήν, διὰ νὰ συλλάβῃ πρόσωπα, τὰ ὁποῖα δὲν παρέβησαν τοὺς σχετικοὺς αὐτοὺς νόμους, ἀλλ' ἁπλῶς προεκάλεσαν κάποιαν μικρᾶς σημασίας ἐνόχλησιν.

"Οταν ὁ Lusky παρουσιάσθη ἐνώπιον τοῦ 'Ανωτάτου Δικαστηρίου, διὰ νὰ ἀναπτύξῃ τὰ ἐπιχειρήματά του, τοῦ ἐδόθη πρὸς τοῦτο ὀλίγος χρόνος καὶ ἀμέσως οἱ δικασταὶ ἤρχισαν τὶς ἐρωτήσεις των πρὸς τὸν Lusky καὶ πρὸς τὸν Herman E. Frick, δημόσιον κατήγορον τῆς Louisville. Οἱ δικασταὶ προσεπάθησαν νὰ μάθουν ἀπὸ τὸν Lusky τὰ πραγματικὰ ἐλατήρια ποὺ τὸν ἐκίνησαν νὰ φέρῃ τὴν ὑπόθεσιν αὐτὴν ἐνώπιόν των—ἐνώπιον τοῦ 'Ανωτάτου Δικαστηρίου—. «'Η κυρία αἰτία τῆς προσφυγῆς μας ἐνώπιον ὑμῶν», εἶπεν ὁ Lusky, «εἶναι ὅτι αὐτὸς εἶναι ὁ μόνος πρακτικὸς τρόπος διὰ τὴν διαφύλαξιν τῶν δικαιωμάτων τοῦ πελάτου μου».

'Ο Frick, καίτοι ἱκανὸς δικαστικὸς, εὑρέθη εἰς δύσκολον θέσιν. Εἷς ἐκ τῶν ἰσχυρισμῶν διὰ τὴν σύλληψιν τοῦ Sam Thomson ἦτο ὅτι οὗτος δὲν ἠδύνατο νὰ δικαιολογήσῃ τὴν θέσιν του, κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς συλλήψεώς του. 'Ο δικαστὴς Felix Frankfurter τότε ἠρώτησε τὸν Frick «Δὲν εἶχε τὸ συνταγματικὸν δικαίωμα ὁ Thomson, ὅταν τὸν συνέλαβον οἱ ἀστυφύλακες καὶ ἄρχισαν νὰ τὸν ἀνακρίνουν, νὰ τοὺς πῇ: δὲν εἶναι δουλειὰ δική σας, τί κάνω ἐγώ;» 'Ο Frick οὐδὲν ἀπήντησεν.

'Ο δικαστὴς Charles E. Whittaker ἠρώτησεν. «Εἶναι δυνατὸν νὰ κατηγορηθῇ ἕνας ἄνθρωπος, ἐπὶ ἀναξιοπρεπεῖ διαγωγῇ, ἐπειδὴ ἁπλῶς καὶ μόνον σύρει τὰ πόδια του εἰς τὸν ρυθμὸν τῆς μουσικῆς, καθ' ὃν χρόνον, σὲ μιὰ παγερὴ νύκτα τοῦ χειμῶνος, περιμένει νὰ πάρῃ τὸ λεωφορεῖο γιὰ τὸ σπίτι του ;».

Εἶναι πολὺ δραματικὸν εἶπεν ὁ Frick, ἀλλὰ ὁ κατηγορούμενος δὲν ἔσερνε ἁπλῶς τὰ πόδια του, ἀλλὰ κατὰ κάποιον τρόπον ἐχόρευε, ἔκανε ἕνα Shuffle dance. 'Ο δικαστὴς Potter Stewart τότε ἠρώτησε : «Τί εἶναι τὸ Shuffle dance ;»

'Ο Frick ἐσκέφθη πρὸς στιγμὴν καὶ σὲ λίγο εἶπε «Εἶναι ἕνα εἶδος χοροῦ, κατὰ τὸν ὁποῖον ὁ χορευτὴς σύρει τὰ πόδια του».

'Ο δικαστὴς Frankfurter τότε ἠρώτησε : «'Απαγορεύεται αὐτὸς ὁ χορὸς εἰς τὴν Louisville ;». "Οχι κ. δικαστά, ἀλλὰ ὁ Διευθυντὴς τοῦ Κέντρου ἐστερεῖτο ἀδείας χοροῦ ἐντὸς τοῦ Κέντρου του καὶ εἶναι ὑπεύθυνος καὶ αὐτός. Οὕτως ἐχόντων τῶν πραγμάτων, εἰς τὴν περίπτωσιν καθ' ἣν πράγματι ὁ κατηγορούμενος ἐχόρευε, παρετήρησεν ὁ δικαστὴς Frankfurter, κατηγορούμενος ἔπρεπε νὰ εἶναι ὁ Διευθυντὴς τοῦ Κέντρου καὶ ὄχι ὁ Thomson.

'Εξετάζων τὴν κατηγορίαν δι' ἀναξιοπρεπῆ διαγωγὴν ὁ πρόεδρος τοῦ 'Ανωτάτου Δικαστηρίου κ. Warren ἠρώτησε τὸν Frick «Πράγματι διατάσσεις τὴν κράτησιν ἑνὸς ἀνθρώπου, ἐπὶ τῷ λόγῳ καὶ μόνον ὅτι οὗτος ἐλογομάχησε μὲ κάποιον ἀστυφύλακα ; Αὐτὸ ἀκριβῶς συνέβη ἐπὶ τῆς προκειμένης ὑποθέσεως».

'Ο δικαστὴς William Brennan ἠρώτησε νὰ μάθῃ πότε μία λογομαχία γίνεται ἀναξιοπρεπὴς διαγωγή. Οἱαδήποτε λογομαχία τείνει πρὸς ἀναξιοπρεπῆ διαγωγήν, ἀπήντησεν ὁ Frick. Αὐτὴν τὴν στιγμὴν λογομαχῆτε, δὲν εἶναι ἔτσι ; ἐτόνισεν ὁ δικαστὴς Brennan. Μήπως βλέπεις σημεῖα ἀταξίας ;

Τὸ δικαστήριον ἐνδιεφέρθη διὰ τὰ πραγματικὰ ἐλατήρια τῆς ὑποθέσεως καὶ ἐπέτρεψε νὰ συνεχισθῇ ἡ συζήτησις καὶ πέραν τοῦ καθορισθέντος χρόνου τῆς μιᾶς ὥρας καὶ συνεχίσθη ἡ συζήτησις καὶ κατὰ τὸ ἀπόγευμα.

Τὴν Δευτέραν, 21-3-1960, τὸ 'Ανώτατον Δικαστήριον, μετὰ δέκα δηλαδὴ

ἡμέρας ἀπὸ τῆς συζητήσεως τῆς ὑποθέσεως Thomson, ἀνεκοίνωσε τὴν ἀπόφασίν του. 'Ο δικαστὴς Hugo L. Black ἔγραψε καὶ ἀνεκοίνωσε τὴν ὁμόφωνον ἀπόφασιν τοῦ Δικαστηρίου.

'Η ὀκτασέλιδος, καλῶς ἠτιολογημένη, ἀπόφασις ἔλεγεν : «'Απλῶς δὲν ὑπάρχει ἀπόδειξις ἀρκετὴ διὰ νὰ στηρίξῃ κατηγορίαν ἐπὶ ἀσκόπῳ περιπλανήσει. "Οσον ἀφορᾷ εἰς τὴν κατηγορίαν, ἐπὶ ἀναξιοπρεπεῖ διαγωγῇ, διότι ἁπλῶς ὁ κατηγορούμενος ἐλογομάχησε μὲ ἕνα ἀστυφύλακα, ἡ κατηγορία αὐτὴ δὲν ἔχει νομικὸν ἔρεισμα. Διὰ τοῦτο δὲν εὑρίσκομεν ἀρκετὴν ἀπόδειξιν ἱκανὴν νὰ στηρίξῃ τὰς καταδικαστικὰς ἀποφάσεις τοῦ Πταισματοδικείου. Αἱ ἀποφάσεις τοῦ Πταισματοδικείου τῆς Louisville ἀνετράπησαν.

'Εξ ὅλων τῶν ὑποθέσεων εἰς τὰς ὁποίας ὑπῆρχε συνταγματικὸν θέμα κατὰ τὴν χρονικὴν περίοδον 1959–1960, ἡ ὑπόθεσις τοῦ Thomson ὑπῆρξεν ἡ μόνη κατὰ τὴν ὁποίαν τὸ 'Ανώτατον Δικαστήριον ἐξέδωκεν ὁμόφωνον ἀπόφασιν. Καὶ αὐτὴ ἡ ἀπόφασις ἐδημιούργησεν ἓν νομικὸν προηγούμενον κατὰ τὸ ὁποῖον εἶναι ἀντισυνταγματικὸν νὰ καταδικάζεται ἕνας ἄνθρωπος, χωρὶς ἀπόδειξιν.

'Ο Sam Thomson δὲν συνεκινήθη καὶ τόσο πολὺ ἐκ τοῦ γεγονότος ὅτι ἡ ὑπόθεσίς του κατέστη νομικὸν ἱστορικὸν γεγονός. Σχετικῶς δὲ εἶπεν: «'Εκεῖνο τὸ ὁποῖον μοῦ προεκάλεσε μεγίστην ἱκανοποίησιν εἶναι τὸ γεγονὸς ὅτι τὰ δικαιώματά μου ὡς πολίτου διεφυλάχθησαν.

'Η ἀπόφασις αὐτὴ τοῦ 'Ανωτάτου Δικαστηρίου προεκάλεσε ἱκανοποίησιν καὶ εἰς πάρα πολλοὺς ἄλλους ἀνθρώπους.

'Ο Grenville Clark, ἕνας ἐκ τῶν καλυτέρων δικηγόρων τῆς ἐποχῆς μας, εἶπεν εἰς τὸν δικηγόρον Lusky: «'Αξίζεις δύο μεταλλίων, δι' ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἐπέτυχες εἰς τὴν ὑπόθεσιν αὐτήν».

'Ο Erwin N. Griswold, κοσμήτωρ τῆς Νομικῆς Σχολῆς τοῦ Harvard, εἶπεν: «Αὐτὸ ἀποτελεῖ μίαν πραγματικὴν συμβολὴν εἰς τὴν Νομικὴν 'Επιστήμην. "Ολοι ἐμεῖς ποὺ καταγινόμεθα μὲ τὴν Δικαιοσύνην σοῦ ὀφείλομεν πολλά κ. Lusky». Πλεῖστοι ὅσοι δικηγόροι τῆς Louisville συνεχάρησαν κατὰ παρόμοιον τρόπον τὸν Lusky.

'Η ἐφημερὶς τῆς Louisville «Courier Journal» ἔγραψεν: «'Η ὑπόθεσις τοῦ Sam Thomson ἔχει μεγάλην σημασίαν καὶ διὰ τοὺς μελλοντικοὺς παραβάτας τοῦ εἴδους τοῦ Thomson, οἱ ὁποῖοι ποτὲ πλέον δὲν θὰ μένουν ἀνυπεράσπιστοι πρὸ τῶν ἐν σπουδῇ ἐνεργούντων ἀστυνομικῶν καὶ τῶν ἀδιαφόρων δημοσίων κατηγόρων ὡς μέχρι σήμερον συνέβαινεν.

'Η ἐφημερὶς τῆς Βοστώνης «Herald» ἄκουσε τὴ γλυκειὰ μουσικὴ τῆς ἐλευθερίας, ἡ ὁποία περιείχετο εἰς τὴν ἀπόφασιν τοῦ 'Ανωτάτου Δικαστηρίου καὶ ἐδημοσίευσε τὸ ἑξῆς σχόλιον: «Κατὰ ἕνα τρόπον σύρομε τὰ πόδια μας εἰς τὸν ρυθμὸν μιᾶς μεγάλης καὶ διαπεραστικῆς μελῳδίας, ἡ ὁποία θὰ ἀκούεται ἐπάνω εἰς αὐτὴν τὴν γῆν».

"Οσον ἀφορᾷ εἰς τὸν Sam Thomson ἡ μελῳδία ἔχει ἕνα ὑψηλὸν προσωπικὸν νόημα. «"Οταν συναντῶ τώρα τοὺς ἀστυφύλακες» λέγει ὁ Sam Thomson, «Λέγομεν χαίρετε ὁ ἕνας στὸν ἄλλον καὶ ὅλα πᾶνε καλά».

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΝ ΤΑΚΤ

(Ἀπόκομμα τῆς ἐφημερίδος «ΣΦΑΙΡΑ» τῆς 5ης Ἰουνίου 1923)

«Ἂν ὁ Πειραιεὺς δὲν γίνῃ Λονδῖνον καὶ οἱ Πειραιεῖς δὲν ἀποκτήσουν τὸ φλέγμα καὶ τὸν ἐκπολιτισμὸν τῶν Λονδρέζων, πάντως ὅμως ὑπάρχουν πολλαὶ πιθανότητες ὅτι θ' ἀλλάξῃ πολὺ τὴν κοινωνικήν του μορφὴν χάρις εἰς τὸ ἀγγλικὸν σύστημα τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων τὸ ὁποῖον—πρὸς τιμὴν τοῦ Διευθυντοῦ της κ. Καλυβίτου—φαίνεται ὅτι ἐφαρμόζεται μὲ πολὺ τάκτ ἐκ μέρους καὶ τῶν κατωτέρων ἀκόμη ὀργάνων.

Εἶναι γνωστὴ ἡ παροιμία: «Ἐξ ὄνυχος τὸν Λέοντα».

Τὸ κατωτέρω ἐπεισόδιον εἶναι ἀρκετὰ χαρακτηριστικὸν ποίαν βαθμιαίαν ἐξημέρωσιν θὰ μᾶς φέρῃ ἡ νέα Ἀστυνομία, ἂν ἐξακολουθήσῃ—καί, τὸ ἐλπίζομεν—μὲ τὸν ἴδιον ζῆλον καὶ τὸν αὐτὸν ἐνθουσιασμὸν τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ ἀγγλικοῦ ἐκπολιτιστικοῦ συστήματος.

Ἀλλ' ἂς ἔλθωμεν εἰς τὸ ἐπεισόδιον.

Κάποιος φρουρὸς ἀστυφύλαξ ἀντελήφθη ἕνα μεθυσμένον περὶ τὸ μεσονύκτιον καὶ τὸν παρηκολούθησεν εἰς τὴν ἑλικοειδῆ πορείαν του. Εἰσῆλθεν εἰς τὸ πρῶτον οἰνοπωλεῖον ποὺ συνήντησεν ἐμπρός του διὰ νὰ συμπληρώσῃ τὰ ποτηράκια του. Ἐξεκένωσεν ἀπνευστί, ὡσὰν νὰ ὡδηγοῦσε, δύο ποτηράκια καὶ ἀπῆλθε χωρὶς νὰ πληρώσῃ, παρὰ τὰς διαμαρτυρίας τοῦ οἰνοπώλου.

Ἔπειτα εἰσῆλθεν εἰς δεύτερον ὑπόγειον οἰνοπωλεῖον, τοῦ ὁποίου παρ' ὀλίγον νὰ ἐμετροῦσε τὰ σκαλοπάτια, ἂν δὲν τὸν συγκρατοῦσε ὁ ἐκούσιος ἀκόλουθός του ἀστυφύλαξ. Ἐπῆρε ἄλλο ἕνα ἑκατοσταράκι διὰ νὰ φθάσῃ εἰς τὸ «ντουζένι» του καὶ ἔπειτα ἐξεκίνησε τραγουδῶν πρὸς τὸ σπίτι του.

Ἀλλὰ ἡ τρικυμία τοῦ κρανίου του εἶχε τόσον δυναμώσει, ὥστε ἐφέρετο κλυδωνιζόμενος δεξιὰ κι' ἀριστερά, μὲ τὸν κίνδυνον νὰ σπάσῃ κανένα...στύλον τοῦ ἠλεκτρικοῦ ἢ κανένα τοῖχον. Ὁ ἀκολουθῶν αὐτὸν ἀστυφύλαξ τοῦ προσέφερεν εὐγενῶς τὸν βραχίονά του ὡς στήριγμα καὶ τὸν ὡδήγησεν εἰς τὸ Ἀστυνομικὸν Τμῆμα, ὅπου τοῦ προσέφερε καὶ τὸ κρεβατάκι του.

Ὅταν τὸ πρωὶ ἐξύπνησεν, ἔσπευσεν, ὑποχρεωτικὸς πάντοτε, ὁ ἀστυφύλαξ νὰ τὸν ἐρωτήσῃ τί ἀφέψημα παίρνει στὸ σπίτι του.

Γάλα, ἀπήντησεν ὁ κρατούμενος, τοῦ ὁποίου τὸν στόμαχον ἐπλήρουν θερμαὶ ἐξατμίσεις, συνεπείᾳ τῆς νυκτερινῆς κρασοκατανύξεως.

Τὸ γάλα ἐκομίσθη μετ' ὀλίγον, ἀχνίζον.

Καὶ τώρα τοῦ λέγει, ὁ ἀστυφύλαξ, περᾶστε ἀπὸ τὸ Πταισματοδικεῖον νὰ πληρώσητε, ἂν εὐαρεστεῖσθε, δραχμὰς ὀγδοήκοντα πρόστιμον.

Καὶ θὰ εἶμαι ἐλεύθερος; Ὄχι ἀκόμη.

Θὰ πᾶτε νὰ πληρώσετε καὶ τοὺς δύο οἰνοπώλας, ποὺ χθὲς τὸ βράδυ ἠρνήθητε ἐν τῇ μέθῃ σας νὰ τοὺς πληρώσετε.

Μάλιστα καὶ δίκαιον καὶ αὐτό.

Τὸ «ἐπεισόδιον» ὅμως δὲν ἐτελείωσεν.

Ὁ ἀστυφύλαξ ἐκάλεσε κατόπιν καὶ τοὺς δύο οἰνοπώλας εἰς τὸ Τμῆμα.

Ἐπληρωθήκατε κύριοι;

Μάλιστα.

Τώρα νὰ πληρώσετε καὶ σεῖς πρόστιμον, διότι ἐδώσατε κρασὶ εἰς ἕνα προφανῶς μεθυσμένον, ἀντὶ νὰ τὸν συμβουλεύσετε νὰ πάῃ στὸ σπιτάκι του.

Καὶ οἱ οἰνοπῶλαι ἐπλήρωσαν τὸ πρόστιμον, ὁρκιζόμενοι ὅτι δὲν θὰ ξαναδώσουν κρασὶ εἰς μεθυσμένον.

Ἀμφιβάλλετε, λοιπόν, τώρα, ὅτι σιγὰ-σιγὰ ὁ Πειραιεὺς ἐξημερώνεται;».

Η ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΗ ΖΩΗ ΤΟΥ ΣΕΡΛΟΚ ΧΟΛΜΣ

'Απὸ τὸ ἀμερικανικὸν περιοδικὸν «Reader's Digest», κατὰ μετάφρασιν 'Αστυφύλακος κ. **ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΓΕΩΡΓΑΚΟΠΟΥΛΟΥ**

'Ο σὲρ Σίντνεϋ Σμίθ, ὁ φημισμένος ἰατρικὸς ντέτεκτιβ, ἔχει ἀκολουθήσει τὰ βήματα τοῦ ἥρωος τοῦ Κόναν Ντόϋλ, ἀποδεικνύων συχνὰ ὅτι τὸ ἀληθινὸ ἔγκλημα εἶναι περισσότερον πολύπλοκον ἀπὸ τὸ μυθιστόρημα.

Γιὰ τὴν πρωϊνὴ ἐργασία τοῦ νεαροῦ γιατροῦ εἰς τὸ 'Ιατροδικαστικὸν Τμῆμα τοῦ 'Υπουργείου Δικαιοσύνης τοῦ Καΐρου, ἐδόθη ἕνα σφραγισμένο δέμα περιέχον τρία μικρὰ ὀστᾶ. 'Η συνηθισμένη ἀναφορὰ τῆς ἀστυνομίας ἀνέφερε ὅτι βρέθηκαν εἰς τὸν πυθμένα ἑνὸς φρέατος. 'Η ἀναφορὰ προσέθετε, ὅτι κατὰ πᾶσαν πιθανότητα τὰ ὀστᾶ αὐτὰ ἦταν ἀπὸ κάποιο ζῶο ποὺ εἶχε πέσει μέσα στὸ φρέαρ.

'Αλλά, θὰ σᾶς πείραζε νὰ τὰ ἐξετάσετε παρακαλῶ ;

Μετὰ ἀπὸ λίγο ὁ γιατρός, ἕνας μικρόσωμος, ροδοκόκκινος Νεοζηλανδός, ὀνομαζόμενος Σμίθ, βρισκόταν πίσω μας μὲ μία ἀναφορὰ στὸ χέρι.

«Αὐτὰ τὰ ὀστᾶ εἶπε, εἶναι ἀπὸ γυναίκα, ἡλικίας ἀπὸ 23 μέχρι 25 ἐτῶν. Πέθανε πρὸ τριῶν μηνῶν, ἦταν ἔγκυος καὶ ἐχώλαινε. 'Εφονεύθη μὲ σφαῖρα κυνηγετικοῦ ὅπλου καὶ ἔζησε ἑπτὰ ἕως δέκα ἡμέρας, μετὰ τὸν πυροβολισμό».

Ἕνας ἀστυφύλακας ἐρώτησε σαρκαστικά: «Θὰ μπορούσατε ἂν θέλατε νὰ μαντεύεσετε τὸ χρῶμα τῶν ματιῶν της ;».

«Θὰ ἀπαντοῦσα καστανά», εἶπεν ὁ γιατρὸς Σμίθ, κουνώντας τὸ ἀχώριστο μονόκλ ἀπὸ τὸ μάτι του.

Οἱ 'Αστυνομικοὶ μπῆκαν στὸ νόημα.

Μὲ μεγάλην κατάπληξιν ἀνεκάλυψαν ὅτι μία μικρὴ Αἰγυπτία χωλή, ἡ ὁποία εἶχε καὶ ἕνα μικρὸ παιδάκι, εἶχε ἐξαφανισθῆ πρὸ τριῶν μηνῶν.

Μετὰ ἀπὸ πολλὲς καὶ κοπιαστικὲς ἔρευνες, συνέλαβαν τὸν πατέρα της, ὁ ὁποῖος ἀπεκάλυψε ὅτι εἶχε πληγώσει θανασίμως τὴν κόρη του, κατὰ τὴ στιγμὴ ποὺ καθάριζε τὸ κυνηγετικόν του ὅπλο, τὸ ὁποῖον κατὰ τύχην ἐκπυρσοκρότησε.

Ὅταν οἱ 'Αστυνομικοὶ ρώτησαν τὸ γιατρὸ Σμίθ γιὰ τὸν ἀξιοσημείωτο συλλογισμό του, τοὺς εἶπε πὼς αὐτὸς ἦταν κατὰ κανόνα πολὺ εὔκολος.

Τὰ δύο ἀπὸ τὰ ὀστᾶ, ἦσαν ὀστᾶ τοῦ ἰσχύου, τὸ τρίτο ἦταν τὸ ἱερὸν ὀστοῦν καὶ ὅλα μαζὺ σχημάτιζαν μιὰ λεκάνη.

'Η κατάστασίς των ἀπεκάλυψε ἡλικία, γένος καὶ ὅτι ἡ γυναίκα ἦταν ἔγκυος. Ἕνα ἀπὸ τὰ ὀστᾶ τοῦ ἰσχύου ἦταν πιὸ βαρὺ ἀπὸ τὸ ἄλλο, ποὺ ἐσήμαινε ὅτι ἡ γυναίκα ἦταν χωλή. Μέσα σὲ ἕνα ὀστοῦν ἦταν σφηνωμένη ἡ σφαῖρα τοῦ κυνηγετικοῦ ὅπλου. Οἱ ἄκρες εἰς τὸ μέρος τοῦ τραύματος ἔδειχναν ὅτι αὐτὴ εἶχε ζήσει γιὰ μερικὲς ἡμέρες, γιατὶ τὰ ὀστᾶ εἶχαν ἀρχίσει νὰ πιάνουν ἀσβέστιο (πουρὶ).

Τί γίνεται μὲ τὰ καστανὰ μάτια ; «Λοιπόν, κατὰ πᾶσα πιθανότητα αὐτὴ ἦταν Αἰγυπτία καὶ ὅλες οἱ Αἰγύπτιες, καθὼς γνωρίζετε, ἔχουν καστανὰ μάτια», χαμογέλασε ὁ γιατρός.

Μὲ αὐτὴ τὴν ὑπόθεσι ποὺ συνέβη πρὸ 40 ἐτῶν, ὁ νεαρὸς γιατρὸς ἄρχιζε τὸ μεγάλο δρόμο τῆς προόδου γιὰ νὰ φθάσῃ στὴν παροῦσα του μεγάλη ὑπόληψι, σὰν ἕνας ἔμπειρος γιατρὸς τῆς μοντέρνας ἐργαστηριακῆς ἐρεύνης τοῦ ἐγκλήματος.

'Εὰν τὸ ὕφος του ἀνεφέρετο στὰ μεγάλα ἀστυνομικὰ μυθιστορήματα τοῦ Σέρλοκ Χόλμς, αὐτὸ τὸ γεγονὸς δὲν πρέπει νὰ θεωρῆται τυχαῖο. Εἰς τὴν πρόσφατον αὐτογραφία του, ὁ γιατρός, ὁ σημερινὸς σὲρ Σίντνεϋ Σμίθ, γράφει :

«Σήμερα, ἡ ἔρευνα τοῦ ἐγκλήματος εἶναι μία ἐπιστήμη..... Αὐτὸ δὲν ἦταν

» πάντοτε τὸ ἴδιο, καὶ ἡ ἀλλαγὴ ὀφείλεται εἰς τὴν ἐπίδρασιν τοῦ Σέρλοκ Χόλμς. » Ὁ Κόναν Ντόϋλ εἶχε τὴν σπάνια, ἴσως τὴν μοναδικὴ διάκρισι, νὰ δῇ τὴ ζωὴ τῶν » μυθιστορημάτων του νὰ γίνεται πραγματικότης».

Ὁ παραλληλισμὸς μεταξὺ γεγονότος καὶ μυθιστορήματος βρίσκονται πολὺ κοντά. Ἀμφότεροι, ὁ Χόλμς καὶ τὸ πανομοιότυπον τῆς πραγματικῆς ζωῆς του, ὁ σὲρ Σίντνεϋ, εἶναι προϊόντα τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Ἐδιμβούργου. Ὁ σὲρ Ἄρθουρ Κόναλ Ντόϋλ χρησιμοποίησε ὡς μοντέλο του τὸ γιατρὸ Ἰωσὴφ Μπέλλ, ποὺ ἦταν μέλος τοῦ ἰατρικοῦ συμβουλίου ἐκεῖ, γιὰ τὸν μάγο τῆς ὁδοῦ Μπέϊκερ. Καὶ ὁ συνάδελφος τοῦ γιατροῦ Μπέλλ, Χάρβεϋ Λίτλτζόουν ἐδίδαξε τὸν Σίντνεϋ Σμίθ.

Ὁ Σὲρ Σίντνεϋ ὑπῆρξε κατὰ τὸ παρελθὸν καθηγητής, κοσμήτωρ καὶ πρύτανις εἰς τὸ Πανεπιστήμιον. Ἀλλὰ αὐτὴ ἡ μυστηριώδης ἀστυνομικὴ ἐργασία του τὸν ἀνάγκασε ν' ἀποσυρθῇ τώρα στὰ 78 του χρόνια καὶ νὰ πολιορκῆται μὲ ἐπιστολὲς ἀπὸ τοὺς ματαιόδοξους ἀστυνομικοὺς ὅλου τοῦ κόσμου. Τὸ πεδίον του, ρητορικὴ ἰατρικὴ—κάποτε ὠνομάζετο ἰατροδικαστικὴ—εἶναι ἡ γέφυρα μεταξὺ τῆς ἰατρικῆς καὶ τοῦ Νόμου. Κατὰ τὴν διάρκειαν ποὺ οἱ ἀστυνομικοὶ συγκεντρώνουν στοιχεῖα δι' ἕνα ἔγκλημα, ὁ πεπειραμένος ἰατροδικαστὴς εἶναι αὐτὸς ποὺ θ' ἀποφασίσῃ διὰ τῆς ἐξ ἀναλύσεως ἐξετάσεως τῆς ἐνδιαφερούσης ὄψεως τῆς ὑποθέσεως.

Μετὰ ἀπὸ λίγο καιρό, μετεφέρθη ἀπὸ τὸ Κάϊρο γιὰ νὰ διδάξῃ ὡς καθηγητὴς τῆς Ἐγκληματολογίας εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τοῦ Ἐδιμβούργου. Τότε ἕνας ἀρχιφύλαξ—ντέτεκτιβ, ὁ Γουΐλλυ Μέριλλυς, τὸν πλησίασε γιὰ νὰ τοῦ ἐκθέσῃ ἕνα πρόβλημά του. Εἶχε διαρρηχθῇ ἕνα χρηματοκιβώτιο καὶ τὸ μόνο στοιχεῖον ποὺ εὑρέθη ἐκεῖ, ἦταν ἕνα μικρὸ κομματάκι δέρματος, μεγέθους περίπου ὄνυχος. Ὁ Σὲρ Σίντνεϋ, ἄρχισε νὰ τὸ ἐξετάζῃ μὲ μεγάλο ἐνδιαφέρον. Ἐπιμελῶς τὸ κοίταξε κάτω ἀπὸ μικροσκόπια ἀκτίνων «Χ» καὶ τὸ ἀνέλυσε χημικῶς.

«Τὸ μικρὸ αὐτὸ κομματάκι πετσὶ» εἶπε τελικά, «εἶναι ἀπὸ ὑπόδημα ἀνδρὸς μεγέθους 9 1/2, εἶναι ἀπὸ μαῦρο ὑπόδημα, ἐφορέθη δύο χρόνια περίπου, κατεσκευάσθη στὴν Ἀγγλία καὶ αὐτὸς ποὺ τὸ φοροῦσε εἶχε περπατήσει τελευταίως σὲ κάποιο ἀγρόκτημα ποὺ ἦταν ραντισμένο μὲ ἀσβέστι». Ὡπλισμένος μ' αὐτὲς τὶς πληροφορίες, ὁ Μέριλλυ, ὡδηγήθη σ' ἕνα κάμπ τοῦ Ἐδιμβούργου, γνωρίζοντας ὅτι ἐκεῖ σύχναζαν ὁμάδες κακοποιῶν. Βαδίζοντας πρὸς τὸ μέρος ἑνὸς ὑπόπτου, τὸν ρώτησε: «Τί ἔκανες στὰ ραντισμένα ἀγροκτήματα ποὺ περπατοῦσες ;». «Βοηθοῦσα » τὸν ἀγαπητὸ γέρο μου πατέρα στὸ ἀγρόκτημά του» ἀπήντησε ὁ ὕποπτος μὲ σεβα- » σμό. «Τότε πολὺ καλὰ » εἶπε ὁ Γουΐλλυ ἀπότομα. «Μὲ τὶς πληροφορίες ποὺ » ἔχω ἀπὸ τὸν καθηγητὴ θὰ μποροῦσα νὰ συλλάβω καὶ τὸν πατέρα σου».

Ὁ ντέτεκτιβ τὸν πῆρε μαζύ του στὸ Ἀστυνομικὸ Τμῆμα καὶ ἔστειλε τὰ ὑποδήματά του στὸν Σὲρ Σίντνεϋ, ὁ ὁποῖος καθώρισε ἀμέσως ἀπὸ ποιὸ ὑπόδημα προήρχετο τὸ μικρὸ αὐτὸ κομματάκι. Ἀντιμετωπισθεὶς μ' αὐτὴν τὴν ἐνοχὴν ὁ ἀπατεώνας, ἀπεκάλυψε τὴν ἐνοχήν του. Εἶπε στοὺς ἀστυνομικοὺς ὅτι εἶναι ἄτιμο νὰ καταδικάζουν ἕναν ἄνθρωπο μὲ τὸ μικροσκόπιο.

Ὁ Σὲρ Σίντνεϋ Σμὶθ γεννήθηκε στὸ Ρόξμπουργκ τῆς Ν. Ζηλανδίας τὸ 1883 καὶ ἦταν γυιὸς ἑνὸς χρυσορύχου. Μετὰ τὴν παιδικήν του ἡλικία καὶ τρία ἔτη ἐργασίας, ὡς φαρμακοποιός, ὁ νεαρὸς Σίντνεϋ εἰσήχθη εἰς τὴν ἰατρικὴν σχολὴν τοῦ Ἐδιμβούργου. Παρὰ τὴν ἀλματώδη ἐξέλιξίν του, κάποιο ἀτύχημα τὸν ἠμπόδισε νὰ γίνῃ καλὸς παθολόγος. Ἀργότερα, ἕνα βράδυ, ἕνας νεαρὸς ἀγρότης κτύπησε τὴν πόρτα του καὶ τὸν παρεκάλεσε νὰ πάῃ στὸ σπίτι του, διότι ἡ ἔγκυος γυναίκα του ἦταν βαρειὰ ἄρρωστη. Ὅταν ἔφθασε στὸ ἀγρόκτημα, ὁ Σμίθ βρῆκε τὴ γυναίκα μὲ ψηλὸ πυρετὸ καὶ μὲ φοβεροὺς πόνους. Δὲν ἦταν σὲ θέσι νὰ μιλήσῃ, ἄνοιξε τὰ μάτια της, ἅπλωσε τὸ χέρι της καὶ ἔπιασε τὸ χέρι τοῦ γιατροῦ. Ὁ Σμίθ τὴν ἐξήτασε, ἀλλὰ ἀπεφάνθη ὅτι οὔτε αὐτός, οὔτε κανένας ἄλλος γιατρὸς θὰ μποροῦσε νὰ τὴ βοηθήσῃ.

Ναρκωμένος ἀπ' αὐτὸ τὸ θέαμα, ἔμεινε κοντά της ὅλη τὴ νύχτα, κρατώντας τὸ χέρι της μέχρι ποὺ πέθανε.

Ὁ Σέρ Σίντνεϋ ἐταράχθη παρὰ πολὺ μὲ τὴν ἀνικανότητά του νὰ σώσῃ τὴ ζωὴ τῆς γυναίκας. Πιστεύοντας ὅτι δὲν θὰ μποροῦσε νὰ ἔχῃ τὴν ἰδιοσυγκρασία γιὰ περαιτέρω ἐξάσκησι, ἔγραψε στὸ Ἐδιμβοῦργο, ζητώντας μιὰ θέσι δασκάλου. Ἡ μόνη ποὺ ὑπῆρχε κενὴ ἦταν στὸ τμῆμα ἰατροδικαστικῆς, ὡς βοηθὸς μὲ 50 λίρες τὸ χρόνο. Ὁ Σμίθ ἀνεχώρησε γιὰ τὸ Ἐδιμβοῦργο τὸ ἑπόμενο ἀπόγευμα.

Λίγο πρὸ τοῦ τέλους τοῦ πρώτου παγκοσμίου πολέμου—ὑπηρέτησε στὸν Νεοζηλανδικὸ στρατὸ—ἔμαθε πὼς ἡ Αἴγυπτος χρειαζόταν ἕναν ἄνδρα τῆς Ἰατροδικαστικῆς γιὰ νὰ διοργανώσῃ ἕνα ἀστυνομικὸ ἐργαστήριο. Ἀπηυθύνθη δι' αὐτὴ τὴν δουλειὰ καὶ ἀμέσως προσελήφθη.

Ἡ Αἴγυπτος παρουσίασε τὸν παράδεισο ἑνὸς ἀνδρὸς τῆς Ἰατροδικαστικῆς. Ὑπῆρχαν περισσότερες ἀπὸ 1000 ἄλυτες ὑποθέσεις δολοφονιῶν τὸ χρόνο. Μεταξὺ αὐτῶν ἦταν καὶ δολοφονίες μερικῶν πολιτικῶν, κατὰ τὶς ἀρχὲς τοῦ 1920. Στὶς προσπάθειές του ν' ἀνακαλύψῃ αὐτὰ τὰ ἐγκλήματα, ὁ Σέρ Σίντνεϋ ἀνέπτυξε τὴν ἐπιστήμη τῆς Ἰατροδικαστικῆς —βλεμματολογίας, δηλαδὴ τὸν ἐπιστημονικὸ ἔλεγχο καὶ ἀπόδειξη ὅτι οἱ σφαῖρες ἔχουν ριφθῆ ἀπὸ τὸ ἴδιο ὅπλο, καὶ ὅτι αὐτὲς ἔχουν τέτοιον ἀτομικὸν χαρακτηρισμὸν μὲ σημεῖα, ὅπως καὶ τὰ δακτυλικὰ ἀποτυπώματα.

Τρομοκράτες, ἀνυπόμονοι ν' ἀνατρέψουν τὴν κυβέρνησι, εἶχον ἀποδυθῆ σὲ μιὰ σειρὰ ὁμαδικῶν σφαγῶν. Ἀπὸ στιγμὴ σὲ στιγμή, ὅταν ἡ Βρεταννικὴ διπλωματία εἶχε κατορθώσει νὰ ἑνώσῃ τοὺς Αἰγυπτίους κάτω ἀπὸ μία νόμιμο κυβέρνησι κι' αὐτὸ ἐκτιμήθηκε ἀπὸ τὸ λαό, οἱ τρομοκράτες θὰ συνελαμβάνοντο καὶ θὰ ἐτυφεκίζοντο. Οἱ δολοφόνοι ἀποφασιστικοί, ἀνεμιγνύοντο μὲ τὸ πλῆθος στοὺς πολυσύχναστους δρόμους τοῦ Καΐρου, ἄδειαζαν τὰ πιστόλια τους στὰ θύματά τους καὶ ἐξηφανίζοντο. Καίτοι ἡ Ἀστυνομία γνώριζε τοὺς ὑπευθύνους γιὰ τὶς δολοφονίες, δὲν μποροῦσε ν' ἀποδείξῃ τὴν ἐνοχήν τους, μέχρις ὅτου ὁ Σμίθ πῆρε στὸ ἐργαστήριό του διὰ νὰ ἐξετάσῃ τὰς θανατηφόρες σφαῖρες, βγαλμένες ἀπὸ τὰ πτώματα τῶν δολοφονηθέντων, μετὰ τὴν γενομένη νεκροψία καὶ τοὺς ἄδειους κάλυκες ποὺ εἶχε συλλέξει ἡ Ἀστυνομία.

Ἀνεκάλυψε χωρὶς καμμία ἀμφιβολία, ὅτι οἱ σφαῖρες εἶχαν ριφθῆ ἀπὸ τὰ ἴδια ὅπλα, ἀπὸ ἕνα κόλτ, ἕνα μπράουνιγκ καὶ ἕνα μάουζερ, ὅλα διαμετρήματος τῶν 32 ΜΜ.

«Ἂν βρῆτε τὰ ὅπλα», εἶπε στοὺς ἀστυνομικούς, «μπορῶ ν' ἀποδείξω ὅτι οἱ σφαῖρες ποὺ χρησιμοποιήθηκαν ἀπὸ τοὺς δολοφόνους ἐρρίφθησαν ἀπὸ αὐτά».

Τότε ἕνα ὑγρὸ πρωϊνὸ τοῦ Νοεμβρίου 1924, παρουσιάσθη στὸ Σμίθ αἰφνιδίως μιὰ δραματικὴ ὑπόθεσι, ἡ ὁποία ὄχι μόνον ἀπέδειξε τὶς ἱκανότητές του, ἀλλὰ τὸν ἔκανε παγκοσμίως γνωστόν. Ὁ Σέρ Λῆ Στάκ Πασσᾶς—ὁ Ἄγγλος Γενικὸς Κυβερνήτης τοῦ Καΐρου—ἐπέστρεφε μὲ τὸ αὐτοκίνητό του στὸ σπίτι του μετὰ ἀπὸ μιὰ ἐπίσημη Ὑπουργικὴ Συνεδρίασι, ὅταν αἰφνιδίως δύο ἄνδρες πλησίασαν πρὸς τὴν πλευρὰ τοῦ αὐτοκινήτου του καὶ ἄδειασαν τὰ περίστροφά τους κατ' εὐθεῖαν ἐπάνω του.

Ὅταν πέθανε ὁ Στάκ Πασσᾶς, ὁ Σέρ Σίντνεϋ πῆρε στὸ ἐργαστήριόν του τὶς σφαῖρες ποὺ ἔβγαλαν ἀπὸ τὸ σῶμα του καὶ τὶς ἐξήτασε κάτω ἀπὸ τὸ μικροσκόπιο. Ἦταν οἱ ἴδιες σὲ κάθε λεπτομέρεια, ὅπως ἐκεῖνες τῶν πρώτων δολοφόνων.

Ἡ Ἀστυνομία συνέλαβε, μερικοὺς ὑπόπτους, χωρὶς κανένα ἴχνος γιὰ τὴν ἀνακάλυψι τῶν ὅπλων. Τότε ἐντελῶς τυχαῖα, ἕνας ἀστυφύλαξ, κατὰ τὴ διάρκεια ποὺ ἀνέκρινε δύο ἀδελφούς, ἔδωσε μιὰ γερὴ κλωτσιὰ σ' ἕνα καλάθι φρούτων ποὺ βρισκόταν κάτω ἀπὸ μιὰ χουρμαδιά. Ἐκεῖ, κάτω ἀπὸ μιὰ τρύπα ἦταν κρυμμένα δύο πιστόλια. Ἕνα γκόλτ καὶ ἕνα μπράουνιγκ.

Ὁ Σέρ Σίντνεϋ πῆρε τὰ ὅπλα καὶ πυροβόλησε μὲ τὸ γκὸλτ πάνω σὲ μιὰ

μπάλλα ἀπὸ βαμβάκι. Ἤῆρε τὰ βλήματα, τὰ ἐξήτασε κάτω ἀπὸ τὸ μικροσκόπιο καὶ τὰ ἄγγιξε μὲ μιὰ λαβίδα. Χωρὶς καμιὰ ἀμφιβολία, ἐστράφη πρὸς τὸ μέρος τῶν ἀστυνομικῶν. «Κύριοι», εἶπε, «αὐτὸ εἶναι τὸ ὅπλο ποὺ σκότωσε τὸν Στάκ Πασσᾶ».

Στὸ δικαστήριο ὁ Εἰσαγγελεὺς ρώτησε τὸν δόκτορα Σμίθ. «Εἶσθε προετοιμασμένος νὰ πῆτε ὅτι μ' αὐτὸ τὸ περίστροφο ἐρρίφθησαν οἱ πυροβολισμοὶ κατὰ τοῦ Στάκ Πασσᾶ;». «Εἶμαι», ἀποκρίθηκε ὁ Σμίθ, δείχνοντας τὸ τί εἶχε ἐξετάσει στὸ ἐργαστήριόν του. Ὅταν τελείωσε τὶς παρατηρήσεις του ὁ δικαστὴς ρώτησε τὴν ὑπεράσπισι, ἂν ἤθελε νὰ κάνῃ καμμία ἐρώτησι. Ἀκολούθησαν στιγμὲς σιωπῆς. Ὁ ὑπερασπιστὴς κοίταξε τὸ γιατρό, τοὺς χάρτες, τὰ ὅπλα, τὶς σφαῖρες καὶ ἔσφιξε μὲ τὸ χέρι τὸ κεφάλι του. Δὲν ὑπῆρχαν ἐρωτήσεις. Ὁ Σμὶθ εἶχεν ἀποδείξει τὸ σκοπό του, τὴν πραγματικὴ ἀλήθεια.

Τ' ἀποτελέσματα τῆς ὑποθέσεως αὐτῆς ἦσαν μεγάλα. Ἐπιστολὲς προερχόμενες ἀπ' ὅλο τὸν κόσμο, ρωτοῦσαν τὸ Σμίθ γιὰ τὴ «νέα του ἐπιστήμη».

Λίγο μετὰ ἀπ' αὐτό, ἔλαβε ἕνα τηλεγράφημα ποὺ τοῦ προσέφεραν μιὰ θέσι στὸ Ἐδιμβοῦργο.

Κατὰ τὴ διάρκειαν ποὺ ὁ καθηγητὴς Σμίθ ἔκανε διαλέξεις στὸ Ἐδιμβοῦργο, οἱ αἴθουσες ἦταν γεμᾶτες κόσμο. Σὰν ἠθοποιὸς μεγάλης φήμης ἐτέρπετο νὰ χρησιμοποιῇ τὶς περισσότερες πρόσφατες περιπτώσεις του γιὰ ὑλικὸ τῆς διδασκαλίας του.

Ἕνα ἀπόγευμα, πῆγε ἀπ' εὐθείας, ἀπὸ τὴν αἴθουσα τοῦ δικαστηρίου στὴν αἴθουσα τῶν διαλέξεων. «Τὸ θέμα τῆς ἡμέρας, εἶναι ἡ δύναμις τῆς παρατηρητικότητος», εἶπε. «Ἔχω μόλις ἐπιστρέψῃ ἀπὸ τὴν καταδίκη ἑνὸς ἐγκληματίας. Αὐτὴ ἡ περίπτωσις ποτὲ δὲν εἰσήχθη σὲ δίκη. Ὁ ἀξιωματικὸς τῆς Ἀστυνομίας μὲ διεβεβαίωσε ὅτι ἦταν αὐτοκτονία. Τὸ θῦμα ἀνευρέθη στὴν αὐλὴ τῆς ἀγροικίας του μὲ μισοσπασμένο τὸ κεφάλι του. Φοροῦσε τὴ σκούφια του καὶ τὸ ὅπλο ποὺ ἦταν δίπλα του εἶχε στραφῆ πρὸς τὸ μέρος του. Εἶπα στοὺς ἀστυνομικοὺς ὅτι αὐτὸ εἶναι δολοφονία. Κανεὶς δὲν ἤθελε νὰ πιστέψῃ, ὅτι δὲν ἦταν δυνατὸ σὲ κάποιον νὰ μισοσπάσῃ τὸ κεφάλι του καὶ νὰ φορέσῃ ξανὰ τὴ σκούφια του. Ἐκτὸς αὐτοῦ, ἂν γυρίζατε τὸ θῦμα ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος θὰ παρατηρούσατε ὅτι τὸ πίσω μέρος τοῦ παντελονιοῦ του ἦταν γεμᾶτο ἀπὸ ἀγριόχορτα, δείχνοντας ὅτι εἶχε συρθῆ βιαίως ἀπὸ τὴ βεράντα του καὶ βρισκόταν ἐκεῖ πέρα. Ἐφονεύθη μὲ ἕνα τσεκούρι καὶ τὸ κτύπημα προῆλθεν ἀκριβῶς ἀπό αὐτό.....!».

Μὲ τὴν λέξι «αὐτό», ὁ καθηγητὴς ἔσυρε πίσω ἀπὸ τὸ ἀναλόγιό του ἕνα τσεκούρι, τὸ σήκωσε ψηλά, πάνω ἀπὸ τὸ κεφάλι του καὶ τὸ κτύπησε στὸ ἄνω μέρος τῆς πόρτας, μέσα σὲ ἀκράτητες ἐπευφημίες.

Δὲν ὑπῆρχε τέλειο ἔγκλημα στὴ θέα τοῦ Σὲρ Σίντνεϋ, ἀλλὰ ἀτελεῖς παρατηρήσεις. «Κανεὶς δὲν μπορεῖ νὰ μπῇ ἢ νὰ βγῇ σ' ἕνα μέρος χωρὶς ν' ἀφίσῃ ἴχνη, ὅπως τ' ἀποτυπώματα ποὺ εἶναι μία ἰσχυρὰ ἀπόδειξις» ἔλεγε. «Βρῆτε αὐτὰ τὰ ἴχνη καὶ ἔχετε ἐκεῖνον ποὺ ζητᾶτε».

Κατὰ τὶς ὧρες ποὺ τοῦ ἔμεναν ἐλεύθερες, ὁ Σὲρ Σίντνεϋ κατώρθωσε νὰ γράψῃ ἕνα ἐγχειρίδιο τῆς Ἰατροδικαστικῆς τὸ ὁποῖο μετεφράσθη σὲ 12 γλῶσσες, τὴν αὐτοβιογραφία του, «τὸ ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἔγκλημα», ποὺ τὸν ἔκαναν νὰ θεωρῆται ὡς ὁ μεγαλύτερος διηγηματογράφος στὸ Ἐδιμβοῦργο. Ἐπίσης ἤξευρε νὰ παίζῃ γκόλφ, ν' ἀνατρέφῃ μία οἰκογένεια (μιὰ κόρη—γιατρὸ στὸν Καναδᾶ καὶ ἕνα γυιὸ ποὺ εἶναι ὁ πιὸ διακεκριμένος ποιητὴς στὴ Σκωτία), νὰ συνεχίζῃ τὸ ἐνδιαφέρον του στὴ βοτανικὴ καὶ νὰ διατηρῇ ἕνα ἄσβεστο ἐνθουσιασμὸ στὸ κάθε τι, καὶ τέλος ἀπὸ τὴν κριτικὴ τῶν ἀρετῶν τοῦ κρασιοῦ, νὰ συνθέτῃ στίχους.

Στὴν ἐποχὴ τῶν εἰδικῶν, ὁ Σὲρ Σίντνεϋ εἶναι μοναδικός. Ὅπως ὁ Σέρλοκ Χόλμς, ἔτσι καὶ ὁ Σὲρ Σίντνεϋ, εἶναι ἕνας σπεσιαλίστας στὸ κάθε τι.

ΕΝΑΣ ΝΕΟΣ ΚΑΝΑΔΙΚΟΣ ΝΟΜΟΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΝ ΤΩΝ ΑΘΩΩΝ ΘΥΜΑΤΩΝ ΤΩΝ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ

Ὑπὸ Ἀστυνόμου Β' κ. **Γ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΥ**

ΠΕΡΙΛΗΨΕΙΣ

1. Σχόλια τοῦ τύπου.
2. Πῶς ἐγένετο δεκτὸς ὑπὸ τῶν Καναδῶν ὁ νέος νόμος.
3. Αἱ κυριώτεραι διατάξεις τοῦ νέου νόμου.
4. Ἵδρυμα ἀποζημιώσεως θυμάτων αὐτοκινήτων.
5. Ἀνακοινώσεις τοῦ νέου Ἱδρύματος.
6. Καλύπτει ἕνα ὑφιστάμενον κενόν.

***

1. Σχόλια τοῦ τύπου.

Ὑπὸ τοῦ Καναδικοῦ τύπου ἐξαίρεται ἡ σημασία ἑνὸς ἐκδοθέντος προσφάτως νόμου, ὅστις ἰσχύει μόνον διὰ τὴν ἐπαρχίαν Κεμπὲκ τοῦ Καναδᾶ καὶ διὰ τοῦ ὁποίου προβλέπεται ἡ παροχὴ ἀποζημιώσεως εἰς τὰ ἀθῷα θύματα τῶν αὐτοκινητιστικῶν δυστυχημάτων.

Μὲ τὰς διατάξεις τοῦ νέου νόμου ἀσχολεῖται ἰδιαιτέρως τὸ περιοδικὸν «Prudentia», ὄργανον τῆς Ἐπαρχιακῆς Ἐπιτροπῆς Ὁδικῆς Ἀσφαλείας τοῦ Καναδᾶ, ἡ ὁποία εἶναι ἀντίστοιχος πρὸς τὸν ἐν Ἀθήναις ἑδρεύοντα Ὀργανισμὸν Προλήψεως Ἀτυχημάτων, τοῦ ὁποίου Πρόεδρος εἶναι ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος, ἀντιπρόεδρος δὲ ὁ τέως Ἀρχηγὸς τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων κ. Ἰωάννης Βασιλόπουλος.

2. Πῶς ἐγένετο δεκτὸς ὑπὸ τῶν Καναδῶν ὁ νέος νόμος.

Ὁ νέος Καναδικὸς νόμος, τοῦ ὁποίου ἡ μερικὴ ἐφαρμογὴ ἤρχισεν ἀπὸ 1ης παρελθόντος Ὀκτωβρίου, ἐψηφίσθη, ὑπὸ τοῦ Νομοθετικοῦ Σώματος τὸν παρελθόντα Μάϊον, εἰσηγουμένου τοῦ Καναδοῦ Ὑπουργοῦ Μεταφορῶν καὶ Συγκοινωνιῶν κ. Κουρνουγέ. Ὁ νόμος οὗτος ἐγένετο εὐμενῶς δεκτὸς ὑπὸ τῆς Κάτω καὶ Ἄνω Καναδικῆς Βουλῆς. Ἀλλὰ καὶ τὸ κοινὸν καὶ ὁ αὐτοκινητιστικὸς κόσμος τὸν ἐχαιρέτισε μὲ τὰ πλέον ἐγκωμιαστικὰ λόγια.

3. Αἱ κυριώτεραι διατάξεις τοῦ νέου νόμου.

Ὁ νέος Καναδικὸς νόμος, ἐκτὸς τῆς ἐξασφαλίσεως τὴν ὁποίαν παρέχει εἰς τὰ θύματα τῶν αὐτοκινητιστικῶν δυστυχημάτων ὅτι θὰ τύχουν λογικῆς ἀποζημιώσεως, καθιστᾷ ὑπεύθυνον τὸν ἰδιοκτήτην τοῦ αὐτοκινήτου διὰ τὰς ζημίας τὰς ὁποίας θὰ προκαλέσῃ τὸ αὐτοκίνητόν του εἰς πρόσωπα καὶ πράγματα, ἐφ' ὅσον δὲν εἶναι εἰς θέσιν ν' ἀποδείξουν ὅτι ὁ ὁδηγὸς δὲν εἶναι ὑπεύθυνος τοῦ ἀτυχήματος. Ὁ νόμος οὗτος προβλέπει ἀποζημίωσιν διὰ τὰ θύματα, ἀκόμη καὶ ὅταν ὁ ἰδιοκτήτης ἢ ὁ ὁδηγὸς στερῆται χρημάτων ἢ εἶναι ἄγνωστος, διὰ τὸν λόγον ὅτι ὁ ὁδηγὸς ἐξηφανίσθη μετὰ ἀπὸ ἕνα δυστύχημα. Ὁ νόμος ὑποχρεώνει ἐπίσης τοὺς ἰδιοκτήτας καὶ ὁδηγοὺς αὐτοκινήτων ὅπως, εἰς περίπτωσιν αὐτοκινητιστικοῦ δυστυχήματος, προσκομίσωσιν ἐγγυητικὴν ἐπιστολὴν ἀσφαλιστικῆς ἑταιρείας διὰ ποσὸν τοὐλάχιστον 10.000 δολλαρίων, ἐφ' ὅσον ὑπάρχει ἕνα θῦμα, διὰ ποσὸν 20.000 δολλαρίων, ἐφ' ὅσον ὑπάρχουν θύματα πλείονα τοῦ ἑνὸς καὶ 5.000 δολλαρίων διὰ ὑλικὰς ζημίας ὑπερβαινούσας τὰ 250 δολλάρια. Ἐὰν ὁ ὁδηγὸς θεωρηθῇ ὡς ἔνοχος τοῦ δυστυχήματος τοῦ ἀφαιρεῖται ἡ ἄδεια ἱκανότητος ὁδηγοῦ μέχρι δύο ἐτῶν.

Ἀπὸ 1ης παρελθόντος Ὀκτωβρίου, συμφώνως πρὸς τὸν νέον Καναδικὸν νόμον, ὁ ἰδιοκτήτης ἑνὸς αὐτοκινήτου θὰ εἶναι ὑπεύθυνος διὰ ζημίας προκληθείσας ὑπὸ ἑνὸς τρίτου προσώπου, ὁδηγοῦντος τὸ αὐτοκίνητον αὐτό, ὡς νὰ ὡδήγει τοῦτο ὁ ἴδιος, ἐκτὸς τῆς περιπτώσεως καθ' ἣν τὸ αὐτοκίνητον θὰ εἶχε κλαπῇ.

4. Ἵδρυμα ἀποζημιώσεως θυμάτων αὐτοκινήτων.

Τὸ πλέον ἐνδιαφέρον εἶναι, ὅτι διὰ τοῦ νέου Καναδικοῦ νόμου συνιστᾶται Ἵδρυμα ἀποζημιώσεως τῶν θυμάτων τῶν αὐτοκινητιστικῶν δυστυχημάτων τὸ ὁποῖον θὰ παρέχῃ ἀποζημίωσιν εἰς τὰ ἀθῷα θύματα, ἐφ' ὅσον οἱ ὑπεύθυνοι τοῦ δυστυχήματος ὁδηγοὶ δὲν εἶναι εἰς θέσιν νὰ καταβάλουν ἀποζημίωσιν ἢ ὁδηγοῦν κλοπιμαῖον αὐτοκίνητον ἢ ὁδηγοῦν ἄνευ ἀδείας ἢ δὲν εἶναι ἱκανοὶ νὰ ὁδηγήσουν. Ἡ καταβληθησομένη ἀποζημίωσις θ' ἀνέρχηται μέχρι 300.000 δραχμῶν, προκειμένου περὶ ἑνὸς θύματος, μέχρις 600.000 δραχμῶν προκειμένου περὶ θυμάτων περισσοτέρων τοῦ ἑνὸς καὶ μέχρις 150.000 δραχμῶν διὰ ὑλικὰς ζημίας ὑπερβαινούσας τὰς 7.500 δραχμῶν.

Οἱ ὁδηγοὶ αὐτοκινήτων οὐδεμίαν εἰσφορὰν θὰ καταβάλλουν εἰς τὸ Ἵδρυμα ἀποζημιώσεως θυμάτων αὐτοκινητιστικῶν δυστυχημάτων, καθ' ὅσον τοῦτο θὰ ἐπιχορηγῆται ὑπὸ τῶν Ἀσφαλιστικῶν ἑταιρειῶν.

5. Ἀνακοινώσεις τοῦ νέου Ἱδρύματος.

Τὸ Ἵδρυμα ἀποζημιώσεως τῶν θυμάτων αὐτοκινητιστικῶν δυστυχημάτων, τὸ ὁποῖον θεωρεῖται ὡς ἓν τῶν καλυτέρων τῶν Βορείου Ἀμερικῆς, παρέχει, πρὸς τὸ παρόν, προστασίαν εἰς τὰ πρόσωπα τὰ ὁποῖα διαμένουν εἰς τὴν περιοχὴν τοῦ Κεμπὲκ τοῦ Καναδᾶ.

Τὸ ἐν λόγῳ Καναδικὸν Ἵδρυμα ἐξετύπωσε καὶ ἐκυκλοφόρησε χιλιάδας διαφημιστικῶν ἐντύπων διὰ τῶν ὁποίων γνωρίζει εἰς τὸ κοινόν, μεταξὺ ἄλλων, καὶ τὰ ἑξῆς:

Ἐάν, μετὰ τὴν 1ην Ὀκτωβρίου 1961, πέσητε θῦμα αὐτοκινητιστικοῦ δυστυχήματος, χωρὶς νὰ εἶσθε ὑπαίτιος καὶ δὲν εἶναι δυνατὸν ν' ἀποζημιωθῆτε διὰ τὰς ζημίας τὰς ὁποίας ὑπέστητε διότι πρόκειται περὶ περιπτώσεως ἀναλόγου πρὸς ἐκείνας, αἵτινες ἀνεφέρθησαν ἀνωτέρω:

α) Ὀφείλετε νὰ εἰδοποιήσητε τὸ Ἵδρυμα ἀποζημιώσεως θυμάτων αὐτοκινητιστικῶν δυστυχημάτων.

β) Θὰ ἐξετασθοῦν τὰ περιστατικὰ τραυματισμοῦ σας καὶ τὸ Ἵδρυμα θὰ σᾶς κάμῃ μιὰν πρότασιν συμβιβασμοῦ.

γ) Ἐὰν ἀποδεχθῆτε τὸν συμβιβασμόν, τὸ Ἵδρυμα θὰ σᾶς ἀποζημιώσῃ ἀμέσως, ὅπως εἰς τὰς περιπτώσεις ἀπαιτήσεων κατ' ἀσφαλιστικῶν ἑταιρειῶν.

δ) Ἐὰν δὲν ἀποδεχθῆτε τὸν συμβιβασμόν, τότε θ' ἀποφασίσουν τὰ δικαστήρια, ἀκριβῶς ὅπως καὶ διὰ τὰς ἀσφαλιστικὰς ἑταιρείας, ὅταν δὲν ἀποδέχωνται τὰ αἰτήματά σας.

ε) Μετὰ τὴν ἀποζημίωσιν τοῦ θύματος, εἰδοποιεῖται ἡ Ἀστυνομία Τροχαίας διὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῆς ἀδείας τοῦ ὑπαιτίου ὁδηγοῦ αὐτοκινήτου, μέχρις ὅτου οὗτος καταβάλῃ εἰς τὸ Ἵδρυμα τὸ πληρωθὲν εἰς τὸ θῦμα χρηματικὸν ποσόν.

6. Καλύπτει ἓν ὑφιστάμενον κενόν.

Ὁ νέος Καναδικὸς Νόμος καὶ τὸ συνιστάμενον δι' αὐτοῦ Ἵδρυμα καλύπτει μίαν κοινωνικὴν ἀνάγκην καὶ ἕνα ὑφιστάμενον κενόν, ὄχι μόνον παρ' ἡμῖν, ἀλλὰ καὶ εἰς τὰς Νομοθεσίας περὶ αὐτοκινήτων τῶν περισσοτέρων χωρῶν. Ὅπως λέγει ὁ σεβαστὸς καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου κ. Γαρδίκας, ὁ Enrico Ferri εἶχε ρίψει τὸ πρῶτον τὴν ἰδέαν διὰ τὴν ἵδρυσιν ἑνὸς Ταμείου Περιθάλψεως τῶν θυμάτων αὐτοκινητιστικῶν δυστυχημάτων, ἀλλὰ καὶ τῶν κακοποιῶν.

Θὰ ἦτο λοιπὸν εὐχῆς ἔργον, τὸ παράδειγμα τοῦ Καναδικοῦ Ἱδρύματος ἀποζημιώσεως τῶν θυμάτων ἐξ αὐτοκινητιστικῶν δυστυχημάτων, νὰ εὕρισκεν ἀνταπόκρισιν καὶ παρ' ἡμῖν, διότι δὲν εἶναι ὀλίγαι αἱ περιπτώσεις κατὰ τὰς ὁποίας διάφορα πρόσωπα ἔχουν πέσει θύματα αὐτοκινήτων τῶν ὁποίων οἱ ὁδηγοὶ εἴτε ἦσαν ἄγνωστοι, εἴτε τὰ αὐτοκίνητα ἦσαν κλοπιμαῖα εἴτε δὲν ἦσαν εἰς θέσιν νὰ πληρώσουν διὰ διαφόρους λόγους, χωρὶς νὰ λάβουν καμμίαν ἀποζημίωσιν, μὲ ἀποτέλεσμα τὴν δημιουργίαν κοινωνικῶν δραμάτων.

Γ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ

Η ΑΠΑΓΩΓΗ ΤΟΥ ΒΡΕΦΟΥΣ ΤΩΝ ΛΙΝΤΜΠΕΡΓΚ

'Από τὸ 'Αμερικανικὸν περιοδικὸν «Reader's Digest»,
κατὰ μετάφρασιν ἀστυφύλακος κ. **Α. ΒΟΓΙΑΤΖΗ**

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Μάλιστα. Εἶχε βγῆ ἔξω μὲ τὸν Τζόνσον τὸ βράδυ τῆς Δευτέρας ἐκείνης καὶ τοῦ εἶχε ἀναφέρει τὴν ἀλλαγὴ τῶν σχεδίων.

'Ο Ρεϊλὺ μὲ ἐπιβλητικὴ φωνὴ τὴ ρώτησε. Στὶς ὀκτὼ καὶ τέταρτο περίπου τὴ Τρίτη τὴ νύκτα τῆς ἀπαγωγῆς, εἶχε λάβει ἕνα τηλεφώνημα ἀπὸ τὸν Τζόνσον;

'Η Μπέττυ δὲν πτοήθηκε ἀπὸ τὴ βροντώδη φωνή, ἀλλὰ ἀπάντησε μ' ἕνα δυνατὸ «μάλιστα».

Εἶχε βγῆ ὅμως μαζί του μόλις τὴν προηγουμένη νύκτα, τῆς ἐτόνισε ὁ Ρεϊλύ. Τοὺς ἦταν ἀπαραίτητο νὰ ἐπικοινωνήσουν πάλι τὴ Τρίτη βράδυ ; Δὲν τοὺς ἦταν ἀρκετὴ ἡ νύκτα τῆς Δευτέρας ;

«Ὄχι» φώναξε ἡ Μπέττυ «δὲν ἦταν ἀρκετή».

Γιὰ πρώτη φορὰ ὁ Ρεϊλὺ ἐβροντοφώνησε μὲ ὅλη τὴ δύναμι τῶν πνευμόνων του. «Ἤ μήπως στὴν πραγματικότητα ὁ Τζόνσον εἶχε τηλεφωνήσει γιὰ νὰ πληροφορηθῆ ἐὰν ἡ παραλία ἦταν ἔρημη;».

'Ο τόνος τῆς φωνῆς του δὲν χρειαζόταν ἔμφασι, ἀλλὰ ὁ Ρεϊλὺ τὴν διέκοπτε γιὰ νὰ κοιτάξη τοὺς ἐνόρκους θριαμβευτικά.

Θόρυβος σηκώθηκε μέσα στὸ ἀκροατήριο καὶ ὁ δικαστὴς Τρέντσαρντ ἐπέβαλε αὐστηρὰ τὴν ἡσυχία.

'Ο Ρεϊλὺ συνέχισε : Τὸ παιδὶ ὑπέφερε ἀπὸ κρυολόγημα, ἐν τούτοις ἡ Μπέττυ δὲν ἐπεσκέφθηκε τὸ δωμάτιον τοῦ παιδιοῦ οὔτε μιὰ φορὰ ἀπὸ τὶς ὀκτώ, ὅταν τὸ ἔβαλε νὰ κοιμηθῆ, μέχρι τὶς δέκα, ὅταν διεπίστωσε ὅτι ἔλειπε. Μποροῦσε νὰ τὸ κάνη αὐτὸ μιὰ ἀφωσιωμένη παραμάννα; ἢ εἶχε μείνει μακρυὰ ἀπὸ τὸ δωμάτιο τοῦ παιδιοῦ, ἐνεργοῦσα ὡς συνεργός;

Παρὰ τὶς ἐπίμονες ἀρνήσεις τῆς Μπέττυ, ἡ ἐνοχοποίησίς της εἶχε γίνει ἀπὸ τὸν Ρεϊλύ. Καὶ ὁ Βιλέντς ἔκανε ὅ,τι μποροῦσε γιὰ νὰ διορθώση τὴν κατάστασι, ὅταν τελείωσε ὁ Ρεϊλύ. Μὲ ἔμμεση ἐξέτασι, ὁ δημόσιος κατήγορος ἐτόνισεν ὅτι οἱ σχέσεις μεταξὺ Μπέττυ Γκάου καὶ Χένρυ Τζόνσον ἦταν τίμιες καὶ ἀμοιβαῖες. Καὶ οἱ δυό τους ἦταν νέοι καὶ ἀγαποῦσαν ὁ ἕνας τὸν ἄλλο καὶ συνηντῶντο φυσιολογικά.

Ὅταν ἡ Μπέττυ τὸν εὐχαρίστησε πού τὴ βοήθησε νὰ τελειώση τὴ μαρτυρία της, τίποτε δὲν πρόδιδε ταραχὴ στὶς ἐκδηλώσεις τοῦ Βιλέντς. 'Ο νεαρὸς κατήγορος δὲν ἦταν ὑπὲρ τοῦ τρόπου μὲ τὸν ὁποῖο ὁ Ρεϊλὺ προσπαθοῦσε νὰ ἐνοχοποιήση γιὰ τὸ ἔγκλημα τῆς ἀπαγωγῆς τὸ ὑπηρετικὸ προσωπικὸ τοῦ Λίντμπεργκ. 'Η κατηγορία ἔπρεπε νὰ στραφῆ πάλιν ἐναντίον τοῦ Χάουπτμαν.

Πολλὰ ἀπὸ τὰ στοιχεῖα ἦταν τυχαῖα, ἀλλὰ ὀλίγον· κατ' ὀλίγον ὁ Βιλέντς ἄρχισε νὰ διατυπώνη τὸ κατηγορητήριο τὸ ὁποῖο ἤλπιζε νὰ εἶναι συντριπτικὸ στὶς λεπτομέρειές του. Ὅταν διαδόθηκε ὅτι θὰ καλοῦσε πρὸς ἐξέτασιν τὸν Δρα Τζὸν Κόντον—γνωστὸ σ' ἑκατομμύρια ὡς «Τζάφσι», γιατὶ χρησιμοποιοῦσε τὸ ψευδώνυμο αὐτὸ κατὰ τὶς διαπραγματεύσεις του μὲ τοὺς ἀπαγωγεῖς, τὸ κοινὸ ξεσηκώθηκε πάλι. Κάπου 200 ἄτομα διανυκτέρευσαν ἔξω, γύρω ἀπὸ τὸ δικαστήριο καὶ τὸ πρωὶ ἕνα πλῆθος ἀπὸ 1000 ἄτομα ἀνέμενε ν' ἀκούσῃ τὴν κατάθεσι τοῦ αἰνιγματικοῦ καθηγητοῦ ἀπὸ τὴ Μπρόγξ.

Γρήγορα μετὰ τὰ προκαταρκτικά, ὁ Βιλέντς εἰσήγαγε τὸν μάρτυρα στὴν ὑπόθεσι καὶ ἄρχισε ἀπὸ τὴν ἡμερομηνίαν 2 'Απριλίου 1932. Στὶς ὀκτὼ περίπου ἡ ὥρα τὸ βράδυ ἐκεῖνο, δὲν εἶχε ξεκινήσει ὁ Δρ. Κόντον μέσα σ' ἕνα αὐτοκίνητο μαζὶ μὲ τὸν συνταγματάρχη Λίντμπεργκ ;

Μάλιστα. Εἶχε καθοδηγηθῆ ἀπὸ τὰ σημειώματα τοῦ ἀπαγωγέως νὰ μεταβῆ στὸ νεκροταφεῖο τοῦ Ἁγίου Ραϋμόνδου. Μέσα στὸ νεκροταφεῖο ὁ Κόντον συνάντησε τὸν Τζών, τὸν ἄνθρωπο ποὺ τοῦ ταχυδρόμησε τὸ νυκτικὸ τοῦ ἀπαχθέντος παιδιοῦ. Ὁ Κόντον παρέδωσε στὸν Τζὼν ἕνα ξύλινο κιβώτιο ποὺ περιεῖχε 50.000 δολλάρια, τὰ λύτρα.

Ὁ Βιλέντς σταμάτησε γιὰ μιὰ στιγμή. Ὕστερα, ὡς ὅλως τυχαίως, ἔθεσε τὴν ἀποφασιστικὴ ἐρώτηση: «Ποιὸς εἶναι ὁ Τζών;».

Μὲ φωνὴν ἠχοῦσαν ἀπὸ βεβαιότητα, τονίζοντας ἰδιαίτερα κάθε συλλαβὴ τοῦ ὀνόματος, ὁ Κόντον εἶπε : Ὁ Τζὼν εἶναι ὁ Μπροῦνο Ρίτσαρντ Χάουπτμανν».

Φωνὲς καὶ θόρυβος σηκώθηκε ἀπὸ τὸ ἀκροατήριο καὶ ὁ δικαστὴς Τρέντσαρντ ἄρχισε νὰ κτυπᾷ τὸ κωδούνι γιὰ νὰ ἐπιβάλῃ τὴν τάξι.

Στὴ σοφίτα, οἱ ἀσύρματοι ἐν ὀργασμῷ μετέδιδαν τὰ νέα γιὰ τὶς ἀπογευματινὲς ἐφημερίδες : «Ὁ Τσάφσι ἀποκαλύπτει τὸν Χάουπτμανν».

Ἀλλὰ οὔτε καὶ τώρα δὲν ἔμεινε ἱκανοποιημένος ὁ Βιλέντς. Ἡ ὁριστικὴ ἀποκάλυψις τοῦ Χάουπτμανν ἦταν σπουδαιοτάτης σημασίας καὶ ἔπρεπε νὰ ἀποδειχθῆ πλήρως. Καταβάλλοντας πᾶσαν προσπάθειαν νὰ τὸ ἐπιτύχῃ, ρώτησε τὸν Κόντον, ἐὰν εἶχε περιγράψει στὴν ἀστυνομία τὰ χαρακτηριστικὰ τοῦ Τζών, μετὰ τὴν ἀνεύρεσι τοῦ νεκροῦ βρέφους.

Μάλιστα, ἀπάντησε ὁ Κόντον καὶ τώρα γιὰ μιὰ ἀκόμα φορὰ περιέγραψε τὸ πορτραῖτο ποὺ εἶχε περιγράψει τόσες πολλὲς φορὲς πρίν. Τὰ σκοῦρα ξανθὰ μαλλιά, βαθειὰ μάτια, προεξέχοντα ὀστᾶ παρειῶν, μικρὸ στόμα καὶ προεξέχον πηγούνι, τὸ ὠχρὸ πρόσωπο καὶ τὴ βαρειὰ προφορά.

Ὁ δικαστὴς ἔστρεψε τὰ μάτια του πρὸς τὸν Χάουπτμανν. Ἡ περιγραφὴ ταίριαζε ἀπολύτως. Καὶ ὁ Βιλέντς ἐτόνισε ὅτι ὁ Κόντον εἶχε δώσει τὴν περιγραφὴ αὐτὴ στὴν ἀστυνομία πρὸ δύο ἐτῶν καὶ πλέον καὶ πρὶν ἀκόμα νὰ συλληφθῆ ὁ Χάουπτμανν.

Ὁ συνήγορος ὑπερασπίσεως ἄρχισε νὰ ὑποβάλῃ σὲ ἀδιάκοπες ἐρωτήσεις τὸν Κόντον, ἀλλὰ ἀπέτυχε νὰ διασείσῃ στὶς σταθερὲς ἀποκαλύψεις τοῦ γηραιοῦ καθηγητοῦ. Ὁ Βιλέντς εἶχε κατορθώσει θριαμβευτικὰ νὰ ἐπαναφέρῃ τὴ πορεία τῆς δίκης πρὸς τὴν κατεύθυνσι ποὺ ἐπιθυμοῦσε, καὶ τώρα προχώρησε συσφίγγοντας τὸ δίκτυ πιὸ στενὰ γύρω ἀπὸ τὸν κατηγορούμενο.

Τὴν ἄλλη μέρα στὴν ἐξέδρα τοῦ μάρτυρος ἐκλήθη ὁ ὑπάλληλος τοῦ θησαυροφυλακίου, ὁ ὁποῖος ἐδήλωσε ὅτι ἀπὸ τὴν ἡμέρα τῆς συλλήψεως τοῦ Χάουπτμανν, δὲν κυκλοφόρησε ξανὰ γραμμάτιο τῶν λύτρων.

Ὁ Δρ. Ἄλμπερτ Ὄσμπορν, ἕνας ἀπὸ τοὺς πλέον διασήμους εἰδικοὺς γραφολόγους, ἐδήλωσεν ὅτι αἱ ἀποδείξεις ὅτι ἐκεῖνος ποὺ συνέταξε τὰ σημειώματα τῶν λύτρων ἦταν ὁ Χάουπτμανν, ἦσαν ἀκαταμάχητες, ἀδιαφιλονείκητες καὶ συντριπτικές. Ἄλλοι ἑπτὰ γραφολόγοι ὑποστήριξαν ἐπίσης τὴ μαρτυρία αὐτή.

Ὁ Βιλέντς συνέχισε τὴν ἐνίσχυσι τῆς κατηγορίας προσκομίζοντας νέα δραματικὰ στοιχεῖα καὶ ἀποδείξεις. Τὴν Τετάρτη, 16 Ἰανουαρίου, παρουσίασε μιὰ μικρὴ σανίδα καὶ κάλεσε τὸν Χένρυ Μπρούκμαν, προϊστάμενον τῆς ἀστυνομικῆς ὑπηρεσίας ἀναζητήσεων τῆς Μπρόγξ, νὰ ἐξηγήσῃ τὴ σημασία της.

Ἡ σανίδα εἶχε βρεθῆ στὸ διαμέρισμα τοῦ Χάουπτμανν, ἐδήλωσεν ὁ Μπρούκμαν. Ἦταν τμῆμα μιᾶς ἐσωτερικῆς διακοσμήσεως πάνω ἀπὸ μιὰ ἐσωτερικὴ πόρτα καὶ πάνω σ' αὐτὴ ἦταν σημειωμένα μὲ μολύβι: «2973 Ντεκατοὺρ» καὶ «Sedb 3–7154». Τὸ πρῶτο ἦταν ἡ διεύθυνσις τοῦ Δρος Κόντον, τὸ δεύτερο ὁ ἀριθμὸς τοῦ τηλεφώνου του.

Ὁ Βιλέντς ρώτησε τὸν Χάουπτμανν, γιατὶ εἶχε γράψει τοὺς ἀριθμοὺς αὐτοὺς στὸ σανίδι πίσω ἀπὸ τὴν πόρτα του. Ὁ Χάουπτμανν ἀπάντησε ὅτι πιθανὸν νὰ εἶχε ἰδῆ τὴ διεύθυνσι καὶ τὸν ἀριθμὸ τηλεφώνου σὲ κανένα δημοσίευμα καθὼς τοποθετοῦσε καινούργιες ἐφημερίδες πάνω στὰ ράφια τοῦ δωματίου. Ὅπως κάθε ἄλλος,

ἐνδιαφερόταν κι' αὐτὸς γιὰ τὴν ὑπόθεσι τῶν Λίντμπεργκ, καὶ ἔτσι μπορεῖ νὰ ἀντέγραψε τοὺς ἀριθμοὺς αὐτοὺς πάνω στὸ σανίδι. Οἱ ἐξηγήσεις τοῦ Χάουπτμανν δὲν ἦταν πειστικές.

Καθὼς ἡ δίκη προχωροῦσε στὴν τετάρτη ἑβδομάδα, ὁ Βιλέντς κάλεσε τὸν Γουΐλλιαμ Φράνκ, ὑπάλληλο τοῦ θησαυροφυλακίου. Ὁ Χάουπτμανν τηροῦσε λεπτομερεῖς λογαριασμοὺς τῶν ἐξόδων του σὲ μερικὰ σημειωματάρια, τὰ ὁποῖα ἡ ἀστυνομία εἶχε βρῆ στὸ διαμέρισμά του. Πρὸ τῆς δίκης, ὁ Φρὰνκ εἶχε μελετήσει τὰ σημειωματάρια αὐτὰ σελίδα πρὸς σελίδα, ἐρωτώντας τὸν Χάουπτμανν περὶ τῆς περιουσίας του, τῶν ἐξόδων καὶ τῶν καταθέσεών του.

'Απ' αὐτὴ τὴν ἐργασία ἀπεκαλύφθησαν μερικὰ ζωτικὰ στοιχεῖα. Ἄρχισε ἀπὸ τὴν ἡμερομηνία τῆς παραδόσεως τῶν λύτρων, ἀπὸ τὴν ὁποία καὶ ἐντεῦθεν, οἱ Χάουπτμανν ἔγιναν πλούσιοι. Εἶχαν ξοδέψει χιλιάδες δολλάρια στὴν πολυτέλεια, σὲ κυνηγετικὰ ταξίδια καὶ ταξίδια ἀναψυχῆς, στὴν ἀγορὰ ἑνὸς μεγάλης ἀξίας ραδιοφώνου, ἑνὸς κανώ. Μιὰ ἐξονυχιστικὴ ἀνάλυσις τῶν οἰκονομικῶν τοῦ Χάουπτμανν ἀπέδειξε ὅτι δὲν ὑπῆρχαν μεγάλα ἔσοδα, τὰ ὁποῖα νὰ δικαιολογοῦν τόση εὐημερία. Στὸ γκαράζ τοῦ Χάουπτμανν εἶχαν βρεθῆ κάπου 14.600 δολλάρια ἀπὸ τὰ χρήματα τῶν λύτρων. Ὅταν τὸ ποσὸν αὐτὸ προσετέθη στὸ ποσὸν τὸ ὁποῖο ξοδεύθηκε ἀπὸ τὴν ἡμέρα τῆς καταβολῆς τῶν λύτρων, ἕνα μεγάλο κεφάλαιο ἀπὸ 49.950.44 δολλάρια ἔμενε ἀκάλυπτο ἀπὸ ἔσοδα. 'Επειδὴ τὸ ποσὸν αὐτὸ ὑπελείπετο μόνο κατὰ λίγα δολλάρια ἀπὸ τὶς 50.000 δολλάρια τῶν λύτρων, ὁ ὑπάλληλος τοῦ θησαυροφυλακίου ἐπιβεβαίωσεν ὅτι μποροῦσε νὰ θεωρηθῆ ὡς τὸ ποσὸν τῶν λύτρων.

'Αλλὰ ἴσως ὁ Φρὰνκ νὰ μὴ εἶχεν ὑπολογίσει τὰ κέρδη τοῦ Χάουπτμανν ἀπὸ τὸ ἐμπόριον ποὺ ἔκανε ὁ Χάουπτμανν. Ὄχι, δήλωσε ὁ Φράνκ, δὲν εἶχε κάνει λάθος. Γιατὶ οἱ λογαριασμοὶ ἀπεκάλυπταν ὅτι ἀπὸ τὶς συναλλαγὲς τοῦ Χάουπτμανν στὴν ἀγορά, προέκυπτε μόνο ζημία.

Τὴν ἴδια ἡμέρα, Δευτέρα 21 'Ιανουαρίου, ὁ Βιλέντς ἔθεσεν ὑπὸ συζήτησι τὸ θέμα τοῦ ἄλλοθι τοῦ Χάουπτμανν κατὰ τὴν ἡμέρα τῆς ἀπαγωγῆς καὶ τῆς παραδόσεως τῶν λύτρων. Καὶ τὶς δύο αὐτὲς ἡμερομηνίες, εἶπε ὁ Χάουπτμανν στοὺς ἀστυνομικούς, ἐργαζόταν στὸ Μαζέστικ, στὸ διαμέρισμα μιᾶς πολυκατοικίας στὴ Νέα Ὑόρκη. 'Αλλὰ ὁ Ἔντουαρντ Μόρτον, ἐπιστάτης τῶν οἰκοδομικῶν ἐργασιῶν στὸ Μαζέστικ, δὲν ἦταν σύμφωνος. 'Απὸ τὰ βιβλία του προέκυπτεν ὅτι ὁ Χάουπτμανν εἶχε προσληφθῆ σὲ ἐργασία ἐκεῖ τρεῖς ἑβδομάδες μετὰ τὴν ἀπαγωγὴ καὶ ὅτι στὶς 2 Ἀπριλίου, ἡμέρα τῆς μισθοδοσίας, δὲν ἀνεφέρετο ὡς ἐργαζόμενος.

Ὁ Βιλέντς ἤδη πλησίαζε στὸ πλέον κρίσιμο σημεῖο τῆς δίκης. Τὴν Τρίτη, 22 'Ιανουαρίου, ἐζήτησε ἀπὸ τὸν δικαστὴ Τρέντσαρντ νὰ δεχθῆ τὴ σκάλα ἀπαγωγῆς ὡς στοιχεῖον μαρτυρίας. Αὐτὸ ἦταν ἡ χαριστικὴ βολὴ τοῦ δημοσίου κατηγόρου κατὰ τοῦ Χάουπτμανν: 'Εὰν μποροῦσε ν' ἀποδείξῃ ὅτι αὐτὸς ποὺ εἶχε κατασκευάσει τὴ σκάλα ἦταν ὁ Χάουπτμανν, ἡ ὑπόθεσις εἶχε πλέον κριθῆ.

Ἡ ὑπεράσπισις ἀντέστη στὴν ἀποδοχὴ τῆς σκάλας ὡς μαρτυρικοῦ στοιχείου μὲ τὸ αἰτιολογικὸ ὅτι αὐτὴ εἶχε ἀποσυναρμολογηθῆ καὶ συναρμολογηθῆ ἐκ νέου, καὶ δὲν ἦταν δυνατὸν νὰ λεχθῆ ὅτι ἦταν ἡ ἴδια σκάλα ποὺ εἶχε βρεθῆ στὴν αὐλὴ τῶν Λίντμπεργκ. 'Αλλὰ ὁ Τρέντσαρντ ἀποδέχθηκε νὰ προσκομισθῆ ἡ σκάλα καὶ νὰ ἐξετασθῆ ἀπὸ τὸν Ἄρθουρ Κόελερ, τὸν κρατικὸ εἰδικὸ ἐπὶ τοῦ ξύλου, ὁ ὁποῖος ὕστερα ἀπὸ μιὰ μεγάλη ἔρευνα, εἶχε ἀνακαλύψει ὅτι τὸ μέρος ὅπου πουλήθηκε ἕνα ἀπὸ τὰ καδρόνια τῆς σκάλας, ἦταν μιὰ ἀποθήκη ξυλείας στὴ Μπρόγξ, πλησίον τῆς κατοικίας τοῦ Χάουπτμανν.

'Απὸ τὴν ἡμέρα τῆς συλλήψεως τοῦ Χάουπτμανν, δήλωσεν ὁ Κόελερ, εἶχε ἀνακαλύψει καὶ νέα καταπληκτικὰ στοιχεῖα μαρτυρίας. Ἕνα ἀπὸ τὰ καδρόνια τῆς σκάλας, τὸ καδρόνι 16, ὅπως εἶχε προσδιορισθῆ—ἦταν ἀναντιρρήτως κάποτε μέρος μιᾶς σανίδας τῆς σοφίτας τοῦ Χάουπτμανν.

Κατὰ τὴ διάρκεια τῆς πρώτης ἐξετάσεως τῆς σκάλας, ὁ Κόελερ συνέχισε, εἶχε παρατηρήσει ὅτι τὸ καδρόνι 16 εἶχε τέσσερες τρῦπες ποὺ εἶχαν γίνει ἀπὸ παλαιοῦ τύπου τετράγωνες πρόκες. Οἱ τρῦπες καθαρίσθηκαν ἀπὸ τὴ σκουριά, ἡ ὁποία ἀποδείκνυε ὅτι κατ' ἀρχὰς ἡ σανίδα εἶχε χρησιμοποιηθῆ ἐξωτερικῶς. Οἱ τρῦπες ἦταν κατ' ἀνώμαλα διαστήματα καὶ τὸ βάρος τους διέφερε, ὅπως ἐπίσης καὶ ἡ γωνία ὑπὸ τὴν ὁποίαν οἱ πρόκες εἶχαν εἰσχωρήσει στὸ ξύλο. Γιὰ τὸ ἐξασκημένο μάτι τοῦ Κόλερ, οἱ τέσσερες τρῦπες ἀποτελοῦσαν ἕνα μοναδικὸ δεῖγμα τὸ ὁποῖο δὲν μποροῦσε νὰ ἀντιγραφῆ τυχαίως. Ἐὰν βρισκόταν ἕνα δεύτερο κομάτι ξύλο μὲ τὶς ἴδιες ἀκριβῶς τρῦπες, τότε ἔβγαινε τὸ συμπέρασμα ὅτι τὸ ξύλο αὐτὸ κατ' ἀρχὰς ἦταν καρφωμένο μὲ τὸ καδρόνι. Καὶ ὁ Κόελερ εἶχε βρῆ ἀκριβῶς τὸ ἴδιο δεῖγμα πάνω σ' ἕνα δοκὸ στὴν κατοικία τοῦ Χάουπτμανν. Γιὰ νὰ εἶναι ἀπολύτως βέβαιος, εἶχε ἀφαιρέσει τέσσερες τετράγωνες πρόκες ἀπὸ τὸ ὑπόλοιπο σανίδι ποὺ ἦταν ἀκόμα στὴ θέσι του καὶ τὶς τοποθέτησε στὶς συναρμολογομημένες τρῦπες σπρώχνοντάς τις ἐλαφρὰ μὲ τὸν ἀντίχειρα. Ἕνα - ἕνα τὰ καρφιὰ εἰσεχώρησαν στὸ ξύλο μέχρις ὅτου τὰ κεφάλια ἀπὸ τὶς πρόκες ἦταν στὸ αὐτὸ ἐπίπεδο μὲ τὴν πρόσοψι τοῦ καδρονιοῦ.

Μποροῦσε τώρα νὰ ἀμφισβητηθῆ ὅτι τὸ καδρόνι τῆς σκάλας ἦταν πρὶν καρφωμένο στὸ δοκὸ τῆς σοφίτας; Ἐὰν ναί, ὑπῆρχε καὶ πρόσθετος ἀκόμα μαρτυρία : Τὰ δύο ξύλα τοῦ δαπέδου καὶ τὸ καδρόνι ἦταν ἀπὸ ξύλο ἐλάτου. Ὑπῆρχαν οἱ ἴδιοι χρονολογικοὶ δακτύλιοι στὸ καθένα καὶ ἡ διεύθυνσις τῶν ἰνῶν τους ἦταν ἡ αὐτή.

«Ἀλλὰ τὸ καδρόνι τῆς σκάλας δὲν εἶναι τόσο παχὺ ὅσο εἶναι ἡ σανίδα τοῦ πατώματος τῆς σοφίτας» εἶπε ὁ Βιλέντς. «Μπορεῖτε νὰ μᾶς τὸ ἐξηγήσετε αὐτό;».

Ὁ Κόελερ ἀπάντησε ὅτι καὶ οἱ δύο ἄκρες τοῦ καδρονιοῦ εἶχαν καθαρισθῆ μὲ μιὰ πλάνη χειρὸς—εἰδικῶς δὲ μὲ μιὰ πλάνη ποὺ εἶχε βρεθῆ στὸ γκαράζ τοῦ Χάουπτμανν.

Πῶς τὸ ἤξερε;

«Γιατὶ ὅταν ροκανίζῃς ἕνα κομμάτι ξύλο μὲ τὴν πλάνη αὐτή, δημιουργοῦνται αὐλακιὲς τῶν ἰδίων διαστάσεων καὶ στὶς αὐτὲς ἀποστάσεις, ὅπως αὐτὲς ποὺ εἶναι πάνω στὸ καδρόνι».

Τῇ προτροπῇ τοῦ Βιλέντς, ὁ Κόελερ ὑπεστήριξε τὴν κατάθεσί του μὲ μιὰ δήλωσι : Ἐνῷ οἱ ἔνορκοι παρακολουθοῦσαν μὲ προσοχή, ὁ Κόελερ πῆρε τὴν πλάνη τοῦ Χάουπτμανν καὶ πλάνισε ἕνα νέο ξύλο ἐλάτου, βγάζοντας ἕνα μακρὺ ροκανίδι. Μετὰ σκέπασε τὸ ξύλο μὲ λεπτὸ χαρτὶ καὶ ἔτριψε ἐπάνω στὴν ἐπιφάνεια ἕνα μολύβι ἀναπαράγοντας ἔτσι καθαρὰ τὰ σημάδια τῆς πλάνης. Ἔπειτα μὲ ἄλλο φύλλο χαρτὶ ἔκανε τὸ ἴδιο μὲ τὰ σημάδια ποὺ ἦταν πάνω στὸ καδρόνι τῆς σκάλας.

Ὁ Βιλέντς παρουσίασε τὰ φύλλα χαρτιοῦ στοὺς ἐνόρκους. Τὰ σημάδια καὶ οἱ αὐλακιὲς τῆς πλάνης ταίριαζαν ἀπολύτως καὶ στὰ δύο.

Τὸ δικαστήριο ἔκανε διάλειμμα καὶ ὁ Χάουπτμανν σηκώθηκε ἐπάνω ἀργά. Κατὰ τὸν περισσότερο χρόνο τῆς ἡμέρας παρακολουθοῦσε σὰν ἕνας τυχαῖος θεατής, ἀλλὰ ὅσον οἱ ἀποδείξεις τοῦ Κόελερ σταθεροποιοῦνταν, ἄρχιζε νὰ χάνῃ τὴν ἀδιαφορία του. Τώρα, καθὼς οἱ φρουροὶ τὸν ὡδηγοῦσαν στὸ κρατητήριο, φαινόταν πιὸ γερασμένος.

Τὴν ἄλλη μέρα πρωΐ, ὁ Ἄρθουρ Κόελερ ἐξετάσθηκε πάλι ὡς μάρτυρας. Ὁ Βιλέντς εἶχε λίγες μόνο ἐρωτήσεις νὰ τοῦ ὑποβάλῃ καὶ ἐν συνεχείᾳ τὸν λόγον εἶχε ἡ ὑπεράσπισις. Ἡ ὑπεράσπισις ἄρχισε τότε τὴν ἐπίθεσίν της ἐναντίον ὅλων τῶν στοιχείων τῆς σκάλας, ἀλλὰ ὁ Κόελερ ἀτάραχος ὑπεράσπισε τὴν κατάθεσί του. Ἦταν ἀκόμα νωρὶς ὅταν τελείωσαν οἱ ἐρωτήσεις τῆς ὑπερασπίσεως.

Ὁ Ντέϊβιντ Βιλέντς σηκώθηκε μὲ προστακτικὸ ὕφος, γεμᾶτο πεποίθησι. «Ὁ κατήγορος ἀποσύρεται».

Ὁ Λόϋδ Φίσερ, ἕνας ἐντυπωσιακὸς νεαρὸς δικηγόρος ἀπὸ τὴ Φλέμιγκτον, τὸν ὁποῖον ὁ Ρεϊλὺ εἶχε προσλάβει ὡς βοηθό του, ἔκαμε τὴν ἔναρξιν ἀγορεύσεως τῆς

ὑπερασπίσεως. Τὰ λόγια του δὲν ἄφηναν ἀμφιβολίες ὅτι πίστευε ψυχῇ τε καὶ σώματι ὅτι ὁ Χάουπτμανν ἦταν ἀθῷος, καὶ ἐπέστησε τὴν προσοχὴ τῶν ἐνόρκων, νὰ μὴ λάβουν ὑπ' ὄψιν τους τὴν σειρὰ μαρτυριῶν τῆς κατηγορίας. Ἐξήγησεν ὅτι ἡ ὑπεράσπισις δὲν τὰ παραδέχονταν. Ὁ δημόσιος κατήγορος μποροῦσε νὰ ἐπικαλεσθῇ τὶς ἐπίσημες πηγὲς ἀπὸ τὶς κρατικὲς ὑπηρεσίες τῆς Νιοὺ Τζέρσεϋ, Νέας Ὑόρκης γιὰ νὰ παρουσιάσῃ τὴν ὑπόθεσι, ἐνῷ ἡ ὑπεράσπισις ἦταν ὑποχρεωμένη νὰ ἀμυνθῇ μὲ τὶς πλάτες στὸν τοῖχο. Ἀλλὰ ὅταν τὰ γεγονότα θὰ διετυπώνοντο ἀπὸ τὴν ὑπεράσπισιν, οἱ ἔνορκοι θὰ ἔβλεπαν ὅτι ὁ Χάουπτμανν ἦταν ἀθῷος.

Ὁ Φίσερ κοίταξε τὸν κατηγορούμενο καὶ χαμογέλασε μὲ ἱκανοποίησι. Μετὰ ὁ Ρεϊλὺ κάλεσε τὸν πρῶτο μάρτυρά του : τὸν Μπροῦνο Ρίτσαρντ Χάουπτμανν νὰ προσέλθῃ.

Ὁ Ρεϊλὺ μὲ μεγάλη εὐχέρεια ἄρχισε τὶς ἐρωτήσεις του. Ρώτησε τὸν μάρτυρα γιὰ τὴ ζωή του στὴ Γερμανία, θίγοτας ἐλαφρῶς μόνο τὶς συλλήψεις τοῦ Χάουπτμανν, τὴν παράνομη εἴσοδό του στὶς Ἡνωμένες Πολιτεῖες καὶ τὴν ἐν συνεχείᾳ ἐξέλιξίν του ὡς ξυλουργοῦ.

Οἱ ἐρωτήσεις ἦταν ἐπιμελῶς διατυπωμένες, ὥστε νὰ ἔχουν ὡς ἀπάντησι ἕνα ἁπλὸ «ναὶ» ἢ «ὄχι».

Ἀλλὰ τὴν ἄλλη μέρα, ὅταν ὁ Ρεϊλὺ ἄρχισε νὰ ὑποβάλῃ ἐρωτήσεις γύρω ἀπὸ τὸ ἔγκλημα, οἱ ἀπαντήσεις τοῦ Χάουπτμανν ἦταν σταθερὲς καὶ ἐμφαντικές.

«Τὴ νύκτα τῆς 1 Μαρτίου 1932, μπῆκες στὸ ὑπνοδωμάτιο τοῦ παιδιοῦ τῶν Λίντμπεργκ;».

Ὁ Χάουπτμανν τὸν διέκοψε: «Ὄχι».

«Καὶ ἀπήγαγες ἀπὸ τὸ δωμάτιο αὐτὸ τὸν Τσὰρλς Λίντμπεργκ;».

«Ὄχι».

Ὁ Χάουπτμανν ἐπανέλαβε τὴν ἱστορία μὲ τὸν Ἰσίδωρο Φίς, ἔμπορο γουναρικῶν, ὁ ὁποῖος, ὅπως ἰσχυρίζοταν, τοῦ εἶχε δώσει τὰ χρήματα τῶν λύτρων πρὶν ν' ἀναχωρήσῃ γιὰ τὴ Γερμανία. Καὶ μὲ μιὰ ἐξαίρεσι, ἐπέμενε στὸ ἄλλοθί του γιὰ τὶς ἡμερομηνίες τῆς ἀπαγωγῆς καὶ τῆς παραδόσεως τῶν λύτρων. Εἶχε κάνει λάθος ὅταν κατέθεσε ὅτι ἐργαζόταν στὸ Μαζέστικ τὴν 1 Μαρτίου, δήλωσε. Τὴν ἡμέρα ἐκείνη τοῦ εἶχε πῆ ὁ ἐπιστάτης ὅτι δὲν θὰ τὸν προσλάμβαναν νὰ ἐργασθῇ μέχρι τὶς 15 Μαρτίου. Ἐπέμενε ὅμως ὅτι στὶς 2 Ἀπριλίου ἐργαζόταν στὸ Μαζέστικ.

Ὁ Ρεϊλὺ ἔνευσε σ' ἕνα δικαστικὸ κλητῆρα, ὁ ὁποῖος προσεκόμισε τὰ τρία τμήματα τῆς σκάλας καὶ τὰ τοποθέτησε μπροστὰ στὸν Χάουπτμανν καὶ τοὺς ἐνόρκους.

«Ἐσὺ ἔφτειαξες τὴ σκάλα αὐτή;» ρώτησε ξανὰ ὁ Ρεϊλύ.

«Ἐγώ;» εἶπε μὲ ὑπερηφάνεια ὁ Χάουπτμανν, «ἐγὼ εἶμαι ξυλουργός».

Δὲν ἦταν ἀρκετὴ ἡ ἀπάντησις γιὰ τὸν Ρεϊλύ. Ἡ δυνατὴ φωνή του προεκάλεσε τὰ γέλοια στὸ ἀκροατήριο, καθὼς ἐπανελάμβανε τὴ φράσι : «Ἐσὺ ἔφτειαξες αὐτὴ τὴ σκάλα» :

«Βεβαίως ὄχι».

Ὁ Ρεϊλὺ κάλεσε τὸ μάρτυρα νὰ κοιτάξῃ τὴ σκάλα. Ὁ Χάουπτμανν σηκώθηκε ἀπὸ τὴ θέσι του καὶ τὴν ἐξέτασε. «Μοιάζει μὲ μουσικὸ ὄργανο» εἶπε μὲ περιέργεια. Περισσότερα γέλια ἀκούσθηκαν. Ὁ δικαστὴς τὸν διέκοψε αὐστηρά. Ὁ Χάουπτμανν κάθισε ξανὰ στὴ θέσι του καὶ ὁ Ρεϊλὺ συνέχισε μὲ τὰ ἄλλα στοιχεῖα ποὺ ὁ δημόσιος κατήγορος εἶχε διατυπώσει.

Εἶχε πάρει κανένα ξύλο ἀπὸ τὴ σοφίτα, τὸ ὁποῖο χρησιμοποίησε γιὰ τὴν κατασκευὴ τῆς σκάλας;

Ὄχι.

Εἶχε ἀφήσει τὸ κοπίδι στὴν αὐλὴ τοῦ Λίντμπεργκ;

Ὄχι.

Ἔγραψε κανένα ἀπὸ τὰ σημειώματα τῶν λύτρων;

Ὄχι.

Στὶς 2 Ἀπριλίου 1932 εἴσασθε στὸ νεκροταφεῖο τοῦ Ἁγίου Ραϋμόνδου καὶ παραλάβατε 50.000 δολλάρια ἀπὸ τὸν Δρα Κόντον;

Ὄχι.

Ἐν συνεχείᾳ ὁ Ρεϊλὺ ἔκαμε μιὰ πολύπλοκη ἀνάλυσι τῶν οἰκονομικῶν τοῦ Χάουπτμανν, χαμογελώντας, φαινομενικῶς ἱκανοποιημένος. Ξαφνικὰ ὁ Ρεϊλὺ ἔθιξε ἄλλο θέμα.

Σᾶς κτύπησαν οἱ ἀστυνομικοὶ ὅταν σᾶς μετέφεραν στὸ τμῆμα τῆς Νέας Ὑόρκης;

«Μάλιστα».

Οἱ ἀστυνομικοί, ὑπενθύμισεν ὁ Ρεϊλύ, εἶχαν ὑποβάλει τὸν Χάουπτμανν σὲ ἐξέτασι τοῦ γραφικοῦ χαρακτῆρος του. «Συλλαβίσατε μόνος καὶ ἐλεύθερα τὶς λέξεις ἢ σᾶς ὑπαγόρευσαν πῶς νὰ τὶς προφέρετε;».

«Μερικὲς λέξεις μοῦ τὶς ὑπαγόρευσαν».

«Πῶς συλλαβίζετε τὴ λέξι signature;» (ὑπογραφή).

Ὁ Χάουπτμανν τὴ σαλλάβισε σωστά.

Οἱ ἀστυνομικοὶ σᾶς εἶχαν ὑπαγορεύσει νὰ τὴν συλλαβίσετε singnature; Μάλιστα.

Ὁ Ρεϊλὺ συνέχισε. Γιατὶ ὁ Χάουπτμανν δέχθηκε νὰ ὑποβληθῇ στὴν ἐξέτασι αὐτή;

«Μ' ἐξανάγκασαν» ἀπάντησε ὁ Χάουπτμανν.

Ὁ Ρεϊλὺ τὸν εὐχαρίστησε. Δὲν εἶχε ἄλλες ἐρωτήσεις νὰ τοῦ ὑποβάλῃ.

Τώρα ἦταν ἡ σειρὰ τοῦ Βιλέντς νὰ ἐξετάσῃ καὶ ἡ ἐπίθεσίς του ἦταν σφοδροτάτη. Μίλησε γιὰ τὸ φάκελλο τοῦ Χάουπτμανν, γιὰ τὶς διαρρήξεις του, τὶς συλλήψεις του καὶ τὴ χάρη ποὺ τοῦ εἶχε δοθῇ στὴ Γερμανία. Μὲ εἰρωνικὴ ἔκπληξι ἀνέφερε τὰ ἐγκλήματα : Ὁ Χάουπτμανν εἶχε σκαρφαλώσει μὲ μιὰ σκάλα στὸ παράθυρο τοῦ δευτέρου ὀρόφου καὶ μπῆκε στὸ σπίτι ἑνὸς ἀπὸ τοὺς πλέον διακεκριμένους πολίτας μιᾶς γειτονικῆς πόλεως. Εἶχε σταματήσει δύο γυναῖκες ποὺ ἔσπρωχναν παιδικὰ ἁμαξάκια.

Γιὰ πρώτη φορὰ ὁ Χάουπτμαν φαινόταν ὅτι δὲν τὸν χωροῦσε τὸ κάθισμά του. Ἔβγαλε ἕνα μανδύλι καὶ σκούπισε τὸ πρόσωπό του.

Προχωρώντας ὁ Βιλέτς, παρουσίασε ἕνα μικρὸ κόκκινο σημειωματάριο, τὸ ὁποῖο οἱ ἀστυνομικοὶ εἶχαν βρῇ στὸ διαμέρισμα τοῦ Χάουπτμανν. Τὸ ἔδωσε στὸν κατηγορούμενο καὶ τοῦ ἔδωσε τὸν ἀπαιτούμενο χρόνο γιὰ νὰ μελετήσῃ τὶς σελίδες του. «Εἶναι, δικά σας γράμματα αὐτὴ ἡ λέξις;» τὸν ρώτησε.

Χωρὶς νὰ ἀπαντήσῃ, ὁ Χάουπτμανν κοίταξε τὴ λέξι boad (βάρκα). «Ἢ μήπως τὴν ἔγραψε κανένας ἀστυνομικός;» (ἡ ὀρθὴ γραφὴ τῆς λέξεως εἶναι boat).

Χωρὶς νὰ θέλῃ ὁ Χάουπτμανν παραδέχθηκε ὅτι ἡ λέξις ἔμοιαζε μὲ τὸν δικό του γραφικὸ χαρακτῆρα.

Πῶς συλλαβίζεις τὴ λέξι «boat»; ρώτησε ὁ εἰσαγγελεύς.

Ὁ Χάουπτμανν ἀπάντησε συλλαβίζοντας προσεκτικὰ B–O–A–T.

Ὁ Βιλέντς φώναξε : Γιατὶ ἐδῶ τὴ συλλαβίζεις boad; Ἡ φωνή του καὶ τὸ δάκτυλό του ποὺ ἔδειχνε τὸ σημειωματάριο, ὑπεχρέωσαν τὸν Χάουπτμανν νὰ ξανακαθίσῃ στὸ κάθισμά του.

Ἡ ἐπίθεσις συνεχίσθηκε ἀμείλικτη. Ἦταν ἡ λέξις boad γράμματα τοῦ Χάουπτμανν ἢ ὄχι;

Ἀμφιταλαντευόμενος ὁ Χάουπτμανν ἀπάντησε ὅτι δὲν θυμόταν νὰ τὴν ἔχῃ γράψει αὐτός.

«Ὁ λόγος γιὰ τὸν ὁποῖο δὲν ἀπαντᾷς ναὶ ἢ ὄχι, εἶναι ὅτι ξέρεις ὅτι ἔγραψες

boad στὸ σημείωμα τῶν λύτρων ὅταν πῆρες τὶς 50.000 δολλάρια ἀπὸ τὸν Δρα Κόντον, δὲν εἶναι ἔτσι;».

«Ὄχι».

Ὁ Βιλέντς πῆρε ἕνα ἀπὸ τὰ σημειώματα τοῦ ἀπαγωγέως καὶ τὸ ἔδωσε στὰ χέρια τοῦ Χάουπτμανν. «Κοιτάξετέ το» τοῦ φώναξε δείχνοντας τὴ φράσι : «τὸ παιδὶ εἶναι μέσα στὴ βάρκα Νέλλυ».

Ἦταν Παρασκευὴ ἀπόγευμα 25 Ἰανουαρίου, τέλος τῆς τετάρτης ἑβδομάδος.

Στὸ τέλος τῆς ἑβδομάδος, οἱ ἀρθρογράφοι, ἀνταποκριταὶ καὶ δημοσιογράφοι συμφωνοῦσαν ὁμόφωνα ὅτι ἡ ἐπίθεσις τοῦ Βιλέντς ἦταν αὐθεντικὴ καὶ ἡ ἄμυνα τοῦ Χάουπτμανν κατέρρεε.

Ἀκόμα μερικὰ πλήγματα χρειαζόταν καὶ ὁ ἄνθρωπος μὲ τὴν ἀτσάλινη θέλησι θὰ ἔσπαγε.

Τὴν ἑπομένη Δευτέρα, ὁ Βιλέντς ἐπέστρεψε στὴ σύγκρισι καὶ παραλληλισμὸ τῶν λέξεων τῶν σημειωμάτων τῶν λύτρων, τὶς ὁποῖες ὁ Χάουπτμανν εἶχε ἐσφαλμένως συλλαβίσει.

Παρουσίασε ἕνα τσὲκ στὸ ὁποῖο ὁ Χάουπτμανν εἶχε γράψει senvety (ἑβδομῆντα) μὲ ἕνα νι γραμμένο ἀντικανονικῶς (seventy τὸ ὀρθόν), ὅπως ἀκριβῶς στὴ λέξι (singnature). Μετὰ γυρίζοντας μιὰ σελίδα ἑνὸς σημειωματαρίου, βρῆκε τὴ λέξι Wihgt (ἕνα λάθος ποὺ ἦταν τὸ ἴδιο στὶς λέξεις lihgt καὶ rihgt τῶν σημειωμάτων τῶν λύτρων. (Ἡ ὀρθὴ γραφὴ τῶν λέξεων εἶναι wight, light, right).

Ἡ ἐπίθεσις συνεχίσθηκε καὶ κατέστη πλέον ἔντονη ὅταν ὁ Βιλέντς ἔθιξε τὶς ἐξηγήσεις τοῦ Χάουπτμανν σχετικῶς μὲ τὰ οἰκονομικά του. Ὁ κατήγορος παρουσίασε ἕνα τηλεγράφημα ἀπὸ τὸν δανειστὴ τοῦ Χάουπτμανν ποὺ τοῦ ζητοῦσε τὴν καταβολὴ 24.89 δολλαρίων. Πολλὲς τηλεφωνικὲς κλήσεις καὶ ἐπιστολὲς προηγήθησαν, ἐτόνισεν ὁ Βιλέντς, καὶ ἐτόνισεν τὴν ἡμερομηνία τοῦ τηλεγραφήματος—2 Δεκεμβρίου 1931—ἀκριβῶς τρεῖς μῆνες πρὸ τῆς ἀπαγωγῆς. Δὲν ἐσήμαινε αὐτὸ ὅτι ὁ Χάουπτμανν εἶχε ζημίες καὶ χρεωκοπήματα κατὰ τὸ τέλος τοῦ 1931;

Ὁ μάρτυρας παραδέχθηκε ὅτι εἶχε ζημίες.

Ὁ Βιλέντς μὲ περιφρόνησι εἶπε : «Δὲν εἶσθε καλὸς χειριστὴς τῶν ὑποθέσεων τῆς ἀγορᾶς, δὲν εἶναι ἔτσι;».

Ἡ ἐρώτησις φάνηκε ὅτι κέντρισε τὸν Χάουπτμανν. Κοίταξε τὸ σαρδώνιο ὕφος τοῦ κατηγόρου καὶ εἶπε : «Στὴν ἀρχὴ ὅταν ἀνακατευθῇ κανεὶς μὲ τὸ ἐμπόριο ἔχει ζημίες».

«Καὶ ὅταν γιὰ πρώτη φορὰ φτειάχνῃς μιὰ σκάλα, δὲν τὴν φτειάχνεις καλά, δὲν εἶναι ἔτσι;».

Μὲ θυμὸ ἀπάντησε ὁ Χάουπτμανν : «Δὲν ἔχω φτειάξει ποτὲ σκάλα».

Ἡ ἐπίθεσις τοῦ κατηγόρου ἔφθασε στὸ ζενὶθ μερικὰ λεπτὰ ἀργότερα ὅταν ὁ Βιλέντς ἐπέσυρε τὴν προσοχὴ τοῦ Χάουπτμανν στὴ διεύθυνσι καὶ τὸν ἀριθμὸ τηλεφώνου τοῦ Δρος Κόντον ποὺ ἦταν γραμμένα μὲ μολύβι στὸ δωματιάκι του. Τώρα ὁ μάρτυς ἀρνήθηκε ὅτι τὰ εἶχε γράψει αὐτός. Ὁ Βιλέντς δὲν πίστευε στ' αὐτιά του. Αὐτὸ δὲν ἐσήμαινε ὅτι ὁ Χάουπτμανν δὲν ἔλεγε ἀλήθεια ὅταν προηγουμένως εἶχε παραδεχθῇ ὅτι τὰ εἶχε γράψει αὐτός;

Ὁ Χάουπτμανν σταμάτησε καὶ ὁ Βιλέντς τὸν ρώτησε : «Λέτε ἀλήθεια γιὰ τὴ σανίδα αὐτὴ στὴ Μπρόγξ;».

Ὁ Χάουπτμανν ἐδίστασε πάλι. Ὁ Βιλέντς ἐπανέλαβε τὴν ἐρώτησι δίς, τρίς. Τελικὰ ὁ Χάουπτμανν ἀπάντησε : «Εἶπα ὄχι».

«Δὲν εἴπατε τότε τὴν ἀλήθεια;».

«Ὄχι».

Οἱ ἀστυνομικοὶ εἶχαν βρῇ ἐπίσης δύο αὔξοντας ἀριθμοὺς ποὺ ἦταν γραμμένοι μὲ μολύβι στὸ πίσω μέρος τῆς πόρτας τοῦ μικροῦ δωματίου. Ὁ Χάουπτμανν ἐξή-

γησε ὅτι ἐπρόκειτο γιὰ δυὸ γραμμάτια ποὺ τοῦ εἶχε δώσει ὁ Φὶς γιὰ ν' ἀγοράσῃ μετοχές. Ἐπέμενε ἀκόμα ὅτι οἱ σημειώσεις αὐτὲς εἶχαν γραφῆ ἀπὸ τὸ χέρι του; ρώτησε ὁ Βιλέντς.

Μάλιστα.

Καὶ πόσο ἦταν τὰ γραμμάτια τῶν 500 δολλαρίων ἢ τῶν 1000 δολλαρίων;

Ὁ Χάουπτμανν δὲν μποροῦσε νὰ θυμηθῆ.

Δὲν θυμόταν ἐὰν ἦταν ἑκατοστάρικα ἢ χιλιάρικα;

Οἱ ἀπιστεύτως εἰρωνικὲς λέξεις τοῦ Βιλέντς φαίνεται ὅτι διασκέδαζαν τὸν Χάουπτμανν. Χαμογέλασε πρὸς τὸν κατήγορο. Ἦταν ἕνα εἶδος χαμόγελο ὑπεροχῆς ποὺ ἐρέθισε τὸν κατήγορο, ὁ ὁποῖος κοίταξε τὸν ἄνθρωπο στὸ ἐδώλιο.

«Ἀστεῖα σοῦ φαίνονται αὐτά;».

Τὸ χαμόγελο ἐξαφανίσθηκε : «Ὄχι».

«Εἰρωνεύεσαι τὸ δικαστήριο μὲ τὸ νὰ μοῦ χαμογελᾶς».

«Ὄχι».

«Νομίζεις ὅτι εἶσαι κάποιος».

Ὁ Χάουπτμανν ζάρωσε καὶ εἶπε «Πρέπει νὰ κλαίω;».

Ὁ Βιλέντς ἄρχισε τὰ σφυροκοπήματα τὰ ὁποῖα περίμεναν οἱ δημοσιογράφοι, οἱ ὁποῖοι ἐνέτειναν τὴν προσοχή τους μὲ ἀνυπομονησία.

«Εἶσθε ὁ ἄνθρωπος μὲ τὴ δυνατὴ θέλησι».

Τὰ μάγουλα καὶ οἱ μύες τοῦ λαιμοῦ τοῦ Χάουπτμανν φούσκωσαν. Ἔπιασε τὸ κάθισμα μὲ τὰ χέρια του καὶ μετακινοῦσε τὸ σῶμα του μιὰ ἀπὸ ἐδῶ καὶ μιὰ ἀπὸ ἐκεῖ.

«Δὲν θὰ μιλούσατε ἐὰν σᾶς δολοφονοῦσα;» φώναξε ὁ Βιλέντς.

«Ὄχι», ἡ λέξις προφέρθηκε ξερὰ σὰν ἐκπυρσοκρότησι περιστρόφου.

«Ἡ δύναμις τῆς θελήσεως εἶναι τὸ πᾶν γιὰ σένα, δὲν εἶναι ἔτσι;».

«Ὄχι, εἶμαι ἀθῷος» φώναξε ὁ Χάουπτμανν. «Αὐτὸ μοῦ δίνει τὴ δύναμι νὰ ἐπιμένω».

«Λὲς ψέμματα, ὅταν θὰ ὁρκισθῆς στὸ Θεό, θὰ πῆς τὴν ἀλήθεια».

Ὁ Χάουπτμανν ἐπρότεινε τὴν δεξιά του παλάμη. Ἔτρεμε καὶ ἡ φωνή του ἔδειχνε ὅτι βρισκόταν στὰ πρόθυρα τῆς ὑστερίας. «Σταματῆστε το αὐτό».

«Δὲν ἐψεύσθης ἐνόρκως ἐπανειλημμένως»;

«Ὄχι, δὲν εἶπα ψέμματα».

«Ψεύδεσθε συνεχῶς» φώναξε ὁ Βιλέντς. «Ἀλλὰ δὲν χαμογελᾶτε τώρα. Τώρα γίνατε πιὸ σοβαρός, δὲν εἶναι ἔτσι;».

Ὁ Χάουπτμανν ἔτρεμε. Μετὰ συνῆλθε. «Ὑποθέτω» εἶπε «ὑποθέτω ὅτι ἐδῶ δὲν εἶναι χῶρος κατάλληλος γιὰ χαμόγελα».

Τὸ δικαστήριο ἔκανε ἕνα διάλειμμα, κατὰ τὴν διάρκεια τοῦ ὁποίου οἱ ἀντιπρόσωποι τοῦ τύπου ἀναμετέδιδαν: «Ὁ Χάουπτμανν δὲν ἔσπασε, ἀλλὰ ἦταν πλησίον. Ἴσως μετὰ τὸ διάλειμμα».

Ἀλλὰ ὅταν τὸ δικαστήριο συνῆλθε πάλι, ὁ Βιλέντς ἐπανέλαβε τὶς ἐρωτήσεις του ἥσυχα. Δὲν ὑπῆρχαν πλέον δριμεῖες ἐπιθέσεις. Τὸ πρωὶ τῆς Τετάρτης ὁ νεαρὸς κατήγορος συνεπλήρωσε τὶς ἐρωτήσεις του ὕστερα ἀπὸ μιὰ τελικὴ ἐπίθεσι σχετικῶς μὲ τὰ οἰκονομικὰ τοῦ κατηγορουμένου.

Ὁ Χάουπτμανν σηκώθηκε ἀπὸ τὸ ἐδώλιο γιὰ νὰ ξεμουδιάσῃ λίγο. Ἐπὶ 17 ὧρες ἀπαντοῦσε συνεχῶς σὲ ἐρωτήσεις. Ἡ μονομαχία τοῦ Βιλέντς μαζί του κράτησε 11 ὧρες. Ἀλλὰ δὲν φαινόταν κουρασμένος ἢ στενοχωρημένος. Ἀκολουθούμενος ἀπὸ τοὺς φρουρούς, προχώρησε πρὸς τὸ κάθισμά του στὴν αἴθουσα. Μετὰ ἀπὸ μερικὰ βήματα, γύρισε καὶ κοίταξε τοὺς ἐνόρκους. Χαμογελοῦσε πάλι.

(Συνεχίζεται)

ΔΟΛΟΦΟΝΙΑ ΓΥΝΑΙΚΟΣ

– ΕΝΕΡΓΕΙΑΙ ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΚΑΛΥΨΙΝ ΚΑΙ ΣΥΛΛΗΨΙΝ ΤΟΥ ΔΡΑΣΤΟΥ –

Ἀπὸ τὸ Ἀμερικανικὸν Περιοδικὸν «Official Detective», κατὰ μετάφρασιν Ἀστυφύλακος κ. **ΑΝ. ΒΟΓΙΑΤΖΗ**

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου καὶ τέλος)

—«Εἴδατε τὴ γυναίκα μαζί του ;».

—«Ὄχι τότε. Πρέπει νὰ ἦταν μέσα στὸ αὐτοκίνητο τὴ στιγμὴ ἐκείνη. Τὴν εἶδα ὅμως ἀργότερα. Ἔπαιρνα τὸ πρόγευμά μου ὅταν κοίταξα ἔξω καὶ τοὺς εἶδα νὰ μπαίνουν μέσα στὸ αὐτοκίνητο».

—«Τί ὥρα ἦταν τότε ;».

—«Νομίζω θὰ ἦταν ἐννέα περίπου».

—«Ἦταν ζωντανή ;».

—«Βέβαια ζωντανὴ ἦταν».

—«Μήπως τὴν κουβαλοῦσε ἢ τὴ βοηθοῦσε ὁ ἄνδρας ;».

—«Περπατοῦσε καὶ ἦταν ἐν τάξει. Τὴν παρατήρησα ἰδιαιτέρως λόγῳ τοῦ ὅτι ἦταν ντυμένη στὰ κόκκινα. Φαινόταν πολὺ ἔξυπνη. Ὅταν διάβασα στὶς ἐφημερίδες ὅτι βρέθηκε νεκρὴ μιὰ γυναίκα ντυμένη στὰ κόκκινα, σκέφθηκα ἀμέσως ὅτι αὐτὴ πρέπει νὰ εἶναι».

Στὸ δελτίο τοῦ ξενοδοχείου εἶχαν γράψει τὸ ὄνομα «Ρόναλντ Χέντερσον, κάτοικος Μιλπίτας Καλλιφορνίας». Δὲν ἀνεγράφετο ὁδὸς ἢ ἀριθμὸς τῆς ἀδείας κυκλοφορίας τοῦ αὐτοκινήτου. Ὁ ξενοδόχος τοὺς ἐξήγησε ὅτι εἶχε πῆ στὸν πελάτη του νὰ συμπληρώσῃ τὸ δελτίο καὶ δὲν τὸ πρόσεξε παρὰ μόνο ἀργότερα ὅταν ἀναχώρησαν, γιατὶ ἦταν ἀπασχολημένος μὲ τὴν τακτοποίησι τῶν βιβλίων του. «Βλέπετε ἦταν τρεῖς ἡ ὥρα τὸ πρωὶ καὶ ἤμουν ἀκόμα ἀπὸ τὸν ὕπνο».

—«Τί μάρκα ἦταν τὸ αὐτοκίνητο ;».

Ὁ ξενοδόχος δὲν ἦταν βέβαιος. Ἦταν σκούρου χρώματος, νέο μοντέλο, ἀλλὰ ὄχι τελείως καινούργιο. «Δὲν μπορῶ ὅμως νὰ ὁρκισθῶ γι' αὐτὸ γιατὶ στὴν πραγματικότητα δὲν ἔδωσα προσοχή. Μόνο τὴ νέα πρόσεξα ἐπειδὴ φοροῦσε κόκκινα καὶ εἶχε ζωηρὰ χαρακτηριστικά».

Οἱ ἀστυνομικοὶ ἐρεύνησαν λεπτομερῶς τὸ δωμάτιο ποὺ εἶχε νοικιάσει τὸ ζευγάρι, τὸ ὁποῖον ἐν τῷ μεταξὺ εἶχε καθαρισθῆ ἀπὸ τὴν καμαριέρα. Δὲν ὑπῆρχαν πουθενὰ αἵματα καὶ τίποτε δὲν μαρτυροῦσε ὅτι εἶχε διεξαχθῆ πάλη ἐκεῖ μέσα.

Ἐξετάσθηκε ἡ ὑπάλληλος τοῦ ξενοδοχείου, ἡ ὁποία κατέθεσεν ὅτι δὲν βρῆκε τίποτε μέσα στὸ δωμάτιο δηλ. μπουκάλια ἢ ἄλλα ἀντικείμενα, ἀπὸ τὰ ὁποῖα ἦταν δυνατὸ νὰ προκύψουν μαρτυρικὰ στοιχεῖα.

Ὁ Μάντιγκαν κάλεσε τοὺς ὑπαλλήλους τῆς Ἐγκληματολογικῆς Ὑπηρεσίας νὰ ἐξετάσουν τὸ δωμάτιο γιὰ δακτυλικὰ ἀποτυπώματα. Ἂν καὶ εἶχε καθαρισθῆ, ὑπῆρχε ἐλπίδα ὅτι ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος θὰ εἶχεν ἀφήσει κάπου τὰ ἀποτυπώματά του. Ἐὰν ἀνεκαλύπτετο ἕνας ὕποπτος, τὰ ἀποτυπώματα αὐτὰ θὰ ἐπιβεβαίωναν τὴν παρουσία του στὸ δωμάτιο τοῦ ξενοδοχείου μαζὶ μὲ τὴ δολοφονημένη γυναίκα.

«Ἡ νέα ζοῦσε ἀκόμα ὅταν βγῆκαν ἔξω, τὴν Τρίτη, στὶς ἐννέα τὸ πρωί. Αὐτὸ συμφωνεῖ μὲ τὴν αὐτοψία ἡ ὁποία πιστοποιεῖ ὅτι ὁ θάνατος προεκλήθη ἀργὰ τὴν Τρίτη ἢ τὴν Τετάρτη πρωί, εἶπεν ὁ Μάντιγκαν.

Ἀλλὰ ποῦ εἶχε πάει τὸ θῦμα ὅταν ἐγκατάλειψε τὸ ξενοδοχεῖο ; Καὶ γιατὶ δολοφονήθηκε ἀφοῦ μὲ τὴ θέλησί της διανυκτέρευσε στὸ δωμάτιο τοῦ ξενοδοχείου ;

—«Αὐτὸ ποὺ γράφει στὸ δελτίο τοῦ ξενοδοχείου ὅτι εἶναι ἀπὸ τὴ Μιλπίτα, ἴσως νὰ μᾶς ὁδηγήσῃ κάπου» εἶπε ὁ Βάλντ, «κάποιος ἀπὸ τὴ γύρω περιοχὴ πρέπει

νὰ ἤξερε τὸ ὄνομα τῆς πόλεως. Ἐὰν ἕνας ὑποπτος εἶχε δώσει ψεύτικο ὄνομα καὶ διεύθυνσι, θὰ χρησιμοποιοῦσε τὸ ὄνομα μιᾶς πόλεως ὅπως ὁ Ἅγιος Φραγκίσκος ἢ τὸ Λὸς Ἄντζελες».

Ἡ Μιλπίτα εἶναι μιὰ μικρὴ πόλις, μερικὰ μίλια βορείως τῆς Σὰν Τζόουζ, ὅπου τὸ θῦμα εἶχε διαμείνει μὲ τὴν ἀδελφή της.

Ὁ Μάντιγκαν ζήτησε ἀπὸ τὸν ξενοδόχο νὰ τοῦ περιγράψῃ τὰ χαρακτηριστικὰ τοῦ ἀνδρὸς ποὺ εἶχε μείνει στὸ ξενοδοχεῖο ὑπὸ τὸ ὄνομα Ρόναλντ Χέντερσον μαζὶ μὲ τὸ θῦμα. Ὁ ξενοδόχος εἶπε ὅτι ἦταν μεγαλόσωμος, μὲ ἀθλητικὲς διαστάσεις, μαῦρα κυματιστὰ μαλλιά, 30 ἐτῶν περίπου. «Ἦταν πραγματικὸς πυγμάχος. Θὰ ζύγιζε πάνω ἀπὸ 90 κιλά. Ἀλλὰ δὲν ἦταν παχύς. Εἶχε πλατειὰ στήθεια καὶ κοντόχονδρο σβέρκο. Ἡ ὅλη του ἐμφάνισις προσέδιδε παλαιστή. Ἦταν ὅλο μῦς καὶ τὸ παρουσιαστικό του ἄγριο. Ἦταν ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους ἐκείνους μὲ τοὺς ὁποίους ἀποφεύγω νὰ ἔχω μπλεξίματα».

—«Εἶπε τίποτε σὲ σᾶς ;».

—«Ἀκριβῶς μόνον ὅτι ἤθελε ἕνα δωμάτιο. Φαινόταν λίγο μεθυσμένος. Νομίζω ὅτι τὴν ὥρα ἐκείνη ἦταν καλύτερα νὰ μείνῃ σ' ἕνα δωμάτιο παρὰ νὰ ὁδηγῇ τὸ αὐτοκίνητο μ' ἐκεῖνα τὰ χάλια».

Ποιὸς ἦταν ὁ πυγμάχος αὐτός ; πῶς θὰ εὕρισκαν τὰ ἴχνη του ἀπὸ τὶς ἐννέα τὸ πρωὶ τῆς Τρίτης, ὅταν ἀναχώρησε ἀπὸ τὸ ξενοδοχεῖο μαζὶ μὲ τὸ θῦμα, μέχρις ὅτου ἡ νέα βρέθηκε νεκρὴ κάτω ἀπὸ τὴ βαλανιδιὰ διὰ τὸ πρωὶ τῆς Τετάρτης ;

Ὁ Μάντιγκαν ρώτησε τὴν ἀδελφὴ τοῦ θύματος. Αὐτὴ ὅμως δὲν ἐγνώριζε τὸν ἄνδρα μὲ τὰ χαρακτηριστικὰ τοῦ πυγμάχου.

Ἐν τῷ μεταξὺ οἱ ἀστυνομικοὶ τῆς Σὰν Τζόουζ Τζὼν Κόλλινς καὶ Νταίηλ Μάκκεϋ ἤλεγχαν τὰ διάφορα μπὰρ ὅπου σύχναζε ἡ Τζόϋς Λοβέττ. Ὁ ἰδιοκτήτης ἑνὸς μπὰρ γνώριζε τὴ Τζόϋς. «Ἔρχεται καμμιὰ φορὰ ἐδῶ ἀλλὰ μόνη της. Τὴν εἶδα ὅμως τὴ Δευτέρα τὸ βράδυ μὲ ἕναν ἄνδρα, ἀλλὰ νομίζω ὅτι τὸν γνώρισε ἐδῶ».

—«Ἔφυγε μαζί της ;» ρώτησε ὁ Κόλλινς.

Ὁ μπάρμαν κατένευσε. «Θὰ ἦταν μεσάνυκτα περίπου. Τοὺς ἄκουσα ποὺ μιλοῦσαν. Ὁ ἄνδρας ἔλεγε ὅτι θὰ πήγαιναν στὴ Ρενώ. Νομίζω ὅτι ἔφυγαν μὲ πρόθεσι νὰ πᾶνε στὴ Ρενώ».

—«Γνωρίζετε τὸν ἄνδρα ποὺ ἦταν μαζί ;».

—«Ὄχι. Δὲν ἦταν τακτικὸς πελάτης. Δὲν θυμᾶμαι νὰ ἔχῃ ἔλθει ξανὰ ἐδῶ. Δὲν τὸν πρόσεξα, ἀλλὰ ἂν ἦταν τακτικὸς πελάτης θὰ τὸν ἤξερα».

Ὁ μπάρμαν θυμήθηκε τὴ Τζόϋς ποὺ φοροῦσε κόκκινα καὶ εἶχε μιὰ κόκκινη ἐσάρπα γύρω στὸ λαιμό της.

Ὁ Κόλλινς διεβίβασε τηλεφωνικῶς τὶς πληροφορίες αὐτὲς στὸ Μάντιγκαν.

Αὐτὰ συμφωνοῦσαν μὲ τὸ γεγονὸς ὅτι ἡ νέα μὲ τὰ κόκκινα εἶχε φθάσει στὸ ξενοδοχεῖο πλησίον τῆς Μπαίη Μπρὶτζ στὶς τρεῖς ἡ ὥρα τὸ πρωί. Ἡ ἀπόστασις ἀπὸ τὴ Σὰν Τζόουζ μέχρι τὴ Μπαίη Μπρὶτζ εἶναι μιὰ ὥρα περίπου, ἀλλὰ πιθανὸν τὸ ζευγάρι νὰ σταμάτησε κάπου γιὰ νὰ πιοῦν ἢ νὰ φᾶνε κάτι.

—«Τὸν ξέρει κανεὶς τὸν ἄνδρα αὐτόν ;» ρώτησε ὁ Μάντιγκαν.

—«—«Ὄχι» ἀπάντησε ὁ Κόλλινς.

Ὁ ἄνδρας αὐτὸς ἔδωσε στὸ ξενοδοχεῖο τὸ ὄνομα Ρόναλντ Χέντερσον. Μπορεῖ νὰ εἶναι ψευδώνυμο, μπορεῖ ὅμως καὶ νὰ μὴν εἶναι, γιατὶ πιθανῶς νὰ μὴν ἐσκέπτετο νὰ δολοφονήσῃ τὴ νέα τότε. Καὶ τὸ γεγονὸς ὅτι ἔδωσε τὴ διεύθυνσι κατοικίας του τὴ Μιλπίτα εἶναι ἐπίσης ἕνα στοιχεῖο ποὺ μπορεῖ νὰ μᾶς ὁδηγήσῃ κάπου».

Ὁ Κόλλινς εἶπεν ὅτι θὰ ἐρευνοῦσε νὰ ἐξακριβώσῃ ἂν ἔμενε ἄτομο μὲ τὸ ὄνομα Ρόναλντ Χέντερσον στὴ Σὰν Τζόουζ καὶ στὴ Μιλπίτα.

Ὁ Μάντιγκαν ζήτησε ἀπὸ τὴν ὑπηρεσία ἐκδόσεως ἀδειῶν κυκλοφορίας αὐτο-

κινήτων τῆς Σακραμέντο, νὰ τοῦ παρασχεθοῦν οἱ διευθύνσεις ὁποιουδήποτε ἀτόμου τὸ ὁποῖο μὲ τὸ ὄνομα αὐτὸ εἶχε στὴν κατοχή του αὐτοκίνητο.

Τὸ γεγονὸς ὅτι ἡ νέα μὲ τὰ κόκκινα καὶ ὁ πυγμάχος ποὺ τὴ συνώδευε εἶχαν σταματήσει στὸ ξενοδοχεῖο πλησίον τῆς Μπαίη Μπρίτζ, μαρτυροῦσε ὅτι πήγαιναν πρὸς τὴ Ρενώ, ὅπως ἦταν τὸ σχέδιό τους. Ἀλλὰ τί συνέβηκε μετά, ὅταν ἀνεχώρησαν ἀπὸ τὸ ξενοδοχεῖο ;

Ἡ θέσις στὴν ὁποίαν βρέθηκε τὸ πτῶμα ἦταν σὲ ἄλλο δρόμο ποὺ πήγαινε πρὸς τὴν Σὰν Τζόουζ.

Ἀπὸ τὸ ξενοδοχεῖο μέχρι τὴ θέσι ποὺ βρέθηκε τὸ πτῶμα ἡ ἀπόστασις ἦταν λιγώτερο ἀπὸ μιὰ ὥρα μὲ τὸ αὐτοκίνητο. Αὐτὸ ἄφηνε ἀνεξήγητες τὶς ὧρες ἀπὸ τὶς ἐννέα τὸ πρωὶ τῆς Τρίτης μέχρι ἀργὰ τῆς ἴδιας ἡμέρας ἢ τὸ πρωὶ τῆς Τετάρτης, ὁπότε ἐπῆλθεν ὁ θάνατος.

—«Ἀποκλείεται νὰ πῆγαν μέχρι τὴ Ρενὼ καὶ νὰ γύρισαν» ἐτόνισεν ὁ Βάλντ. «Δὲν τοὺς ἔπαιρνε ὁ χρόνος. Ἀλλὰ κάπου πρέπει νὰ πήγανε».

Ἡ περιγραφὴ τοῦ πυγμάχου δόθηκε στὰ τηλέτυπα ὡς συμπληρωματικὴ πληροφορία στὴν ὑπόθεσι τῆς νέας μὲ τὰ κόκκινα. Τὰ ἴχνη ἔπρεπε τώρα ν' ἀναζητηθοῦν στὴ Σὰν Τζόουζ ἢ ὁπουδήποτε ἀλλοῦ ὅπου κάποιος θ' ἀνεγνώριζε ἀπὸ τὴν περιγραφὴ τὸν ἄνθρωπο μὲ τὰ χαρακτηριστικὰ τοῦ πυγμάχου ἢ τὸ θῦμα.

Μελετώντας ὁ Μάντιγκαν τὶς πληροφορίες καὶ τὰ στοιχεῖα ποὺ συγκεντρώθηκαν μετὰ ἀπὸ τὴν ἀνεύρεσι τοῦ πτώματος, εἶπε : «Φυσιολογικὰ ὡς ὕποπτος πρέπει νὰ θεωρηθῇ ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς ποὺ ἐθεάθη στὴ Σ. Τζόουζ καὶ στὸ ξενοδοχεῖο. Ἀλλὰ ὑπάρχει πάντοτε ἡ περίπτωσις ὅτι μπορεῖ τὸ θῦμα νὰ τὸν παράτησε καὶ νὰ βρῆκε κάποιον ἄλλον. Δὲν γνωρίζουμε τί μεσολάβησε κατὰ τὶς περισσότερες ὧρες τῆς Τρίτης».

—«Ἂν ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς ἤθελε νὰ τὴ σκοτώσῃ, γιατὶ δὲν τὴ σκότωνε στὸ ξενοδοχεῖο ; ρώτησε ὁ Βάλντ. «Αὐτὸ δὲν μπορῶ νὰ καταλάβω».

—«Σ' ἐμένα φαίνεται περίεργο τὸ ὅτι τὸ θῦμα πλύθηκε καὶ ντύθηκε μετὰ τὴ δολοφονία. Γιατὶ ὁ δολοφόνος δὲν ἐγκατέλειψε τὸ πτῶμα κάπου ἀλλοῦ ὅπου θὰ ἦταν δύσκολο νὰ βρεθῇ ; Γιατὶ νὰ τὸ ντύσῃ καὶ νὰ τὸ ἀφήσῃ κάτω ἀπὸ ἕνα δέντρο δίπλα στὸ δρόμο ;».

Ἐξ ἴσου αἰνιγματικὸ ἦταν τὸ γεγονὸς ὅτι ὁ δόκτωρ Μακνῆ εἶχεν ἀποφανθῇ ὅτι ἡ νέα εἶχε δολοφονηθῇ καθ' ἣν στιγμὴν ἦταν γυμνὴ» ἀπάντησε ὁ Γκόρντον.

Ὁ Μάντιγκαν πῆρε στὸ τηλέφωνο τὸν Κόλλινς στὴ Σὰν Τζόουζ. «Δὲν βρήκαμε τίποτε ἀκόμα σχετικῶς μὲ τὸ ὄνομα Ρόναλντ Χέντερσον» εἶπε ὁ Κόλλινς. Ἐλέγξαμε τοὺς τηλεφωνικοὺς καταλόγους καὶ τοὺς ὁδηγοὺς πόλεως τῆς Σὰν Τζόουζ καὶ τῆς Μιλπίτας. Δὲν ὑπάρχει καταχωρημένο τέτοιο ὄνομα».

—«Τί πληροφορίες συγκεντρώσατε ἀπὸ τοὺς θαμῶνες τοῦ μπὰρ ὅπου ἡ νέα σύχναζε ; καὶ ὅπου συνάντησε τὸν Χέντερσον ;».

—«Ἐξετάσαμε περὶ τοὺς δώδεκα. Μερικοὶ ἀπ' αὐτοὺς ἀναγνώρισαν τὴ νέα, ἀλλὰ κανεὶς δὲν γνωρίζει τὸν ἄνδρα. Ἡ περιγραφή του ὅμως εἶναι ἀκριβής. Ὅλοι θυμοῦνται ὅτι ἦταν μεγαλόσωμος, παχὺς ἄνδρας. Αὐτὰ ἔχουμε συγκεντρώσει μέχρι τώρα».

Ἐνῷ ὁ Μάντιγκαν μιλοῦσε στὸ τηλέφωνο μὲ τὸν Κόλλινς, χτύπησε τὸ ἄλλο τηλέφωνο. Ὁ Γκόρντον σήκωσε τὸ ἀκουστικό. Ἦταν ἀπὸ τὸ γραφεῖο τοῦ ἀστυνόμου τῆς Κόντρα Κόστα, στὴ Μαρτινέζ, βορείως τῆς Ὤκλαντ. «Ἕνας μπάρμαν ἀπὸ τὴν Πινὸλ μᾶς πῆρε τώρα μόλις στὸ τηλέφωνο σχετικῶς μὲ τὴν ὑπόθεσι τῆς γυναίκας μὲ τὰ κόκκινα ποὺ ἔχετε ἐπιληφθῆ» εἶπεν ὁ ἀστυνομικὸς ποὺ τηλεφωνοῦσε. «Λέει ὅτι εἶναι ἀπολύτως βέβαιος ὅτι εἶδε τὸ θῦμα μαζὶ μ' ἕναν ἄνδρα στὸ μπὰρ του χθὲς τὸ ἀπόγευμα».

—«Μποροῦμε νὰ σᾶς συναντήσουμε στὴ Πινόλ ;» εἶπε ὁ Γκόρντον. «Πρέπει νὰ τὸν ἐξετάσουμε».

Ὁ ἀστυνομικὸς τῆς Κόντρα Κόστα ἔδωσε στὸ Γκόρντον τὸ ὄνομα τοῦ μπὰρ καὶ εἶπε : «Θὰ σᾶς περιμένουμε ἐκεῖ».

Ὁ Μάντιγκαν, ὁ Βάλντ καὶ ὁ Γκόρντον ἔφυγαν γιὰ τὴν Πινόλ, μιὰ μικρὴ πόλι στὴν Σὰν Πάμπλο Μπαίη, 50 μίλια βορείως ἀπὸ τὸ σημεῖο ὅπου βρέθηκε τὸ πτῶμα τῆς Τζόϋς Λοβέττ. «Ἐὰν πήγαιναν γιὰ τὴ Ρενώ, ἔπρεπε νὰ πᾶνε ἀπ' ἐδῶ» ἐτόνισεν ὁ Βάλντ. «Πρέπει νὰ ἦρθαν ἐδῶ μετὰ τὴν ἀναχώρηση ἀπὸ τὸ ξενοδοχεῖο τῆς Μαίη Μπρίτζ».

Οἱ ἀστυνομικοὶ τῆς Κόντρα Κόστα περίμεναν στὸ μπάρ. Ὁ μπάρμαν κατέθεσε στοὺς ἀστυνομικούς : «Ὅταν διάβασα τὴν περιγραφὴ τοῦ θύματος μὲ τὴν κόκκινη περιβολή, εἶπα μέσα μου : Εἶναι τὸ κορίτσι ποὺ ἦταν ἐδῶ ἐχθές. Εἶμαι βέβαιος γι' αὐτό. Αὐτὴ εἶναι ἡ ἀκριβὴς περιγραφή του».

Ὁ μπάρμαν εἶπεν ὅτι τὸ θῦμα καὶ ἕνας ἄνδρας μὲ τὴν ἀνωτέρω περιγραφὴ ἦρθαν στὸ μπάρ του, τὸ ἀπόγευμα τῆς Τρίτης. Πῆραν δύο ποτὰ καὶ γιὰ μιὰ στιγμὴ ὁ ἄνδρας ἀναχώρησε. Ἡ νέα παρέμεινε ἐδῶ πίνοντας τὸ ποτό της μέχρις ὅτου ὁ ἄνδρας ἐπέστρεψε. Δὲν εἶμαι βέβαιος, ἀλλὰ μοῦ φαίνεται ὅτι ἔφυγαν γιὰ λίγο καὶ οἱ δυό τους καὶ ἐπέστρεψαν πάλι.

«Κατὰ τὶς τρεῖς ἡ ὥρα τὸ ἀπόγευμα, εἶπεν ὁ μπάρμαν, ὁ πελάτης του τοῦ εἶπε ὅτι τὸ αὐτοκίνητό του δὲν δούλευε καλὰ καὶ τὸν ρώτησε ἐὰν εἶχεν ἐκεῖ κοντὰ κανένα ξενοδοχεῖο ὅπου μποροῦσαν νὰ μείνουν μέχρις ὅτου νὰ τὸ ἐπισκευάσῃ.

«Τηλεφώνησα σ' ἕνα ξενοδοχεῖο τῆς λεωφόρου Σὰν Πάμπλο. Μοῦ εἶπαν ὅτι διέθεταν δωμάτιο καὶ οἱ πελάτες μου ἔφυγαν καὶ τράβηξαν γιὰ ἐκεῖ. Ἦταν ἡ τελευταία φορὰ ποὺ τοὺς εἶδα γιατὶ δὲν ξαναγύρισαν. Ἐὰν δὲν διάβαζα τὴ σχετικὴ περιγραφὴ στὶς ἐφημερίδες, δὲν θὰ τοὺς ξαναθυμόμουνα».

—«Ξέρετε ποῦ ἐπισκεύασε τὸ αὐτοκίνητό του ;» ρώτησε ὁ Μάντιγκαν.

—«Δὲν μοῦ εἶπε. Νομίζω ὅτι ἔλεγαν ὅτι θὰ πήγαιναν στὴ Ρενὼ καὶ ἐπιθυμοῦσαν νὰ φτειάξουν τὸ αὐτοκίνητο ὅσο τὸ δυνατὸ γρηγορώτερα».

—«Ἀντελήφθης ἂν φιλονικοῦσαν ὁ ἄνδρας μὲ τὴ νέα ;».

—«Ὄχι. Ἔδειχναν ὅτι τὰ πήγαιναν πολὺ καλά. Ἡ νέα δὲν μιλοῦσε πολύ. Κάθισαν ἁπλῶς καὶ πῆραν δύο ποτά. Αὐτὸ ἦταν ὅλο».

Ἐν συνεχείᾳ οἱ ἀστυνομικοὶ πῆγαν στὸ ξενοδοχεῖο Γκαίημπλς. Ὁ ξενοδόχος Κοτταίη θυμήθηκε τὸ τηλεφώνημα τοῦ μπάρμαν καὶ κατέθεσε ὅτι τὸ ζευγάρι ἔφθασε ἐκεῖ λίγο μετὰ τὸ τηλεφώνημα καὶ ἔπιασε ἕνα δωμάτιο.

—«Ὁ ἄνδρας μοῦ εἶπε ὅτι ἤθελε ἕνα δωμάτιο γιὰ λίγες ὧρες μόνο γιατὶ τὸ αὐτοκίνητο του ἐπισκευαζόταν καὶ ἤθελεν ἕνα μέρος νὰ μείνουν μέχρις ὅτου θὰ τελείωνε ἡ ἐπισκευή. Τοῦ δήλωσα ὅτι ἔπρεπε νὰ πληρώσουν ὁλόκληρη τὴν ἀξία τοῦ δωματίου, γιατὶ οἱ ὑπάλληλοί μου τελειώνουν τὴν δουλειά τους στὶς τρεῖς ἡ ὥρα καὶ δὲν ἦταν δυνατὸ νὰ τακτοποιηθῇ τὸ δωμάτιο μέχρι τὴν ἑπομένη ἡμέρα, μὲ συνέπεια νὰ μὴ νοικιασθῇ. Δὲν μοῦ ἔφερε ἀντιρρήσεις στὸ ζήτημα αὐτό».

Στὸ δελτίο εἶχαν γράψει τὸ ὄνομα Ρόναλντ Χέντερσον καὶ ὡς διεύθυνσιν κατοικίας τὴ Μιλπίτα, ὅπως ἀκριβῶς καὶ στὸ προηγούμενο ξενοδοχεῖο. Ὁ ἀριθμὸς ἀδείας κυκλοφορίας τοῦ αὐτοκινήτου δὲν ἦταν γραμμένος».

Ὁ Κοτταίη ἐξηγήθηκε. «Ἦρθαν μὲ τὰ πόδια καὶ ὁ ἄνδρας δὲν θυμόταν τὸν ἀριθμὸ κυκλοφορίας. Μοῦ εἶπε ὅτι τὸ αὐτοκίνητό του θὰ ἦταν ἕτοιμο ἀργότερα κατὰ τὸ πρωῒ καὶ μὲ ρώτησε ἂν μποροῦσα νὰ τὸν πάω στὴν πόλι».

—»Τὸν πήγατε στὴν πόλι; »ρώτησε ὁ Μάντιγκαν.

—«Ἦταν περίπου ἑπτὰ ἡ ὥρα».

——«Ἡ γυναίκα ἦρθε κι' αὐτὴ μαζί του;».

—Ἦταν μόνος. Ὑποθέτω ὅτι ἡ γυναίκα ἔμεινε στὸ δωμάτιο μέχρις ὅτου ἐπέστρεψε αὐτὸς μὲ τὸ αὐτοκίνητό του. Ἐγὼ δὲν τὸν εἶδα τὴν ὥρα ποὺ ἐπέστρεψε, ἀλλὰ

αὐτὸ δὲν εἶναι δύσκολο νὰ τὸ ἐξηγήσω. Τὸ δωμάτιο τους ἦταν γωνιακὸ καὶ μποροῦσαν νὰ μπαινοβγαίνουν χωρὶς νὰ τοὺς βλέπω».

—«Σὲ ποιὸ γκαράζ ἔφτειαξε τὸ αὐτοκίνητό του;».

—«Δὲν ξέρω. Ἐγὼ τὸν πῆγα στὴν πόλι μόνο. Μοῦ εἶπε ὅτι δὲν ἤξερε σὲ πόση ὥρα θὰ εἶναι ἕτοιμο τὸ αὐτοκίνητό του καὶ ὅτι ἤθελε ν' ἀγοράσῃ μερικὰ πράγματα. Ἐγὼ ἁπλῶς τὸν ἄφησα στὴν πόλι καὶ ἐπέστρεψα».

Δυὸ φορὲς τώρα ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς εἶχε ἀποφύγει νὰ γράψῃ τὸν ἀριθμὸ τῆς ἀδείας κυκλοφορίας στὸ δελτίο τοῦ ξενοδοχείου. Νὰ ἦταν ἆρά γε αὐτὸ ἁπλῆ σύμπτωσις ἢ τὸ ἀπέφευγε ἐπίτηδες γιὰ νὰ μὴν ἀποκαλύψῃ τὴν ταὐτότητά του; Μήπως ἦταν ψεύτικο τὸ ὄνομα Ρόναλντ Χέντερσον;

—«Πῶς ἦταν τὸ δωμάτο ὅταν ἀνεχώρησαν;» ρώτησε ὁ Βάλντ.

—«Δὲν ξέρω. Ἡ ὑπάλληλος τὸ καθάρισε τὸ πρωί. Δὲν μοῦ ἀνέφερε τίποτε νὰ λείπῃ ἢ νὰ εἶναι σπασμένο».

—«Μπορεῖτε νὰ καλέσετε τὴν ὑπάλληλο νὰ ἔλθῃ ἐδῶ γιὰ νὰ τὴν ἐξετάσωμε;».

Ὁ Μάντιγκαν ρώτησε τοὺς ἀστυνομικοὺς τῆς Κόντρα Κόστα, ἐὰν εἶχαν ἀντιρρήσεις, ὅπως ἡ Ἐγκληματολογικὴ Ὑπηρεσία τῆς Ἀλαμήντα ἐνεργήσῃ ἐξέτασι τοῦ δωματίου. «Εἶναι δική σας δικαιοδοσία, ἀλλὰ ἐφ' ὅσον τὸ πτῶμα βρέθηκε στὴν περιφέρειά μας, πρέπει ἐμεῖς νὰ διεκπεραιώσουμε τὴν ὑπόθεσι». Οἱ ἀστυνομικοὶ τῆς Κόντρα Κόστα δὲν ἔφεραν ἀντίρρησι. Ὁ Μάντιγκαν κάλεσε τὸ ἀρχηγεῖο του καὶ ἐζήτησε ὅπως ἀποσταλῇ στὸ ξενοδοχεῖο τὸ συνεργεῖο τῆς Ἐγκληματολογικῆς Ὑπηρεσίας.

Ὅταν ἠρωτήθη ὁ Κότταιη, εἶπε στοὺς ἀστυνομικοὺς ὅτι δὲν εἶχεν ἀκούσει ἀσυνήθιστους θορύβους καὶ ὅλα ἦταν στὴ θέσι τους, μετὰ τὴν ἀναχώρηση τοῦ ζεύγους. Ἡ περιγραφὴ τοῦ ζεύγους δὲν ἄφηνε ἀμφιβολίες ὅτι οἱ ἐνοικιασταὶ τοῦ δωματίου ἦταν ἡ γυναίκα μὲ τὰ κόκκινα καὶ ὁ σωματώδης ἄνδρας.

Οἱ ἀστυνομικοὶ κατέγραψαν τὰ ὀνόματα τῶν ἄλλων ἐνοίκων τοῦ ξενοδοχείου. Μόνο δύο ἦσαν ἀκόμα στὸ ξενοδοχεῖο. Ὁ ἕνας ἀπ' αὐτοὺς δὲν εἶχεν ἰδῆ τὸ ζευγάρι. Ὁ ἄλλος εἶχεν ἰδῆ ἕναν ἄνδρα νὰ μπαίνῃ καὶ νὰ βγαίνῃ ἀπὸ τὸ δωμάτιο λίγο πρὶν ὁ Κοτταίη τὸν μεταφέρῃ στὴν πόλι, γιὰ νὰ πάρῃ τὸ αὐτοκίνητό του.

Δὲν βρέθηκε κανένας ποὺ νὰ εἶδε τὸ ζευγάρι μαζὶ ἀπὸ τὴ στιγμὴ ποὺ ἔπιασαν τὸ δωμάτιο. Ἀλλὰ ἐὰν ἡ γυναίκα μὲ τὰ κόκκινα εἶχε δολοφονηθῇ μέσα στὸ ξενοδοχεῖο ἦταν βέβαιο ὅτι ὁ ἄνδρας ἐπέστρεψε γιὰ νὰ πάρῃ καὶ νὰ μεταφέρῃ τὸ πτῶμα μακρυά.

Οἱ ἀστυνομικοὶ τῆς Κόντρα Κόστα εἶπαν ὅτι θὰ ἐνεργοῦσαν ἔλεγχο σ' ὅλα τὰ γκαράζ τῆς Πινόλ γιὰ νὰ ἐξακριβώσουν ποὺ ἐπισκευάσθηκε τὸ αὐτοκίνητο. Ὁ Μάντιγκαν πίστευε ὅτι ὁπουδήποτε κι' ἂν εἶχεν ἐπισκευασθῇ τὸ αὐτοκίνητο, θὰ εἶχαν καταγραφῇ τὰ στοιχεῖα τοῦ ἰδιοκτήτου καὶ ἡ ἄδεια κυκλοφορίας. Στὰ μεγάλα γκαράζ λαμβάνονται πάντοτε τὰ στοιχεῖα τοῦ ἰδιοκτήτου τοῦ ἐπισκευαζομένου αὐτοκινήτου, ἀλλὰ στὰ μικρὰ γκαράζ δὲν τηροῦν βιβλία.

Ἐν τῷ μεταξὺ ἔφθασεν ἡ ὑπάλληλος τοῦ ξενοδοχείου. Αὐτὴ κατέθεσεν ὅτι εἶχεν ἰδῆ κάτι κηλῖδες ποὺ φαίνονταν σὰν αἷμα στὸ ντοὺς τοῦ δωματίου. Τὸ ὑπόλοιπο δωμάτιο ἦταν τακτοποιημένο. Οἱ πετσέτες φαίνονταν σὰν νὰ εἶχαν πλυθῇ. Ἀλλὰ μερικὲς φορὲς ἔρχονται πελάτες ποὺ καθαρίζουν τὰ παπούτσια τους μὲ τὶς πετσέτες ἢ καὶ τὰ αὐτοκίνητά τους ἀκόμα. Δὲν τὰ ἀναφέρω αὐτὰ στὴ διεύθυνσι τοῦ ξενοδοχείου, ἐκτὸς ἐὰν εἶναι τίποτε σπασμένο ἢ λείπει».

—«Μήπως βρήκατε τίποτε ἐσώρρουχα, κάλτσες ἢ παπούτσια στὸ δωμάτιο ὅταν τὸ καθαρίσατε;» ρώτησε ὁ Μάντιγκαν.

Ἡ ὑπάλληλος κούνησε ἀρνητικὰ τὸ κεφάλι της. Τίποτε δὲν ὑπῆρχε μέσα στὸ δωμάτιο ἐκτὸς ἀπὸ μερικὲς γόπες σιγαρέττων μέσα σ' ἕνα στακτοδοχεῖο. Τὰ προσόψια εἶχαν σταλῇ στὸ πλυντήριο μαζὶ μὲ τὰ σεντόνια. Ὁ Βάλντ ζήτησε ἀπὸ τὸ πλυντήριο νὰ βροῦν τὰ προσόψια καὶ νὰ τὰ προσκομίσουν πρὸς ἐξέτασιν.

Ὅταν τὸ συνεργεῖο τῆς Ἐγκληματολογικῆς Ὑπηρεσίας ἔφθασε, ὁ ἔλεγχος,

τὸν ὁποῖο ἐνήργησε, ἀπέδειξεν ὅτι στὸν ἀποχετευτικὸ σωλῆνα τοῦ ντοὺς εἶχε ριφθῆ αἷμα. Ὑπῆρχαν ἐπίσης ἐλαφρὲς κηλῖδες αἵματος καὶ στὸ δάπεδο τοῦ ντούς.

—«Ἐὰν ἡ νέα δολοφονήθηκε μέσα στὸ ξενοδοχεῖο, πρέπει νὰ δολοφονήθηκε στὸ ντοὺς» εἶπε ἕνας ὑπάλληλος τῆς Ἐγκληματολογικῆς Ὑπηρεσίας.«Δὲν ὑπάρχουν κηλῖδες αἵματος σὲ ἄλλο σημεῖο τοῦ δωματίου. Ὅπως φαίνεται, στοὺς ντοὺς ρίχθηκε ἀρκετὴ ποσότης αἵματος τὸ ὁποῖο μετὰ καθαρίσθηκε».

Αὐτὸ συμφωνοῦσε μὲ τὴν ἀρχικὴ θεωρία ὅτι τὸ θῦμα εἶχε δολοφονηθῆ καθ' ἣν ὥραν ἦτο γυμνό. Πιθανῶς ἔκανε λουτρὸ ὅταν ὁ δράστης τὴ στραγγάλισε καὶ τῆς ἔσπασε τὸ κρανίο. Οἱ ἀστυνομικοὶ δὲν βρῆκαν τίποτε ποὺ μποροῦσε νὰ θεωρηθῆ ὡς φονικὸ ὄργανο.

Εἶχε δολοφονηθῆ πρὶν ὁ σωματώδης ἄνδρας μεταβῆ στὴν πόλι γιὰ νὰ πάρῃ τὸ αὐτοκίνητο ἢ τὴν σκότωσε ὅταν ἐπέστρεψε; Ἢ εἶχε μπῆ στὸ δωμάτιο κανένας ἄλλος κατὰ τὴν ἀπουσία του καὶ δολοφόνησε τὴ νέα;

—«Γιατὶ τὴ σκότωσε;» Ἀπὸ ὅτι προκύπτει ἀπὸ τὰ μέχρι τοῦδε συγκεντρωθέντα στοιχεῖα, ἡ νέα ἀκολούθησε καὶ πῆγε μαζὶ μὲ τὸν ἄγνωστο μὲ τὴ θέλησί της. Προφανῶς πήγαιναν στὴ Ρενὼ καὶ στὸ δρόμο τοὺς χάλασε τὸ αὐτοκίνητο. Ὁ ἄνδρας σταμάτησε γιὰ νὰ ἐπισκευάσῃ τὸ αὐτοκίνητο. Δὲν μπορῶ νὰ ἐξηγήσω, γιατὶ τὴ σκότωσε, εἶπε ὁ Βάλντ.

Ἀλλὰ ὅπως ἀποδεικνύουν τὰ γεγονότα, ὁ σωματώδης ἄνδρας ἦταν ἐκεῖνος ποὺ εἶχε δολοφονήσει τὴν Τζόϋς Λοβέττ στὸ ξενοδοχεῖο, ἔπλυνε τὸ πτῶμα στὸ ντούς, τῆς φόρεσε τὰ ροῦχα της καὶ ἔβαλε κραγιὸν στὰ χείλη. Μετὰ τὸ μετέφερε στὸ σημεῖο ὅπου τὸ βρῆκαν, κάτω ἀπὸ τὴ βαλανιδιά, δίπλα στὸ δρόμο.

—«Τὸ ἔγκλημα διεπράχθη ἀκριβῶς ὅπως τὸ φαντασθήκαμε στὴν ἀρχὴ» εἶπε ὁ Γκόρντον. «Αὐτὸς ἦταν ἕνας γίγας, ἐνῷ ἡ νέα δὲν ζύγιζε τίποτε. Μποροῦσε νὰ τὴν πιάσῃ μὲ τὸ χέρι του ἀπὸ τὴ μέση ὥστε νὰ φαίνεται ὅτι περιπατεῖ καὶ νὰ ἔβγαινε μαζί του ἀπὸ τὸ δωμάτιο, σὲ περίπτωσι ποὺ θὰ τοὺς ἔβλεπε κανένας. Ἔπειτα τὴν ἔστησε δίπλα του μέσα στὸ αὐτοκίνητο. Ὅπως ἔτρεχε κανένας δὲν μποροῦσε νὰ ὑποψιασθῆ ὅτι ἦταν νεκρή».

Τὸ γεγονὸς ὅτι ὁ ἄνδρας αὐτὸς εἶχε ἐπιστρέψει πίσω πρὸς τὴ Σὰν Τζόουζ ἀντὶ νὰ συνεχίσῃ πρὸς τὴ Ρενώ, κίνησε τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ Μάντιγκαν. Καὶ στὶς δύο φορὲς εἶχε δηλώσει στὰ ξενοδοχεῖα ὅτι λέγεται Χέντερσον καὶ ὅτι διαμένει στὴ Μιλπίτα. «Αὐτὸ εἶναι μία ἔνδειξις ὅτι ὁ δράστης εἶναι ἀπὸ τὴν περιοχὴ τῆς Σὰν Τζόουζ». δήλωσε ὁ Μάντιγκαν. «Πῆρε τὴ νέα στὸ αὐτοκίνητό του στὴ Σὰν Τζόουζ, τράβηξε πρὸς τὴ Ρενὼ καὶ ἀφοῦ τὴ σκότωσε ἐγύρισε πίσω».

Ἀλλὰ πῶς θὰ ἔβρισκαν τὸν δράστη;

—«Ἐλπίζω ὅτι ὅποιος ἐπισκεύασε τὸ αὐτοκίνητό του, θὰ ἔχῃ κρατήσει τὸν ἀριθμὸ ἀδείας κυκλοφορίας του εἶπε ὁ Μάντιγκαν».

Δυστυχῶς ὅμως.

Οἱ ἀστυνομικοὶ τῆς Κόντρα Κόστα ἀνακάλυψαν τὸ γκαράζ στὸ ὁποῖο ἐπισκευάσθηκε τὸ αὐτοκίνητο καὶ ἕνας μηχανικὸς ἀνεγνώρισε ἀμέσως τὰ περιγραφέντα χαρακτηριστικὰ τοῦ δράστου.

Τὸ αὐτοκίνητο εἶχε βλάβη στὸ καρμπυρατέρ. Χρειαζόταν ἕνα ἀνταλλακτικὸ τὸ ὁποῖο ἔπρεπε νὰ τὸ φέρουν ἀπὸ τὸν Ἅγιο Φραγκῖσκο. Ὁ ἄγνωστος ἐπέμενε ὅτι τοῦ ἦταν ἀπαραίτητο νὰ ἐπισκευάσῃ τὸ γρηγορώτερο τὸ αὐτοκίνητό του, γιατὶ πήγαινε στὴ Ρενώ. Ὅταν τὸ ἀνταλλακτικὸ ἤρθε ἀπὸ τὴν Πινόλ, ὁ μηχανικὸς δούλεψε πέραν τοῦ κανονικοῦ ὥστε τὸ αὐτοκίνητο, λίγο πρὶν τὶς ἑπτὰ τὸ βράδυ τῆς Τρίτης, ἦταν ἕτοιμο.

Ὁ ἄγνωστος πλήρωσε τοῖς μετρητοῖς καὶ ἔτσι δὲν χρειάσθηκε ὁ μηχανικὸς νὰ πάρῃ τὸν ἀριθμὸ ἀδείας κυκλοφορίας. Τὸ μόνο ποὺ μποροῦσε νὰ κάνῃ, ἦταν νὰ πιστοποιήσῃ τὴν κατασκευὴ καὶ τὸ μοντέλο τοῦ αὐτοκινήτου. Ἦταν ὅμως κοινοῦ τύπου καὶ δὲν ὑπῆρχαν ἐλπίδες νὰ τὸ ἀνακαλύψουν χωρὶς ἄλλα πρόσθετα στοιχεῖα.

Ἐν τούτοις ὅταν οἱ Μάντιγκαν, Βάλντ καὶ Γκόρντον ἐπέστρεψαν στὸ Ἀρχηγεῖο, βρῆκαν ἕνα σῆμα ἀπευθυνόμενο πρὸς αὐτοὺς καὶ προερχόμενο ἀπὸ τὴν ὑπηρεσία χορηγήσεως ἀδειῶν κυκλοφορίας αὐτοκινήτων τῆς Σακραμέντο. Τὸ σῆμα ἔλεγε ὅτι ἕνα αὐτοκίνητο ὅμοιο καθ' ὅλα μὲ αὐτὸ ποὺ ἐπισκευάσθηκε στὴν Πινόλ, ἦταν καταχωρημένο ἐπ' ὀνόματι κάποιου Ρόναλντ Χέντερσον ἀπὸ τὴν Σάντα Κλάρα.

Ἡ Σάντα Κλάρα ἀπέχει μερικὰ μόνο χιλιόμετρα ἀπὸ τὴν Σὰν Τζόουζ.

—«Ὁ δράστης πρέπει νὰ ἔδωσε τὸ πραγματικό του ὄνομα στὰ ξενοδοχεῖα ὅπου ἔμεινε μαζὶ μὲ τὸ θῦμα του» εἶπε ὁ Μάντιγκαν θριαμβευτικὰ στὸ τηλέφωνο στὸν Κόλλινς «Μόνο τὴ διεύθυνσί του ἄλλαξε. Ἀντὶ Σάντα Κλάρα δήλωσε Μιλπίτα».

—«Αὐτὸς εἶναι» εἶπε ὁ Κόλλινς ὅταν ὁ Μάντιγκαν τοῦ ἔδωσε λεπτομέρειες τῆς ἐρεύνης ἀπὸ τὴν ὁποία προέκυπτε τὸ ὄνομα Ρόναλντ Χέντερσον. «Μόνο ποὺ ἔχομε νὰ ἀντιμετωπίσωμε ἕνα ἄλλο μεγάλο πρόβλημα: Πρόκειται νὰ σκοτώσῃ κι' ἄλλη γυναίκα».

—«Νὰ σκοτώσῃ κι' ἄλλη γυναίκα!».

—«Μάλιστα. Μόλις πρὸ πέντε λεπτῶν πήραμε τὴν εἴδησι αὐτή, ἀλλοιῶς θὰ σᾶς εἴχαμε ἀναφέρει σχετικῶς. Εἰδοποιήσαμε τὶς ἀρχὲς τῆς Πορτερβίλλ νὰ παρακολουθοῦν μήπως ἐμφανισθῇ καὶ νὰ θέσουν τὴ γυναίκα ὑπὸ τὴν προστασία τους μέχρις ὅτου μπορέσουμε ν' ἀνακαλύψουμε καὶ συλλάβουμε τὸν Χέντερσον».

—«Τί σημαίνουν ὅλα αὐτά;» ρώτησε ὁ Μάντιγκαν. «Γιατὶ σκότωσε τὴ Λοβέττ καὶ γιατὶ μελετᾷ νὰ σκοτώσῃ τώρα καὶ κάποια ἄλλη;».

«Νὰ σᾶς ἐξηγήσω» εἶπε ὁ Κόλλινς. «Εἴμαστε ἐν ἐπιφυλακῇ γιὰ τὸν Χέντερσον καὶ δὲν κάνουμε τίποτε ἄλλο ἀπὸ τοῦ νὰ ψάχνουμε γιὰ τὴν ἀνακάλυψή του. Ἐὰν ἔχῃ τραβήξει πρὸς τὴν Πορτερβίλλ, τὸν περιμένουν κι' ἐκεῖ».

Ὁ Κόλλινς ἐν συνεχείᾳ εἶπεν ὅτι οἱ πρῶτες ὑποψίες γιὰ τὸ Χέντερσον ὡς δολοφόνου γεννήθηκαν ὅταν οἱ ἀστυνομικοὶ βρῆκαν ἕνα μπάρμαν, στὸ κατάστημα τοῦ ὁποίου ἐθεάθη ἡ Λοβέττ τὴ νύκτα τῆς Δευτέρας. Ὁ μπάρμαν εἶπεν ὅτι ἤξερε ὅτι αὐτὸς ποὺ συνώδευε τὴν Τζόϋς, λεγόταν Χέντερσον, γιατὶ ἦταν βαφέας αὐτοκινήτων καὶ δούλευε στὴ Σάντα Κλάρα. Ὁ μάρτυς εἶχε χρωματίσει τὸ αὐτοκίνητό του στὸ ἐργαστήριο τοῦ Χέντερσον καὶ γι' αὐτὸ τὸν θυμόταν. Ἀκολουθώντας τὰ ἴχνη αὐτὰ οἱ ἀστυνομικοί, διαπίστωσαν ὅτι ὁ Χέντερσον δὲν εἶχε δουλέψει ἀπὸ τὴ Δευτέρα καὶ πέρα. Δὲν εἶχε κάνει ἐμφάνισι καὶ δὲν εἶχε δώσει ἐξηγήσεις γιὰ τὴν ἀπουσία του. Στὶς καταστάσεις ἐργασίας ἐφέρετο ὅτι διέμεινε σ' ἕνα ξενοδοχεῖο τῆς Σάντα Κλάρα.

—«Δὲν εἶναι στὸ ξενοδοχεῖο, ἀλλὰ πρέπει νὰ πέρασε ἀπὸ ἐκεῖ μετὰ τὴ δολοφονία εἶπε ὁ Κόλλινς. «Βρήκαμε μιὰ πετσέτα μὲ τὸν τίτλο τοῦ ξενοδοχείου Γκαίημπλς καὶ φαίνεται σὰ νὰ ἔχῃ αἵματα. Αὐτὸ ἐπιβεβαιώνει τὴν πληροφορία ὅτι ὁ Χέντερσον διανυκτέρευσε στὸ ξενοδοχεῖο μὲ τὴ Λοβέττ καὶ πιθανῶς τὴ δολοφόνησε κατὰ τὴν ὥρα ποὺ αὐτὴ ἔπαιρνε τὸ μπάνιο της».

Ἀπὸ ἄτομα ποὺ γνώριζαν τὸν Χέντερσον, οἱ ἀστυνομικοὶ τῆς Σὰν Τζόουζ πληροφορήθηκαν ὅτι ἡ μητέρα του καὶ ἡ 28ἐτις ἀδελφή του διέμεναν στὴ Μιλπίτα. Αὐτὸ ἐξηγοῦσε γιατὶ ὁ Χέντερσον εἶχε δώσει αὐτὴ τὴ δεύθυνσι στὰ ξενοδοχεῖα καὶ ὄχι τὴ Σάντα Κλάρα. Ἡ μητέρα του εἶχε ξαναπαντρευτῇ κι' ἔτσι δὲν λεγόταν τώρα Χέντερσον. Γι' αὐτὸ ἡ ἀστυνομία δὲν μποροῦσε ν' ἀνακαλύψῃ στὶς προηγούμενες ἐρευνές της ἄτομα μὲ τὸ ὄνομα αὐτό. Οἱ ἀστυνομικοὶ ἐπεκοινώνησαν μὲ τοὺς συναδέλφους τους τῆς Τζέρρυ Νιτσάλβο τῆς Μιλπίτας, καὶ ὑπέβαλαν τὴν παράκλησι νὰ προβοῦν στὴν ἐξέτασι τῆς μητέρας καὶ τῆς ἀδελφῆς τοῦ Χέντερσον.

Ὁ Χέντερσον εἶχεν ἐπισκεφθῇ πράγματι τὴ μητέρα του κατὰ τὸ ἀπόγευμα καὶ τῆς ζήτησε ν' ἀγοράσῃ τὸ αὐτοκίνητό του. Τῆς εἶπε ὅτι εἶχε κάτι φασαρίες γιατὶ εἶχε σκοτώσει μιὰ νέα καὶ χρειαζόταν χρήματα.

Ἡ ἀδελφή του εἶπε ὅτι ὁ Χέντερσον πήγαινε γιὰ τὴ Ρενὼ μὲ μιὰ νέα μέσα στὸ αὐτοκίνητό του. Τὸ αὐτοκίνητο ἔπαθε βλάβη καὶ ἀναγκάσθηκαν νὰ σταματήσουν σ' ἕνα ξενοδοχεῖο. Ὁ Χέντερσον δὲν θυμόταν τί συνέβηκε. Τὸ μόνο ποὺ θυμόταν εἶναι

ὅτι καθόταν στὸ ξενοδοχεῖο μ' ἕνα κλειδὶ ἀνοίγματος κουτιῶν μπύρας τὸ ὁποῖο ἦταν ματωμένο. Κοίταξε στὸ ντοὺς καὶ εἶδε τὴ νέα νεκρή. Μᾶς εἶπε ὅτι ξέπλυνε ὅλα τὰ αἵματα καὶ τῆς φόρεσε τὰ ροῦχα της. Τὴν ἔβαλε μέσα στὸ αὐτοκίνητό του δίπλα του καὶ ἀνεχώρησε ἀπὸ τὸ ξενοδοχεῖο. Δὲν θυμόταν καλὰ τί ὥρα ἦταν καὶ ποῦ πήγαινε. Τὸ μόνο ποὺ θυμόταν ἦταν ὅτι κατὰ τὴ διάρκεια τῆς νύκτας εἶχε σταματήσει στὸ δρόμο σ' ἕνα σημεῖο, ὅπου ὑπάρχει μιὰ μεγάλη βαλανιδιά. Ἔβαλε τὸ πτῶμα τῆς νέας κάτω ἀπὸ τὸ δένδρο. Φαινόταν λέει πολὺ ὡραία μέσα στὸ σεληνόφως. Μετὰ ἀναχώρησε μὲ τὸ αὐτοκίνητο.

Σύμφωνα μὲ τὴν ἀφήγηση τῆς ἀδελφῆς, ὁ Χέντερσον εἶχε βρῆ ἕνα κληρικὸ στὸν ὁποῖο ἐξομολογήθηκε τὸ ἔγκλημά του. Ὁ πνευματικὸς προσπάθησε νὰ τὸν πείσῃ νὰ παραδοθῇ στὴν ἀστυνομία, ἀλλὰ ὁ Χέντερσον τοῦ εἶπε ὅτι ἤθελε πρῶτα νὰ ἰδῇ τὴ μητέρα του καὶ τὴν ἀδελφή του. Ὑποσχέθηκε στὸν πνευματικὸ ὅτι θὰ παρεδίδετο μετὰ στὴν ἀστυνομία μόλις ἔβλεπε τὴν μητέρα καὶ τὴν ἀδελφή του.

—«Τοῦ εἴπαμε κι' ἐμεῖς νὰ παρουσιασθῇ στὴν ἀστυνομία. Ἀλλὰ ὅταν ἔφυγε ἀπ' ἐδῶ ἦταν κλονισμένος νευρικὰ καὶ ἔλεγε ὅτι θὰ πήγαινε στὴν Πορτεβίλλ νὰ σκοτώσῃ τὴ γυναίκα του, μὲ τὴν ὁποίαν ἦταν ἐν διαζεύξει» εἶπε ἡ μητέρα του. «Κάναμε ὅ,τι μπορούσαμε γιὰ νὰ τὸν ἐμποδίσουμε, ἀλλὰ δὲν μᾶς ἄκουσε».

Ἡ Σίρλεϋ, ἡ ἐν διαζεύξει σύζυγος τοῦ Χέντερσον, κατοικοῦσε στὴν Πορτεβίλλ μὲ τὰ τρία παιδιά της, ποὺ εἶχε ἀποκτήσει μαζί του.

Ἡ ἀδελφὴ καὶ ἡ μητέρα τοῦ Χέντερσον ἀνέφεραν ὅτι ἦταν ἕτοιμες νὰ καλέσουν τὴν ἀστυνομία καὶ ν' ἀναφέρουν τὶς προθέσεις του νὰ σκοτώσῃ τὴ γυναίκα του, ὅταν οἱ ἀστυνομικοὶ ἔφθασαν γιὰ νὰ τὶς ἐξετάσουν.

Ὁλόκληρος ἡ ἀστυνομία τῆς Καλλιφορνίας ἐκινητοποιήθηκε πρὸς ἀνακάλυψιν τοῦ Χέντερσον. Ἡ πρώην σύζυγός του βρέθηκε στὴν Πορτερβίλλ ἀπ' ὅμου μεταφέρθηκε ὑπὸ προστατευτικὴ συνοδεία, ἐνῶ ἀστυνομικοὶ ἐγκατεστάθησαν στὸ σπίτι της ἀναμένοντας τὸν Χέντερσον νὰ ἐμφανισθῇ γιὰ νὰ πραγματοποιήσῃ τὴν ἀπειλή του.

Ἀργὰ τὸ βράδυ, ὁ Χέντερσον παρουσιάσθηκε στὴν ἀστυνομία τῆς Ἀλαμήντα, συνοδευόμενος ἀπὸ ἕνα δικηγόρο. Ἥσυχος, ἀνήγγειλεν ὅτι πίστευε ὅτι ἡ ἀστυνομία τὸν καταζητοῦσε καὶ παρουσιάσθηκε γιὰ νὰ παραδοθῇ. Τὸ ἕνα μάτι του ἦταν μαυρισμένο καὶ εἶχε μιὰ γρατσουνιὰ στὸ μάγουλο.

Ὁ Μάντιγκαν τὸν ρώτησε γιὰ τὸν θάνατο τῆς Λοβέττ.

—«Δὲν ἔχω τίποτε νὰ καταθέσω. Θέλω νὰ παραδοθῶ γιατὶ πληροφορήθηκα ὅτι μὲ καταζητούσατε».

Ὁ Χέντερσον ἀρνήθηκε νὰ καταθέσῃ περισσότερα. Τοῦ ἀποδόθηκε ἡ κατηγορία δολοφονίας καὶ τὸν ἔκλεισαν στὴ φυλακή. Ἡ ἀστυνομία ὑπέθεσε ὅτι ἡ αἰτία τοῦ φόνου ἦταν ἡ ἀντίστασις τῆς νέας στὶς ὀρέξεις του καθὼς ἑτοιμαζόταν νὰ κάνῃ μπάνιο, πρᾶγμα ποὺ ἐξαγρίωσε τὸν Χέντερσον, ὁ ὁποῖος πρέπει νὰ ἦταν ὑπὸ τὴν ἐπίδρασι τοῦ οἰνοπνεύματος. Τὰ σημάδια στὸ πρόσωπο τοῦ Χέντερσον ἐπιβεβαιώνουν τὴ θεωρία αὐτή.

Ὁ Χέντερσον δὲν ἀνέφερε ποὺ ἦταν οἱ κάλτσες καὶ τὰ ἐσώρρουχα τοῦ θύματος, τὰ ὁποῖα δὲν βρέθηκαν.

Στὶς 18 Ἰουλίου 1961 ἡ ὑπόθεσις ἔφθασε στὸ δικαστήριο.

Σὲ μιὰ σύσκεψι τῶν εἰσαγγελέων τῆς Ἀλαμήντα καὶ τῆς Κόντρα Κόστα, ἀποφασίσθηκε ὅπως ὁ Χέντερσον δικασθῇ στὴν Ἀλαμήντα γιὰ τὸ ἔγκλημα τῆς δολοφονίας τῆς Λοβέττ, παρ' ὅλον ὅτι ἡ δολοφονία ἔλαβε χώραν στὴν περιφέρειαν τῆς Κόντρα Κόστα. Οἱ νόμοι τῆς Καλλιφορνίας ἐπιτρέπουν ὅπως μία ἐγκληματικὴ πρᾶξις ἐκδικασθῇ στὴν περιφέρεια στὴν ὁποία βρέθηκε τὸ θῦμα ἢ στὴν περιφέρεια ὅπου ἔλαβε χώραν ἡ ἐγκληματικὴ πρᾶξις. Ἐν τούτοις στὶς 3 Αὐγούστου ἀνηγγέλθη ὅτι ἡ δίκη θὰ γινόταν στὴν Κόντρα Κόστα καὶ ὅτι ὁ Χέντερσον μετήχθη πρὸς τοῦτο στὶς φυλακὲς τῆς Μαρτινέζ.

ΠΕΡΙΕΡΓΑ ΚΑΘΗΚΟΝΤΑ ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ

Ὅπως εἶναι γνωστό, ὁ Ἑλληνικὸς λαός, πολὺ δὲ περισσότερο ὁ Κερκυραϊκός, ὅπου γιὰ πρώτη φορὰ ἐφηρμόσθη ὁ θεσμὸς τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων, σ' αὐτὴν καταφεύγει ἀποκλειστικὰ καὶ πάντοτε γιὰ ὅλες του τὶς ὑποθέσεις, εἴτε ἔχει, εἴτε δὲν ἔχει ἁρμοδιότητα νὰ τὶς ἐξετάσῃ καὶ νὰ ἐνεργήσῃ σχετικά.

Νὰ ὀφείλεται ἄρά γε αὐτὸ στὸ ὅτι οἱ πολῖτες ἔχουν περισσότερη καὶ μεγαλύτερη ἐμπιστοσύνη σ' αὐτὴ ἀπ' ὅλες τὶς ἄλλες Κρατικὲς Ὑπηρεσίες ἢ μήπως ὀφείλεται στὴν ἄγνοια τοῦ κοινοῦ; Κατὰ τὴ γνώμη μας φαίνεται νὰ συντρέχουν καὶ οἱ δύο αὐτοὶ λόγοι. Πάντως εἶναι γεγονὸς ἀναμφισβήτητο ὅτι ἡ Ἀστυνομία εἶναι ἡ Κρατικὴ Ὑπηρεσία στὴν ὁποία καταφεύγει τὸ πολὺ κοινό.

Μὲ τὴν εὐκαιρία λοιπὸν τῶν 40 χρόνων ἀπὸ τῆς ἐγκαταστάσεως τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων στὴν Ἑλλάδα, θὰ διηγηθῶ δύο περιστατικὰ ποὺ φανερώνουν ὅτι τὸ ἔργο τῆς Ἀστυνομίας πολλὲς φορές, κατόπιν ἀπαιτήσεως τῶν πολιτῶν, ἐπεκτείνεται καὶ ἐκεῖ ἀκόμη ποὺ κανένας νόμος δὲν σκέφθηκε ποτὲ νὰ τῆς δώσῃ ἁρμοδιότητα.

Τὰ περιστατικὰ αὐτὰ εἶναι τ' ἀκόλουθα :

1. Ρύθμισις συζυγικῶν σχέσεων ἀντρογύνου.

Ἔχουν περάσει ἀπὸ τότε 35 ὁλόκληρα χρόνια. Ἦταν καλοκαίρι. Στὶς 2.30' ἡ ὥρα τὰ μεσάνυχτα, ὁ Ἀξιωματικὸς Ὑπηρεσίας τοῦ Α' Ἀστυνομικοῦ Τμήματος Κερκύρας ἐδέχθη τὴν ἐπίσκεψιν ἑνὸς ἀντρογύνου, ποὺ ἡ ἐμφάνισί του ἔδειχνε πῶς ἀνῆκε στὴ λαϊκὴ τάξι.

Τὸ ἀντρόγυνο παρουσίαζε τὴν ὄψι ἀνθρώπων ποὺ βρίσκονται σὲ σοβαρὴ διάσταση, τέτοια ποὺ ἔπρεπε νὰ ἐπέμβῃ ἡ Ἀστυνομία.

Καὶ ὅταν ἀκόμα μπῆκαν μέσα στὸ γραφεῖο τοῦ Ἀξιωματικοῦ Ὑπηρεσίας ἐξακολουθοῦσαν νὰ διαπληκτίζωνται μεγαλοφώνως καὶ μὲ χειρονομίες, σὲ τρόπο ποὺ ἀναστάτωσαν τὴν ὥρα ἐκείνη τὸ Τμῆμα.

Ὁ Ἀξιωματικὸς Ὑπηρεσίας κατώρθωσε νὰ ἐπιβάλῃ τὴν ἡσυχία καὶ ν' ἀναγκάσῃ καὶ τὸν ἄνδρα καὶ τὴ γυναίκα νὰ ἠρεμήσουν. Ἡ γυναίκα ἦταν 25 ἐτῶν, ἀρκετὰ ὡραία καὶ ὁ σύζυγος 30 ἐτῶν, ψαρᾶς τὸ ἐπάγγελμα, ἕνας καλοδεμένος ἄνδρας.

Ἐρώτησε τότε ὁ Ἀξιωματικὸς Ὑπηρεσίας τὸ σύζυγο τί συμβαίνει.

—«Κύριε Ἀστυνόμε μου» ἀπάντησε ὁ σύζυγος μὲ τὴν Κερκυραϊκὴ προφορὰ «εἴμαστε παντρεμμένοι μὲ τὴ Νίνα δῶ καὶ τέσσαρα χρόνια καὶ τὰ πηγαίναμε τόσα καλιὰ ποὺ μᾶς ζήλευε ἡ γειτονιά. Ἀλλιὰ τώρα τελευταῖα μοῦ κάνει κόνιζες καὶ δὲν μ' ἀφήνει νὰ πάω μαζί της, καταλιαβαίνεις; κι' ὅταν ζυγώσω κοντά της μὲ σπρώχνει καὶ μὲ λούζει μὲ βριζιές, κατάλιαβες, μὲ λέει ἀνεχόρταζον, μουρτάρη κι' ἄλλια πολιά, τί νὰ κάνω κύριε Ἀστυνόμε μου;»

—«Καὶ σεῖς τὶ λέτε» ἐρωτᾷ ὁ Ὑπαστυνόμος τὴ σύζυγο ποὺ ἄκουγε τὴν κατηγορία τοῦ συζύγου κι' ἦταν ἕτοιμη νὰ ξεσπαθώσῃ.

—«Κύριε Ἀστυνόμε μου» λέει τότε ἡ σύζυγος «εἶναι ἀνεχόρταγος ὁ Πίπης. Θέλει καλὲ νὰ γίνεται κάθε μέρα συνέχεια αὐτὴ ἡ δουλειά, μὰ ἐγὼ τρελλαίνομαι ὅλη μέρα στὴ δουλειὰ καὶ δὲν ἀντέχω πιά. Ἔλα στὴ θέσι μου κύριε Ἀστυνόμε καὶ θὰ καταλιάβῃς γιατὶ τὸν διώχνω καὶ ὅταν μὲ βρίζῃ τὸν βρίζω κι' ἐγώ, γιατὶ ἔτσι ποὺ πάει τὸ πρᾶγμα θὰ βουρλιστῶ».

Οὔτε ὁ Σολομῶν νὰ ἦταν ὁ 'Υπαστυνόμος δὲν θὰ μποροῦσε νὰ δώσῃ μιὰ δίκαιη λύσι στὴν ὑπόθεσι αὐτὴ ποὺ κινδύνευε νὰ τρελλάνῃ ἕνα ἀντρόγυνο, τὸ ὁποῖο ὅπως διαπιστώθηκε παντρεύτηκε ἀπὸ ἔρωτα.

Σκέφθηκε κι' ἀποφάσισε νὰ κανονίσῃ τὶς ἰδιαίτερες αὐτὲς σχέσεις μεταξὺ τῶν Κερκυραίων συζύγων.

'Αφοῦ λοιπὸν ὑποσχέθηκαν καὶ οἱ δύο ὅτι θὰ συμμορφωθοῦν πρὸς τὴν ἀπόφασι τοῦ 'Αξιωματικοῦ, τοὺς λέγει:

—«Κάθε Τρίτη, Πέμπτη καὶ Σάββατο θὰ σμίγετε. Τὶς ἄλλες ἡμέρες θὰ ἔχετε ἀναύπασι».

Ἔμειναν σύμφωνοι καὶ οἱ δύο καὶ ἔτσι ἱκανοποιημένοι καὶ εὐχαριστημένοι ἔφυγαν καὶ ἀνανέωσαν τῇ ἐπεμβάσει τῆς 'Αστυνομίας Πόλεων τὶς ἐρωτικὲς τους σχέσεις.

2. 'Ιατρικὰ καθήκοντα.

Ἦταν μεσημέρι, ὅταν στὸ Α' 'Αστυνομικὸ Τμῆμα παρουσιάσθηκε στὸν 'Αξιωματικὸ 'Υπηρεσίας μιὰ γυναίκα, κρατώντας στὴν ἀγκαλιά της ἕνα χαριτωμένο παιδάκι 6-7 ἐτῶν, καὶ στὸ ἐλεύθερο χέρι ἕνα ποτήρι γεμᾶτο μὲ ἕνα ὑγρὸ ποὺ φαινόταν σὰ νερό.

'Η γυναίκα ἀποτείνεται στὸν 'Υπαστυνόμο καὶ τοῦ ἀναφέρει τὸ παράπονό της καὶ τὴν ὑπόθεσι γιὰ τὴν ὁποία ζητοῦσε τὴν ἐνίσχυσι τῆς 'Αστυνομίας.

—«Κύριε 'Αστυνόμε μου, ἡ Πιπίτσα ἔχει δυσκοιλιότητα καὶ τὴν πῆγα στὸ γιατρό. 'Ο γιατρὸς ἔδωσε νὰ πιῇ ἕνα πατήρι ἁλάτι κι' αὐτὴ κλαίει καὶ δὲν τὸ πίνει. Πέστε της σᾶς παρακαλῶ νὰ τὸ πιῇ».

'Ο 'Υπαστυνόμος γέλασε μὲ τὴν ὑπόθεσι αὐτή, σηκώθηκε ἀπὸ τὴ θέσι του, πλησίασε τὸ παιδὶ καὶ χαϊδεύοντάς το στὸ χαριτωμένο κεφαλάκι του τοῦ λέει:

—«Ἔλα Πιπίτσα θὰ τὸ πιοῦμε μαζί. Πιὲς ἐσὺ πρῶτα ὅσο θέλεις καὶ τὸ ἄλλο θὰ τὸ πιῶ ἐγὼ γιατὶ μοῦ ἀρέσει».

'Η Πιπίτσα χωρὶς ἀντίρρησι ἄρχισε νὰ πίνῃ τὸ ἁλάτι ποὺ τῆς τὸ ἔδινε ἡ μητέρα της.

Ἔτσι ἡ 'Αστυνομία ἔκαμε καὶ τὸ γιατρὸ καὶ ἡ μητέρα ἔφυγε εὐχαριστώντας τὸν 'Αξιωματικό.

Ν. ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΗΣ

Τὰ «ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ», μὲ τὴν πλουσίαν ἐπιστημονικὴν καὶ ἐγκυκλοπαιδικὴν ὕλην των, κατέστησαν ὁ ἀπαραίτητος σύντροφος τῶν ἀστυνομικῶν, οἱ ὁποῖοι ἐνδιαφέρονται διὰ τὴν πρόοδον αὐτῶν.

ΙΣΤΟΡΙΚΟΙ ΠΕΡΙΠΑΤΟΙ ΣΤΟΥΣ ΔΡΟΜΟΥΣ ΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ ΚΑΙ ΤΟΥ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Ὑπὸ Ὑπαστυνόμου Α' κ. **Ι. ΡΑ·Ι·ΚΟΥ**

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'

Τοπωνυμικὰ τῶν ὁδῶν Ἀθηνῶν κατ' ἀλφαβητικὴν σειράν

Ἄγγελη.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Ρουμπέση 19, στὸ Κατσιπόδι.

Ὁ Ἄγγελης ἢ Ἀγγελῆς, ἀθηναῖος ἀγωνιστὴς τοῦ 1821, διεκρίθη σὲ πολλὲς μάχες καὶ σκοτώθηκε τὸ 1827, στὴν ἔφοδο τοῦ Φαλήρου.

Ἐδέσσης.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Στρυμόνος 14, κοντὰ στὸ τέρμα τῆς λεωφορ. γραμμῆς Βοτανικοῦ.

Ἡ Ἔδεσσα, πόλις τῆς Μακεδονίας, πρωτεύουσα τοῦ νομοῦ Πέλλης, βρίσκεται στὴ Β. Δυτικὴ Μακεδονία, κοντὰ στὸ ὄρος Βέρμιο. Διαρρέεται ἀπὸ τὸν ποταμὸ Βόδα ἢ Ἐδεσσαῖο, κλάδοι τοῦ ὁποίου σχηματίζουν τοὺς γνωστοὺς καταρράκτες. Ἔχει προηγμένη βιομηχανία, ταπητουργεῖα, μεταξουργεῖα, νηματουργεῖα κ.λ.π. καὶ παράγει ἄφθονα γεωργικὰ καὶ δασικὰ προϊόντα.

Ὡς πρῶτοι κάτοικοί της φέρονται οἱ Θρᾶκες. Μέχρι τῆς ἐποχῆς τοῦ Ἀρχελάου (414-399 π.Χ.) ἡ πόλις ἦτο πρωτεύουσα τῆς Μακεδονίας. Ἀργότερα ἔγινε ἡ Πέλλα. Ἀπὸ τὰ ἑλληνικὰ στρατεύματα κατελήφθη τὸν Ὀκτώβριο τοῦ 1912.

Ἔδισον.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Μανούσου Κουνδούρου 7, κοντὰ στὸν Ἅγιο Γεώργιο τοῦ Γκύζη.

Ὁ Θωμᾶς Ἔδισον (1847-1931), διάσημος ἀμερικανὸς ἐφευρέτης, ἐφεῦρε τὸ σύστημα «ντοῦμπλεξ» τοῦ τηλεγράφου, τὸ μικροτηλέφωνον, τὸν φωνογράφο, τὴν ἠλεκτρικὴ λυχνία, τὸ «κινηματοσκόπιον», τὸ «ντικταφόν» κ.ἄ. Τὸ 1915, ἐτιμήθη μὲ τὸ βραβεῖον Νόμπελ.

Ἐδουάρδου Λῶ (σήμερον Χρήστου Λαδᾶ).

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Σταδίου 20, στὸν Ἅγιο Γεώργιο τοῦ Καρύτση.

Ὁ Σὲρ Ἐδουάρδος Λῶ (1846-1908), ἄγγλος πολιτικὸς καὶ διπλωμάτης,

διετέλεσε πρόεδρος τῆς ἐν Ἀθήναις Διεθνοῦς Οἰκονομικῆς Ἐπιτροπῆς. Τόσο ἀγάπησε τὴν Ἑλλάδα ὥστε πῆρε γιὰ γυναῖκα τὴν Ἑλληνίδα Χατζηανέστη Καίτη, ἀδελφὴν τοῦ στρατηγοῦ Χατζηανέστη Γεωργίου, ποὺ τυφεκίσθηκε στὸ Γουδὶ (Δίκη τῶν Ἓξ).

Εἰκοστῆς Ὀγδόης Ὀκτωβρίου (Πατησίων).

Ἀρχίζει ἀπὸ τὰ Χαυτεῖα καὶ τελειώνει στὴν Ἀλυσίδα τῶν Πατησίων.

Πῆρε τὴν ὀνομασία αὐτή, σ' ἀνάμνησι τῆς μεγάλης ἐποποιΐας τοῦ 1940, τότε ποὺ σύσσωμος ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς σὰν ἕνας ἄνθρωπος βροντοφώνησε τὸ θρυλικὸ Ὄχι κι' ἔκανε τὸν κόσμο ὁλόκληρο νὰ νιώση ρίγη συγκινήσεως.

Γυμνὴ καὶ ἄοπλη σχεδὸν ἡ Ἑλλὰς ὥρθωσε τὸ ἀνάστημά της, κοίταξε κατάμουτρα τὸν ἄνανδρο ἐπιδρομέα καὶ χωρὶς ἀμφιταλαντεύσεις προχώρησε στὸν στίβο τοῦ ἄνισου ἀγῶνα, νικώντας τὸν Γολιὰθ σὰν ἄλλος Δαυΐδ. Καὶ κέρδισε τὸν ἄνισο ἀγῶνα, ποτίζοντας μὲ αἷμα τὰ βουνά τῆς Β. Ἠπείρου. Καὶ νίκησε στὸ παράτολμο ξεκίνημά της, γιατὶ πίστευε στὴ νίκη. Προτίμησε νὰ πεθάνη πολεμώντας ἡρωϊκά, παρὰ νὰ σκύψη τὸν αὐχένα καὶ νὰ ὑποδουλωθῆ. Ἔτσι κάνει πάντα ἡ Ἑλλάς, γιατὶ εἶναι στὴ μοῖρα της νᾶναι ὁ κυματοθραύστης τῆς βίας.

Εἰκοστῆς Πέμπτης Μαρτίου.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Ἐλ. Βενιζέλου 26, στὴν κεντρικὴ πλατεῖα Ν. Σμύρνης.

Ὀφείλει τὴν ὀνομασία στὸ ξεσήκωμα τοῦ γένους τῶν Ἑλλήνων, ποὺ ἔγινε τὴν 25 Μαρτίου 1821. Μιὰ φούχτα Ἕλληνες, γυμνοὶ ἀπὸ βόλια κι' ἅρματα, πάνοπλοι ὅμως ἀπὸ πίστι γιὰ τὴ νίκη, σήκωσαν ψηλὰ τὸ φλάμπουρο τῆς ἐλευθερίας κι' ἔγραψαν νέους Μαραθῶνες, νέες Σαλαμῖνες. Τίναξαν τὸ ζυγὸ τῆς τρανῆς των σκλαβιᾶς κι' ἔσπασαν τὶς ἀλυσίδες ποὺ τετρακόσια ὁλάκερα χρόνια σφικτόδεναν τὰ χέρια των. Ὁ βραχνᾶς ποὺ 4 αἰῶνες πλάκωνε τὰ στήθη των ἔγινε πολεμικὸ θούριο ποὺ ὡδήγησε τοὺς ραγιάδες στὴν δικαίωσι τοῦ ἱεροῦ των ἀγῶνος. Καὶ νίκησαν οἱ Ἕλληνες τότε κι' ἄφησαν σὲ μᾶς τὴν Ἑλλάδα ἐλεύθερη μαζὶ μὲ μιὰ βαρειὰ παρακαταθήκη. Νὰ τὴν κρατήσουμε ἀνέπαφη καὶ ποτὲ χέρι βάρβαρο νὰ μὴν ἐπιτρέψουμε νὰ τὴν ἀγγίξη.

Εἰρήνης Ἀθηναίας.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Ἰουστινιανοῦ 36, στοὺς πρόποδες τοῦ Στρέφη (Λ. Ἀλεξάνδρας).

Ἡ Εἰρήνη ἡ Ἀθηναία ἦτο σύζυγος τοῦ αὐτοκράτορος τοῦ Βυζαντίου Λέοντος Δ', τὸν ὁποῖον συνεζεύχθη τὸ 769, ὅταν οὗτος συνεβασίλευε μὲ τὸν πατέρα του Κωνσταντῖνον Ε'. Μετὰ τὸν θάνατον αὐτῶν ἀνέλαβε τὴν ἐξουσίαν ὡς ἐπίτροπος τοῦ ἀνηλίκου γυιοῦ της Κωνσταντίνου ΣΤ' καὶ ἀνεστήλωσε πανηγυρικὰ τὶς εἰκόνες, ἐπλλαπλασίασε τὰ μοναστήρια καὶ ἀνύψωσεν εὐνούχους καὶ κληρικοὺς στὰ ὕπατα ἀξιώματα. Τὸ 802, οἱ ὀπαδοὶ τοῦ εὐνούχου Νικηφόρου ἀνεκήρυξαν αὐτοκράτορα τὸν ἀδελφὸν τοῦ Ἀετίου Λέοντα καὶ ἔστειλαν τὴν Εἰρήνην στὴν γυναικεία μονὴ τῆς Λέσβου, ὅπου πέθανε τὴν 9 Αὐγούστου τοῦ 803 μ.Χ.

Ἑκάλης.

Πάροδος τῆς Λεωφ. Ὑμηττοῦ 158, κοντὰ στὴ πλατεῖα Βαρνάβα τοῦ Παγκρατίου.

Ἡ Ἑκάλη ἦτο ἀρχαῖος δῆμος τῆς Ἀττικῆς, ἀνήκων στὴν Λεοντίδα φυλή. Ἡ θέσις τοῦ δήμου αὐτοῦ δὲν ἔχει ἀκριβῶς καθορισθῆ. Κατ' ἄλλους μὲν εὑρίσκετο στὴν περιοχὴ τῆς σημερινῆς Σταμάτας, κατ' ἄλλους δὲ στὸ χωριὸ Καλέντζι. Ὁ δῆμος πῆρε τὴν ὀνομασία αὐτή, σύμφωνα μὲ τὴν παράδοσι, ἀπὸ τ' ὄνομα κάποιας γριᾶς ἡ ὁποία ἐφιλοξένησε τὸν Θησέα ὅταν αὐτὸς ἐπήγαινε νὰ φονεύση τὸν Ταῦρον.

Σήμερα ὑπάρχει ὁμώνυμος ἀστικὸς συνοικισμὸς τῆς Ἀττικῆς, ὁ ὁποῖος δημιουργήθηκε τὸ 1922 σὲ σχέδια προτύπου ἀγγλικῆς κηπουπόλεως. Ἀπέχει ἀπὸ τὴν

Ἀθήνα 19,5 χιλ. καὶ καταλαμβάνει ἔκτασι 4.000 στρεμμάτων τοῦ κτήματος Σταμάτα.

Ἑκαταίου.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Θ. Βρεσθένης 19, κοντὰ στὴν ἐκκλησία «Κοίμησις Θεοτόκου» στὸν συν/σμὸ Κυνοσάργους.

Ὁ Ἑκαταῖος ὁ Μιλήσιος, γυιὸς τοῦ Ἡγησάνδρου, γεννήθηκε μᾶλλον κατὰ τὸ 549 π.Χ. καὶ ὑπῆρξεν ὁ διασημότερος τῶν πρὸ τοῦ Ἡροδότου ἱστοριογράφων. Παράλληλα πρὸς τὴν συγγραφήν, ἀσχολήθηκε καὶ μὲ τὴν πολιτική.

Ἑκάτης.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Ὑακίνθου 8, κοντὰ στὴν κεντρικὴ πλατεῖα τῆς Κυψέλης.

Ἡ Ἑκάτη, κατὰ τὴν μυθολογία, ἦτο θεὰ τοῦ σεληνίου φωτός. Κατ' ἄλλους μὲν ἦτο κόρη τῆς Ἀστερίας (τῆς ἐνάστρου νυκτὸς) καὶ τοῦ Διὸς ἢ τοῦ Περσέως, κατ' ἄλλους δὲ ἦτο κόρη τοῦ Διὸς καὶ τῆς Δήμητρας ἢ τῆς Ἥρας ἢ τῆς Φερραίας, κόρης τοῦ Αἰόλου. Ὁ Ζεὺς ἐτίμησεν ἐξαιρετικὰ τὴν Ἑκάτη, γιατὶ πῆρε μέρος στὸν ἐναντίον τῶν Γιγάντων ἀγῶνα του.

Ἐκβατάνων.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Ἀβύδου 91, κοντὰ στὴν πλατεῖα Ἀόρνου τῶν Κουπονίων.

Τὰ Ἐκβάτανα, μεγάλη ἀρχαία πόλις καὶ πρωτεύουσα τῆς Μηδίας, κτίσθηκαν, σύμφωνα μὲ τὸν Ἡρόδοτο, τὸν 7ον π.Χ. αἰῶνα ἀπὸ τὸν ἱδρυτὴ τοῦ Μηδικοῦ κράτους τὸν Δηϊόκη. Τὸ 330 καὶ τὸ 324 π.Χ. ἐπεσκέφθη τὰ Ἐκβάτανα ὁ Μ. Ἀλέξανδρος, βρῆκε δὲ σ' αὐτὰ θησαυροὺς ἀμύθητους. Στὴν πόλη αὐτὴ ἐθανατώθη ὁ Παρμενίων (στρατηγὸς τοῦ Μ. Ἀλεξάνδρου κατηγορηθεὶς γιὰ συνωμοσία) καὶ πέθανε ὁ Ἡφαιστίων (γυιὸς τοῦ Ἀμύντα, ἐπιστήθιος φίλος τοῦ Μ. Ἀλεξάνδρου).

Στὰ σημαντικὰ σωζόμενα ἐρείπιά της, εἶναι κτισμένη σήμερα ἡ Ἁμαδὰν ἢ Χαμαδάν, πρωτεύουσα ὁμωνύμου ἐπαρχίας, ἀξιόλογο ἐμπορικὸ κέντρο.

Ἕκτορος.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Φωκ. Νέγρη 51, κοντὰ στὴ Δημοτικὴ ἀγορὰ τῆς Κυψέλης.

Ὁ Ἕκτωρ, γυιὸς τοῦ Πριάμου καὶ τῆς Ἑκάβης, μεγαλύτερος ἀδελφὸς τοῦ Πάριδος, ἦτο, κατὰ τὸν Ὅμηρο, τὸ καμάρι τῶν Τρώων, τῶν ὁποίων ὑπῆρξε στρατωτικὸς καὶ συχνὰ πολιτικὸς ἀρχηγός. Γενναῖος πολεμιστής, ἐφονεύθη στὴ μονομαχία του μὲ τὸν Ἀχιλλέα, ὁ ὁποῖος τελικὰ ἔδεσε τὸ πτῶμα στὸ ἅρμα του καὶ τὸ ἔσυρε τρεῖς φορὲς γύρω ἀπὸ τὰ τείχη. Ὁ θάνατός του βύθισε σὲ πένθος ὁλόκληρη τὴν Τροία.

Ἡ ὡραία Ἑλένη, γυναίκα τοῦ ἀδιλφοῦ του, ὅταν τὸν εἶδε νεκρό, εἶπε τὰ ἑξῆς: «Οὔ πω σεῖ ἄκουσα κακὸν ἔπος. Τῶ σε θ' ἅμα κλαίω καὶ ἔμ' ἄμμορον ἀχνυμένη κῆρ· οὐ γάρ τίς μοι ἔτ' ἄλλος ἐνὶ Τροίῃ εὐρείῃ ἤπιος οὐδὲ φίλος, πάντες δε με πεφρίκασιν» (Ποτὲ ὡς τώρα ἀπὸ σένα δὲν ἄκουσα κακὸ λόγο. Γι' αὐτὸ κλαίω μαζὶ μὲ σένα καὶ τὴν μοῖρα μου, γιατὶ δὲν θὰ βρίσκεται πιὰ ἄλλος στὴν πλατειὰ Τροία νὰ μὲ κοιτάξῃ μὲ συγκατάβασι κι' ἀγάπη, παρὰ ὅλοι θὰ φεύγουνε μαρυά μου μὲ φρίκη. Ἰλ. Ω 767 καὶ 773-775).

Ἐκφαντίδου.

Πάροδος τῆς Λεωφ. Ὑμηττοῦ 65, κοντὰ στὸ τέρμα Παγκρατίου.

Ὁ Ἐκφαντίδης, ἀρχαῖος Ἀθηναῖος κωμικὸς ποιητής, ἦτο ἀρχαιότερος τοῦ Ἀριστοφάνους καὶ τοῦ Κρατίνου, τὸν ὁποῖο καὶ ἐνίκησε στοὺς ἀγῶνες τῶν Διονυσίων.

Ἐλασιδῶν.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Πειραιῶς 116, στὴν κεντρικὴ λαχαναγορά.

Οἱ Ἐλασίδαι, ἦσαν τὰ μέλη μιᾶς τῶν φατριῶν τῶν ἀρχαίων Ἀθηνῶν. (Βλ. καὶ ὁδὸν Δυαλέων).

Ἑλβετίας (Ἀλωπεκῆς).

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Ἡροδότου 20, κοντὰ στὴ πλατεῖα Κολωνακίου (Φιλικῆς Ἑταιρίας).

Πρόκειται γιὰ τὴν Ὁμοσπονδιακὴ δημοκρατία τῆς κεντρικῆς Εὐρώπης, ἡ ὁποία ἀποτελεῖται ἀπὸ 22 καντόνια κι' ἔχει πρωτεύουσα τὴν Βέρνη. Εἶναι ἡ πιὸ ὀρεινὴ χώρα τῆς Εὐρώπης, μὲ βουνοκορφὲς ἄνω τῶν 4.500 μ. Ἔχει ἀνεπτυγμένη κτηνοτροφία, βαμβακουργία, μεταξουργία καὶ ὡρολογοποιΐα καθὼς καὶ παγκοσμίου φήμης κέντρα κλιματοθεραπείας καὶ χειμερινῶν σπόρ.

Τὴν νομοθετικὴ ἐξουσία ἀσκεῖ ἡ ἀνωτάτη ὁμοσπονδιακὴ συνέλευσις. Αὐτὴ ἀποτελεῖται ἀπὸ τὸ Κρατικὸ Συμβούλιο, τοῦ ὁποίου μετέχουν ἀνὰ δυὸ ἀντιπρόσωποι ἀπὸ κάθε καντόνιο, καὶ ἀπὸ τὸ Συμβούλιο τῶν Κρατῶν, τὰ μέλη τοῦ ὁποίου ἐκλέγονται ἀπὸ τὸν λαό. Τὰ ὡς ἄνω Συμβούλια δὲν ἀναμιγνύονται στὰ τῆς ἐσωτερικῆς διοικήσεως τῶν καντονίων, καθένα τῶν ὁποίων ἔχει ἰδίαν κυβέρνησιν καὶ ἴδια δικαστήρια. (Τὰ καντόνια εἶναι αὐτοδιοικούμενες Πολιτεῖες).

Ἡ Ἑλβετία δὲν ἔχει μόνιμο στρατό. Ἔχει τὰ περισσότερα πανεπιστήμια, τὸ δὲ Πολυτεχνεῖο τῆς Ζυρίχης θεωρεῖται ὡς ἕνα ἀπὸ τὰ καλύτερα τῆς Εὐρώπης. Κατὰ τοὺς δύο παγκοσμίους πολέμους ἡ Ἑλβετία παρέμενε οὐδετέρα. Καίτοι προσεκλήθη νὰ γίνῃ μέλος τοῦ Ο.Η.Ε., δὲν ἐδέχθη τοῦτο, θέτουσα ὡς ὅρον τὴν ἀναγνώρισι τῆς αὐστηρᾶς οὐδετερότητός. της. Ὁ πληθυσμός της ἀνέρχεται σὲ 4.717.000 κατοίκους (1951).

Ἐλευσινίων.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Θ. Δεληγιάννη 19, μετὰ τὸ θέατρο «Περοκέ».

Πρόκειται γιὰ τὰ γνωστὰ Ἐλευσίνια Μυστήρια τῆς ἀρχαιότητος. Τὰ Μυστήρια αὐτὰ ἦσαν θρησκευτικὲς γιορτὲς ποὺ ἐγίνοντο στὴν Ἐλευσῖνα, πρὸς τιμὴν τῆς Δήμητρας καὶ τῆς Περσεφόνης, ἀπὸ τοὺς Πελαγιακοὺς χρόνους. Ἀπὸ τότε ποὺ ἡ Ἐλευσὶς προσαρτήθηκε στὴν Ἀθήνα, τὰ Μυστήρια ἐτελοῦντο κατὰ δυὸ περιόδους: τὰ Μικρά, τὸν Φεβρουάριο μῆνα, στὸν δῆμο Ἄγρας (κοντὰ στὸ στάδιο) καὶ τὰ Μεγάλα, τὸν Σεπτέμβριον, στὴν Ἀθήνα καὶ τὴν Ἐλευσῖνα. Τὰ Μυστήρια αὐτὰ ἐτελοῦντο διαρκῶς μέχρι τῶν χρόνων τοῦ Θεοδοσίου (395-423 μ.Χ.). Πλὴν τῶν θρησκευτικῶν αὐτῶν γιορτῶν, ἐγίνοντο στὴν Ἐλευσῖνα καὶ ἀγῶνες, «Τὰ Ἐλευσίνια», πρὸς τιμὴν τῆς Δήμητρας, ἐντελῶς ἄσχετα μὲ τὰ πιὸ πάνω.

Ἑλικῶνος.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Πηγάσου 12, στὴν Ἄνω Κυψέλη.

Ὁ Ἑλικὼν εἶναι ὄρος τῆς Βοιωτίας καὶ βρίσκεται στὴν νοτιοδυτικὴ πλευρὰ αὐτῆς. Ἡ ὑψηλότερη κορυφὴ του φθάνει τὰ 1750 μέτρα. Καλύπτεται ἀπὸ ἔλατα καὶ δρῦς καθὼς καὶ ἀπὸ θάμνους καὶ ἰαματικὰ βότανα. Κατὰ τὴν μυθολογία, ὁ Ἑλικὼν ἦτο ἀδελφὸς τοῦ Κιθαιρῶνος, ὁ ὁποῖος ἐφόνευσε δολίως τὸν Ἑλικῶνα, πλὴν παρασυρθεὶς ἐφονεύθη καὶ αὐτός. Οἱ θεοὶ τοὺς μετέβαλαν τότε στὰ ὁμώνυμα ὄρη.

Ἑλλανίκου.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Παυσανίου, κοντὰ στὴ πλατεῖα Ἁγίου Σπυρίδωνος Παγκρατίου.

Ὁ Ἑλλάνικος, Μυτιληναῖος ἢ Λέσβιος τὴν καταγωγή, ἱστορικὸς καὶ χρονικογράφος, γεννήθηκε τὸ 480 π.Χ. Ταξιδεύοντας σ' ὅλη τὴν Ἑλλάδα, συνέλεξε μυθολογικὸ καὶ ἱστορικὸ ὑλικὸ καὶ ἔγραψε διάφορα ἱστορικὰ καὶ χρονολογικὰ ἔργα.

(Συνεχίζεται)

ΓΥΜΝΟ ΜΟΝΤΕΛΟ

Ὑπὸ Ὑπαστυν. Β' κ. **Χ. ΣΤΑΜΑΤΗ**

(Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενο)

—Ξέρετε, ψιθύρισε μὲ φωνὴ ποὺ ἔτρεμε καὶ μὲ τὸ πιὸ γλυκὸ χαμόγελο ποὺ διέθετε. Ἄρχισα νὰ σκέπτωμαι ὅτι, ἐμεῖς οἱ δυὸ θὰ μπορούσαμε νὰ συννενοηθοῦμε θαυμάσια... Μ' ἀρέσουν οἱ ἀστυνομικοὶ σὰν ἄνδρες, ἀλλὰ καὶ σὰν ἐπαγγελματίες, ἔξυπνοι, ἀριστοκρατικοὶ στοὺς τρόπους, ἤπιοι στὸ χαρακτῆρα καὶ ποὺ ξέρουν νὰ μὴ πετοῦν τὸ συμφέρον τους... Ἀντιπαθῶ τρομερὰ ἐκεῖνο τὸ τραχὺ ποὺ ὑπάρχει σὲ μερικούς... Χά !... Χά!... Φαίνεστε πολὺ ἀπορροφημένος ἀπὸ τὴ δουλειά σας καὶ χωρὶς ὄρεξη γιὰ τὸν ἔρωτα... Θὰ σκέπτεστε τὸν Μπούκη ,τὸν Πουλίδη, τὴ Μίνα... Τὸν καϋμένο τὸ Θέμο δὲν τὸν σκέπτεστε ; Θὰ ἄρχισε νὰ λυώνῃ τώρα στὸν τάφο του... Ἄ ! Καὶ τὴ Λεφάκη θὰ σκέπτεστε ! Καὶ τὴν Ἔλενα !... Καὶ τὸν Ἀγάθο ! !...

Σοβαρεύτηκε ξαφνικὰ καὶ πλησίασε πιὸ κοντά μου.

—Τὴν Ἔλενα ἀγαπητέ μου, θὰ πρέπῃ νὰ τὴ σκέπτεστε πιὸ πολύ. Αὐτὴ εἶναι τὸ κλειδὶ ποὺ θὰ σᾶς ὁδηγήσῃ σὲ σωστὸ δρόμο στὴν ὑπόθεση Βότσικα. Ἀπὸ αὐτὴν θὰ μάθετε τὴν ἀρχὴ καὶ τὸ τέλος τῆς σπείρας. Ἐκτὸς καὶ προτιμᾶτε νὰ σᾶς τὰ πῶ ἐγώ...

—Δὲν θὰ εἶχα καμμιὰ ἀντίρρηση, εἶπα, θαυμάζοντας τὸ ἐξαίσιο κορμί της.

—Νὰ λοιπόν, ποὺ μποροῦμε ἐμεῖς οἱ δύο νὰ συνεννοηθοῦμε ! εἶπε θριαμβευτικά. Δὲν σᾶς τὸ εἶπα αὐτό ; Ἀκοῦστε λοιπόν :

Τὸ σπίτι τοῦ Πουλίδη βρίσκεται κάπου στὰ Πατήσια. Εἶναι διώροφο καὶ στὸ ὑπόγειο βρίσκεται ἕνα μικρὸ ἐργαστήριο. Εἶναι τὸ ἐργαστήριο ποὺ ἐπεξεργάζονται τὰ ναρκωτικά. Ἀρχηγὸς τῆς σπείρας εἶναι ὁ Πουλίδης καὶ κύριοι συνεργάτες του ἡ Ἔλενα μὲ τὸ Μπούκη. Ὑπάρχουν κι' ἄλλοι πολλοί, ἀλλὰ νὰ εἶστε βέβαιος ὅτι συλλαμβάνοντας τὸν Μπούκη, τὴν Ἔλενα καὶ τὸν Πουλίδη, ἔχετε ὅλη τὴ σπεῖρα στὰ χέρια σας. Γι' ἀπόψε δὲν θὰ εἶχα καμμιὰ ἀντίρρηση νὰ σᾶς πάω ὡς τὸ σπίτι τοῦ Πουλίδη. Μιὰ ἔφοδος κατὰ τὶς δύο τὴ νύχτα θὰ σᾶς κάνῃ νὰ δῆτε πράγματα ποὺ ποτὲ δὲν φανταζόσαστε. Θὰ εἶναι ἐκεῖ ὁ Μπούκης, ἡ Ἔλενα, ὁ Πουλίδης, ὁ Παναγιώτου καὶ τρία τέσσαρα ἀκόμη ἄτομα... Λίγο ἀργότερα ἀπὸ τὶς τρεῖς τὸ πρωί, θὰ ἔρθῃ καὶ ἡ Δώρα. Ξεχάσαμε ὅμως τὴ Λεφάκη. Μά, Θεέ μου ! Τί ρόλο παίζει αὐτὴ ἡ γυναίκα ; Ποιὸς τὴν ἔβαλε νὰ μὲ παρακολουθῇ ;

Ἀπόμεινε σκεφτική. Ξαφνικὰ ἄρχισε πάλι ἐκεῖνο τὸ τρομερὸ γέλιο. Γελοῦσε δυνατὰ βγάζοντας ἄναρθρες στριγγλιές.

Τὰ νεῦρα μου δὲν ἄντεχαν ἄλλο. Ἀρκετὰ εἶχα ἀκούσει αὐτὴ τὴν ὑστερικὴ γυναίκα. Τὴ ρώτησα θυμωμένα :

—Εἴπατε στὴν ἀρχὴ ὅτι σκοπεύατε νὰ μοῦ ζητήσετε μιὰ χάρη, μιὰν ἐκδούλευση. Τί ἀκριβῶς ζητᾶτε ἀπὸ μένα ;

—Ἄ ! Ἤθελα νὰ σᾶς πῶ γιὰ τὰ δύο ἀγοράκια τοῦ Κουήν. Μένουν στὸ δρόμο ἀπροστάτευτα καὶ χωρὶς καμμιὰ βοήθεια. Ὅσο κι' ἂν θέλησε ὁ Κουὴν μὲ τὸ Μπρουσούρη νὰ μὲ σκοτώσουν ἐκείνη τὴ νύχτα, ὅσο κι' ἂν ἐκινδύνευσα ἀπὸ τὶς σφαῖρες τους, ὡστόσο δὲν μπορῶ νὰ μὴ ἐνδιαφερθῶ γιὰ τὰ δύο ὀρφανά. Μητέρα δὲν ἔχουν καὶ μένουν στὸ πεζοδρόμιο. Μήπως μπορεῖτε νὰ κάμετε τίποτα ; Νομίζω ὅτι κάτι θὰ ἐξαρτᾶται ἀπὸ σᾶς.

—Καλά. Θὰ κάμω ὅ,τι μπορῶ. Χαίρετε.

—Μιὰ στιγμὴ ἀκόμα. Δὲν σᾶς ἐνδιαφέρει τὸ γεγονὸς ὅτι...

Χαίρετε δεσποινίς. Εὐχαριστῶ γιὰ ὅλα...

Ἅρπαξα τὸ χαρτοφύλακα καὶ βγῆκα γρήγορα. Ἔβρεχε μὲ τὸ τουλούμι κι' οἱ

δρόμοι εἶχαν πλημμυρίσει παντοῦ. Σταμάτησα ἕνα ταξὶ καὶ σὲ πέντε λεπτὰ βρισκόμουν στὴν Ἀσφάλεια. Ἀνέβηκα γρήγορα στὸ γραφεῖο μου κι' ἔπεσα κατατσακισμένος στὴν καρέκλα.

Τὸ μυαλό μου βούιζε ἀκατάπαυστα. Εἶχα χάσει δυὸ πολύτιμες ὧρες μὲ μιὰ γυναίκα ποὺ ἤ ἦταν ἀρκετὰ ἔξυπνη καὶ μὲ κοροϊδευε ἤ ἦταν μιὰ τρελλή, μιὰ ἠλιθία, μιὰ ὑστερική. Τί εἶχε βγῆ ἀπὸ τὴ συνομιλία μας ἐκείνη; Στὴν οὐσία τίποτα. Τὸ μόνο ποὺ κατώρθωσα ν' ἀποσπάσω ἦταν ὅτι ὑπῆρχε ὁπωσδήποτε ὑπὸ μελέτη ταξίδι γιὰ τὴ Μασσαλία. Βεβαιώθηκα ἀκόμα ὅτι ἡ Ντόρα εἶχε ὡς ἀποστολὴ νὰ μὲ παραπλανήσῃ. Τὸ τελικὸ συμπέρασμα γιὰ τὴ Λεφάκη ἦταν ὅτι ἐνῶ ἔπαιξε ἕνα τίμιο παιγνίδι μαζί μας γιὰ πολὺν καιρό, τώρα ἄρχισε νὰ γίνεται διπρόσωπη. Ἡ ταραχὴ ποὺ τὴν κατέλαβε ὅταν ἄκουσε νὰ ρωτάω τὴ Ντόρα γιὰ τὸ ταξίδι τῆς Νάνσυ στὴ Μασσαλία, μ' ἔκανε νὰ ὑποψιάζωμαι ὅτι ἡ Λεφάκη δὲν ἦταν ἐκείνη ποὺ νομίσαμε γιὰ τόσο καιρό. Ἔπειτα, ἐκείνη ἡ συνθηματικὴ χειρονομία πρὸς τὴ Ντόρα τὴν ὥρα ποὺ ἔφευγε μὲ τοὺς ἀστυνομικούς, κάθε ἄλλο παρὰ ἦταν μιὰ ἀθῴα κίνηση...

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ε'

Τὸ ταξίδι τῶν λαθρεμπόρων στὰ νησιὰ τοῦ Αἰγαίου, μὲ σκοπὸ τὴ διάθεση τῶν ναρκωτικῶν, ματαιώθηκε ἐκεῖνο τὸ πρωῒ καὶ ἕξη ἀπὸ τὰ μέλη τῆς συμμορίας βρίσκονταν στὰ κρατητήρια τῆς Γενικῆς Ἀσφαλείας Ἀθηνῶν. Ἦταν ὁ Γιάννης Γραμμένος μὲ τὴ Ρίτα Ἀργυρίου, ὁ Δρόσος Πουλίδης μὲ τὸν ἔμπιστο συνεργάτη του Γιῶργο Φλῶρο, ἐκεῖνον ποὺ ἀφώπλισε ὁ Μένιος στὸ καράβι ὅταν ὁ Πουλίδης μοῦ ἐπετέθηκε—καὶ ὁ Λ. Κῶτσος μὲ τὸν Π. Θαλῆ. Γιὰ τὸν Πουλίδη εἶχε χρειασθῆ τριῶν ὡρῶν δραματικὴ καταδίωξη στὴν Ἀθήνα καὶ στὸ Πειραιᾶ, ὥσπου ὁ Ἀστυνόμος τοῦ φόρεσῃ τὶς χειροπέδες καὶ τὸν κάνῃ ἐτελῶς ἀκίνδυνον γιὰ νέα ἔκπληξη.

Πέντε ἀκόμα λαθρέμποροι, πρωταγωνισταὶ κι' αὐτοὶ τοῦ λιμανιοῦ ἐκεῖνο τὸ πρωΐ, παρέμειναν ἀσύλληπτοι ὡς τὴν ὥρα ποὺ ἔφτασα στὴν Ἀσφάλεια. Ἦταν ὁ Νῖκος Μπούκης μὲ τὸ Μιχάλη Μπάρλα, ἡ Ἀλίκη Κουρῆ μὲ τὴν Ἔφη Σέντα καὶ ὁ ἀρχηγὸς τῆς σπείρας Σπῦρος Λάββας. Γι' αὐτοὺς ὑπῆρχε κάποια ἀνησυχία γιὰ τὴ σύλληψή τους, ἀφοῦ ἐπὶ κεφαλῆς βρισκόταν ὁ Σπῦρος Λάββας. Κι' ὁ Λάββας ἦταν καταχθόνιος ἄνθρωπος, πανοῦργος καὶ ἄριστος στὸ χειρισμὸ τοῦ πιστολιοῦ. Εἶχε πάρει ἀπὸ τὸ πρωὶ μὲ τὴν πολυτελῆ λιμουζίνα του, καὶ μάλιστα ἀπὸ τὴ μέση τοῦ δρόμου, τὸν Μπούκη μὲ τὸν Μπάρλα καὶ τὴν Ἀλίκη μὲ τὴν Ἔφη, ὅταν πήγαιναν γιὰ τὸ μέρος ποὺ θὰ πλεύριζε δῆθεν τὸ «Ἁγία Εἰρήνη». Τοὺς κυνήγησε βέβαια ἀμέσως ὁ ὑποδιευθυντὴς Κρόμας μὲ τρεῖς ἀστυνομικούς, ἀλλὰ ὡς τὶς ὀχτὼ τὸ βράδυ ποὺ ἔφτασα στὴν Ἀσφάλεια, ὕστερα ἀπὸ τὴ συνάντησή μου μὲ τὴ Ντόρα, δὲν ὑπῆρχε καμμιὰ πληροφορία τους. Τὰ προγνωστικὰ ἔλεγαν ὅτι ὁ ὑποδιευθυντὴς Κρόμας θὰ ἔφερνε ὁπωσδήποτε τοὺς πέντε λαθρεμπόρους ὡς τὰ μεσάνυχτα ἢ ὡς τὶς τρεῖς τὸ πρωΐ τὸ ἀργότερο. Τὸ ἀκουστικὸ βαρηκοΐας τοῦ Λάββα θάφερνε ὁπωσδήποτε γοῦρι.

Θέλησα τὸ βράδυ νὰ μπῶ στὸ γραφεῖο τοῦ Διευθυντοῦ καὶ νὰ τοῦ ἀναφέρω τὶς ἐνέργειές μου. Νὰ τοῦ πῶ γιὰ τὴ Ντόρα καὶ γιὰ τόσα ἄλλα πράγματα ποὺ συνέβησαν ἀπὸ τὸ πρωΐ, νὰ μάθω γιὰ τὴ Λεφάκη, γιὰ τὴ Μίνα καὶ γιὰ τόσα ἄλλα ζητήματα. Τὸ γραφεῖο του ὅμως ἦταν κλειστὸ κι' ὁ ἀστυφύλακας ποὺ στεκόταν στὴν πόρτα μοῦ εἶπε ὅτι ὁ Διευθυντὴς δὲν θὰ δεχόταν κανένα. Μέσα στὸ γραφεῖο βρισκόταν ὁ Διευθυντὴς μὲ τὸν Ὑποδιευθυντὴ καὶ ἡ κυρία Λεφάκη.

Ἀνέβηκα στὸν τρίτο ὄροφο καὶ κατευθύνθηκα στὸ γραφεῖο τοῦ Ἀστυνόμου Βέλιου. Τὸν βρῆκα νὰ ἔχῃ στηρίξει τὸ κεφάλι του στὶς δυὸ παλάμες καὶ νὰ διαβάζῃ τὴν ἐφημερίδα ποὺ ἔγραφε γιὰ τὴ Μίνα. Μόλις μὲ εἶδε ἔκλεισε τὴν ἐφημερίδα καὶ συνωφρυώθηκε.

—Ἔλα λοιπόν; Ποῦ βρίσκεσαι! φώναξε. Τί ἔπαθες καὶ δὲν φάνηκες καθόλου ὅλο τὸ ἀπόγευμα;

—Εἶχα κάποιο ραντεβοῦ εἶπα. Ραντεβοῦ μὲ τὴ...

—Ἄφησέ τα αὐτά. Ἡ Μαίρη μὲ πῆρε τρεῖς φορὲς στὸ τηλέφωνο καὶ τὶς τρεῖς φορὲς μὲ ρώτησε ἂν ἦρθες. Συνεπῶς δὲν στέκει τὸ παραμύθι σου γιὰ ραντεβοῦ. Νά, ὅπου καὶ νἄναι θὰ μὲ ξαναπάρῃ ἡ Μαίρη σου γιὰ νὰ μὲ ρωτήσῃ παραπονιάρικα. «Παρακαλῶ πολύ, ὁ κ. Σκαλιώτης γύρισε;...». Ἂν τῆς πῶ «ὄχι δεσποινίς μου, δὲν γύρισε ἀκόμη», θὰ μοῦ ξαναπαραπονεθῇ. «Μὰ τόσες ὧρες καὶ δὲν γύρισε ἀκόμη;;; Παρακαλῶ, τοῦ λέτε ὅταν θἄρθῃ νὰ μὲ πάρῃ στὸ τηλέφωνο; Εἶμαι ἡ μνηστή του...».

—Κύριε ἀστυνόμε, ἂς ἀφήσουμε τ' ἀστεῖα. Εἶχα πραγματικὰ ραντεβοῦ. Ραντεβοῦ μὲ τὴ...Ντόρα!.

—Μὲ τὴ Σώχου; Καλά!! Καὶ γιατὶ δὲν μοῦ εἶπες τίποτα; Τουλάχιστον, νὰ ἤξερα ποῦ βρισκόσουνα!! Ἐκτὸς αὐτοῦ, δὲν θὰ ἔπρεπε νὰ συνεννοηθοῦμε πρὶν τὴ δῆς;

—Ναί. Μοῦ διέφυγε ὅμως ἐντελῶς νὰ σᾶς τὸ πῶ. Ἤμουνα τόσο ζαλισμένος ὅταν ἔφυγα ἀπὸ δῶ τὸ μεσημέρι. Τὸ ἀπόγευμα θέλησα νὰ σᾶς πάρω στὸ τηλέφωνο γιὰ νὰ σᾶς πῶ σχετικῶς, ἀλλὰ μὲ πρόλαβε ὁ Γεωργίου γιὰ νὰ μοῦ πῇ ὅτι...βρισκόσαστε στὸ Φάληρο μὲ ἕνα ἄτομο ποὺ μὲ ζητοῦσε ἐπίμονα γιὰ νὰ μιλήσῃ. Κι' ὅτι μὲ πήρατε στὸ τηλέφωνο μου, ὅτι ἐκεῖνο δὲν ἀπαντοῦσε καὶ γι' αὐτὸ πήρατε τὴν 'Ασφάλεια καὶ τοὺς εἴπατε νὰ ἐπικοινωνήσουν μαζί μου καὶ νὰ μοῦ ποῦν νὰ κατεβῶ στὸ Παράρτημα τοῦ Φαλήρου... Πῆρα ἀμέσως τὸ Παράρτημα τοῦ Φαλήρου καὶ μοῦ εἶπε ὁ Διοικητὴς ὅτι δὲν φανήκατε καθόλου ἐκεῖ σήμερα.

Τὰ μάτια τοῦ 'Αστυνόμου εἶχαν μεγαλώσει ἀσυνήθιστα.

—Πῶς; πῶς; ψιθύρισε. 'Εγὼ τηλεφώνησα ἐδῶ; Καὶ στὸ σπίτι σου; 'Εγώ;... Ἄ! τοὺς ἄτιμους! Γιατὶ θέλησαν ἀράγε νὰ σὲ κατεβάσουν στὸ Φάληρο;... Γιὰ κάθησε ὅμως. Κάτι μοῦ εἶπε προηγουμένως ὁ Γεωργίου γι'αὐτὸ τὸ ζήτημα, ἀλλὰ δὲν ἔδωσα σημασία.

Σκέφθηκε γιὰ λίγο καὶ κατόπιν μοῦ εἶπε μὲ βεβαιότητα.

—Ἄκουσε ὅσο ἀφορᾷ τὸ τηλέφωνο, ξέρω καλὰ ὅτι τὸ ἔκανε ὁ Παναγιώτου. Θὰ τὸ ἔκανε γιὰ νὰ σὲ ἀπομακρύνῃ καὶ νὰ μὴν εἶσαι στὸ σπίτι σου κατὰ τὶς ἕξη-ἑπτὰ τὸ ἀπόγευμα, ποὺ θέλησε μιὰ ἡλικιωμένη γυναίκα νὰ σὲ δῇ. Ἦταν μιὰ κυρία περίπου ἑβδομῆντα ἐτῶν, κι' ἀνέβηκε μὲ πολὺ κόπο τὶς σκάλες. Ζήτησε ἐσένα, ἀλλὰ δὲν σὲ βρῆκε καὶ περίμενε συζητῶντας μὲ τὴ μητέρα σου ὡς τὶς ὀχτώ. Τῆς εἶπε γιὰ κάποιο παραστρατημένο κορίτσι της ποὺ πρόκειται αὔριο νὰ τὸ φυγαδεύσουν στὴ Μασσαλία. ...Ἡ κυρία ἐκείνη ζήτησε ἀπὸ τὴ μητέρα σου νὰ ἐπέμβῃς ἀμέσως γιὰ νὰ ματαιώσῃς τὸ ταξίδι ποὺ θὰ τὴ χωρίσῃ ἀπὸ τὴν κόρη της. Τῆς εἶπε ὅτι ἡ κόρη της εἶναι μπλεγμένη σὲ κάποια βρωμοδουλειά, σ' ἕνα μεγάλο κοινωνικὸ ἔγκλημα, κι' ὅτι ἐκεῖνοι ποὺ τὴν ἔσπρωξαν στὸ ἔγκλημα θέλουν τώρα νὰ τὴ στείλουν στὴ Μασσαλία γιὰ νὰ δώσῃ ἐκεῖ κάτι παραγγελίες...Εὐτυχῶς ποὺ ἡ μητέρα σου στάθηκε ἔξυπνη καὶ εἰδοποίησε τὴν Μαίρη. Ἡ μνηστή σου μοῦ τηλεφώνησε ἀμέσως λοιπὸν καὶ ἔστειλα τὸν Γεωργίου μ' ἕναν ἀστυφύλακα νὰ μοῦ φέρουν ἐδῶ τὴν κυρία. Εἶναι μία ἀριστοκράτισσα Βιεννέζα, ποὺ ζῇ στὴν Ἑλλάδα ἐδῶ καὶ σαράντα χρόνια περίπου. Πέρασε στὸ διπλανὸ γραφεῖο, ἂν θέλῃς νὰ τὴν δῇς. Θ' ἀναγνωρίσῃς στὸ πρόσωπό της κάποιο ἄτομο ποὺ σὲ ἀπασχολεῖ... Πρόσεξε ὅμως γιατὶ εἶναι λίγο νευρική.

—Εἶναι ἡ μητέρα τῆς Νάνσυ ἢ τῆς Ντόρας; ρώτησα φεύγοντας γιὰ τὸ διπλανὸ γραφεῖο.

—Ἄ! Ὥστε κάτι ξέρεις γιὰ τὴ Μασσαλία!...Γιὰ στάσου ὅμως.Πές μου. Πῶς σοῦ φαίνεται τὸ ὅτι ἡ σπεῖρα τοῦ Λάβδα ξέρει μὲ τὴν παραμικρὴ λεπτομέρεια τὴν κάθε μας κίνηση; Ποῦ ἤξεραν ὅτι κατὰ τὶς ὧρες ἐκεῖνες ποὺ τηλεφώνησαν δὲν βρισκόμουνα στὴν 'Ασφάλεια καί, τὸ σπουδαιότερο, πῶς κατώρθωσαν νὰ μιμηθοῦν τόσο τέλεια τὴ φωνή μου, ὥστε νὰ παραπλανήσουν τὸν Ὑπαστυνόμο Γαβριὴλ καὶ τὸν ἀρχιφύλακα Γεωργίου; Κι' οἱ δυό μοῦ εἶπαν πρὸ ὀλίγου πῶς στοιχημάτιζαν τὴν ὥρα ἐκείνη γιὰ τὴ φωνὴ ποὺ τοὺς μιλοῦσε ὅτι ἦταν δική μου ἑκατὸ τοῖς ἑκατό!!

—Δὲν ξέρω ἂν θὰ σᾶς ἀπογοητεύσω, κύριε 'Αστυνόμε, ὅταν σᾶς πῶ ὅτι καὶ μένα μὲ βασανίζουν πολλὰ τέτοια ἐρωτήματα. Μιὰ σπάνια ἀντιπαρακολούθηση γίνεται ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους τοῦ Λάβδα στὶς ἐνέργειές μας. Σκέπτομαι ὅτι ἢ μᾶς παρακολουθοῦν ἀπὸ τὴν πρώτη στιγμὴ ἄνθρωποι τοῦ Λάβδα ποὺ μᾶς εἶναι ἐντελῶς ἄγνωστοι ἢ κάποιος ἀπ' αὐτοὺς ποὺ ἔχουμε ἐμπιστοσύνη δουλεύει μὲ δύο πρόσωπα... Φοβοῦμαι πολὺ γιὰ τὴν Κάτια... γιὰ τὴν Ἔλενα...

—Γιὰ τὴν Κάτια ἀπόκλεισέ το ἀπὸ τώρα. Μὴ βάζῃς στὸ νοῦ σου τέτοιο πρᾶγμα. Τὸ ἴδιο καὶ γιὰ τὴν Ἔλενα. Δὲν τὴ θεωρῶ ἱκανὴ γι' αὐτὴ τὴ δουλειά. Γι' αὐτὴν ὅμως οἱ πιθανότητες ποὺ ἔχω γιὰ τὴν εἰλικρίνειά της εἶναι λίγες... Ἴσως νὰ μὴν εἶναι ὅπως τὴ φαντασθήκαμε. Γιὰ πές μου ὅμως καὶ κάτι ἄλλο. 'Εκεῖνον τὸν Ρέππα ἐξακολουθεῖς νὰ τὸν βλέπῃς; Δηλαδή, ἐξακολουθεῖς νὰ πέρνῃς πληροφορίες του;

—Ὄχι. 'Απὸ τότε ποὺ μᾶς ἐξαπάτησε μὲ τὰ χρυσαφικὰ δὲν τὸν ξαναπλησίασα...

—Χμμ!! Ἄκου λοιπόν; Ὁ Ρέππας βρέθηκε μπροστά μου τέσσερες φορὲς ἀπὸ τὴν ἡμέρα ποὺ ἀναλάβαμε τὴν ὑπόθεση Βότσικα. Φοράει γυαλιὰ σκοῦρα τὸν τελευταῖο καιρὸ καὶ τὶς δυὸ φορὲς συνώδευε ἕνα ἱσπανικὸ σκυλάκι. Ἔγινε τύπος σπόρτσμαν. Σκέφθηκα λοιπὸν ὅτι εἶναι ἱκανὸς νὰ πουλήσῃ πολλὲς ἰδέες στὸν Λάβδα, ἀλλὰ καὶ πολλὰ πλάγματα ποὺ βλέπει παρακολουθώντας μας. 'Εν πάσῃ περιπτώσει, θὰ τοῦ στήσω μιὰ παγίδα αὔριο τὸ πρωῒ καὶ θὰ τὸν ἀναγκάσω νὰ μιλήσῃ γιὰ ὅλα ὅσα ἔμαθε γιὰ τὸ Λάβδα. Πήγαινε τώρα στὴν κυρία ποὺ σὲ περιμένει στὸ διπλανὸ γραφεῖο καὶ φρόντισε νὰ τελειώσῃς γρήγορα. Ἔχουμε τόσες δουλειὲς ἀπόψε καὶ θὰ περιμένουμε νὰ τελειώσῃ ὁ Διευθυντὴς μὲ τὴ Λεφάκη γιὰ ν' ἀποφασίσωμε.

Μπῆκα στὸ διπλανὸ γραφεῖο. Ἕνα σωστὸ ἀνθρώπινο ἐρείπιο κοιτόταν στὴν πολυθρόνα. Στὸ πρόσωπό της ἀναγνώρισα τὴ μητέρα τῆς Νάνσυ.

—Εἶστε ἡ κυρία Κλόουζ; τῆς εἶπα κάνοντας μιὰ ὑπόκλιση.

'Ανασηκώθηκε λίγο καὶ τὸ πρόσωπό της ἔλαμψε μ' ἕνα πικρὸ χαμόγελο. Τὸ κεφάλι της ἔτρεμε ἐλαφρὰ καὶ μὲ κόπο σήκωσε καὶ μοῦ πρότεινε τὸ δεξί της χέρι. Ἦταν σωστὴ ἀριστοκράτισσα καὶ ὅλα πάνω της ἔδειχναν κάποια γερασμένη καλλονή, κάποια παλιὰ δόξα.

—Καλῶς ἦρθες παιδί μου, πρόφερε μὲ τρεμουλιαστὴ φωνή. Ἔλα, κάθησε κοντά μου καὶ ἄκουσε τὴ φωνὴ μιᾶς μητέρας ποὺ ἔρχεται τὴν τελευταία στιγμὴ νὰ σᾶς ζητήσῃ νὰ γλυτώσετε τὸ παιδί της. Τὰ εἶπα καὶ στὸν 'Αστυνόμο παιδί μου, αὐτὰ ποὺ θὰ σοῦ πῶ, ἀλλὰ θέλω νὰ τὰ πῶ καὶ σὲ σένα.

Ἡ Νάνσυ, γυιέ μου, πρέπει μὲ κάθε τρόπο νὰ μὴ φύγῃ γιὰ τὴ Μασσαλία. Πρέπει νὰ μείνῃ ἐδῶ καὶ νὰ ξεκαθαρίσῃ τὴ θέση της ποὺ ἔχει ἀνάμεσα στοὺς ἄλλους. Πρόκειται νὰ τὴ στείλουν γιὰ νὰ δώσῃ μερικὲς παραγγελίες σὲ κάποιο ἄτομο, ποὺ τὸ γνωρίζει μόνο μὲ τὸ ὄνομα «Πιὲρ» καὶ ποὺ κατοικεῖ στὴν δυτικὴ περιοχὴ τοῦ λιμανιοῦ τῆς Μασσαλίας. Ἔτσι μοῦ λέει ἀπὸ σήμερα τὸ πρωῒ ποὺ συνῆλθε κάπως ἀπὸ τὴ χθεσινοβραδυνὴ κρίση... Γιὰ τὸν «Πιὲρ» ἔχω ἀκούσει πολλὲς φορὲς ἀπὸ τὸ στόμα τῆς ἴδιας τῆς κόρης μου, καὶ δύο ἢ τρεῖς φορὲς ἀπὸ μιὰ ἄλλη κοπέλλα ποὺ τὴ λένε Ντόρα. Εἶχαν μάλιστα γευματίσει ἕνα βράδυ μαζί, ὁ Πιὲρ μὲ τὴ Νάνσυ, τὴ Ντόρα καὶ κάποιον 'Αγάθο, σ' ἕνα σπίτι τῆς Κηφισιᾶς...

Κάτι πῆγε νὰ σπάσῃ μέσα μου ἀκούγοντας τὰ τελευταῖα λόγια τῆς κ. Κλόουζ.

—Πῶς εἴπατε; πρόφερα καταβάλλοντας μεγάλη προσπάθεια γιὰ νὰ κρύψω τὴν ταραχή μου.

Νευρίασε. Ἄρχισε νὰ τρέμῃ ὁλόκληρη καὶ μὲ κεραυνοβόλησε μ' ἕνα ἄγριο βλέμμα.

—Μὴ μὲ διακόπτῃς παιδί μου, εἶπε χτυπώντας τὸ μπαστούνι της στὸ πάτωμα. 'Απαιτῶ νὰ μὲ προσέχουν ὅταν μιλῶ καὶ πρὸ παντὸς νὰ μὴ μὲ διακόπτουν! Αὐτὸ ἀπαιτοῦσα ὅλα τὰ χρόνια ποὺ δίδασκα πιάνο καὶ τραγούδι. Τὸ ἀπαιτῶ καὶ τώρα, ἔστω κι' ἂν πρόκειται νὰ σὲ κακοκαρδίσω...

(Συνεχίζεται)

ΕΙΔΗΣΕΙΣ & ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ

ΠΑΡΑΙΤΗΣΕΙΣ—ΔΙΑΓΡΑΦΑΙ

—Παρῃτήθησαν τοῦ 'Αστυνομικοῦ Σώματος οἱ 'Αστυφύλακες: κ.κ. Κόρδας Κωνσταντῖνος, Θεοχάρης 'Ιωάννης, 'Ανδρικόπουλος 'Ιωάννης καὶ 'Αμερικᾶνος Δημήτριος.

—Διεγράφη τῆς δυνάμεως τοῦ 'Αστυνομικοῦ Σώματος, κριθεὶς ἀπολυτέος διὰ λόγους ὑγείας, ὡς καταστὰς σωματικῶς ἀνίκανος πρὸς περαιτέρω ἐκτέλεσιν ἀστυνομικῆς ὑπηρεσίας, ὁ Ὑπαρχιφύλαξ κ. Καρούσης Μιχαήλ.

—'Απελύθη ἐκ τοῦ 'Αστυνομικοῦ Σώματος ὁ μαθητευόμενος 'Αστυφύλαξ κ. Χάντζιος Νικόλαος, μὴ κριθεὶς ἱκανὸς πρὸς μονιμοποίησιν, διὰ λόγους ὑγείας.

***

ΜΟΝΙΜΟΠΟΙΗΣΙΣ ΑΣΤΥΦΥΛΑΚΩΝ

Διὰ διαταγῆς τοῦ κ. 'Αρχηγοῦ τῆς 'Αστυνομίας, ὠνομάσθησαν τακτικοὶ 'Αστυφύλακες οἱ κάτωθι ἄχρι τοῦδε μαθητευόμενοι τοιοῦτοι τοῦ 193 'Εκπαιδευτικοῦ Τμήματος τῆς 'Αστυνομικῆς Σχολῆς 'Αστυφυλάκων.

Μάρας 'Αντώνιος, Ραυτόπουλος Κωνσταντῖνος, Νικολάου 'Αθανάσιος, Καββαδίας 'Ανδρέας, Κορώνης Παναγιώτης, Γαρτσιώνης Ναπολέων, Καραγιάννης Γεώργιος Λευθεριώτης Σπυρίδων, Ρόδης 'Αθανάσιος, Μαλλιάκας Δημήτριος, Κουλαρμάνης Θωμᾶς, Κελεμάνης Σπυρίδων, Ρωζάνης 'Ανδρέας, Μωραΐτης Κωνσταντῖνος, Γκαβέρας Παναγιώτης, Γκόλφης Κωνσταντῖνος, 'Αποστολακούλης Θωμᾶς, Αὐθῖνος Κωνσταντῖνος, Μποκολίνης Φώτιος, 'Ασημάκης Χρῆστος, Τσούσης Γεώργιος, Κουρνέτας 'Ανδρέας, Καρδακάρης Βασίλειος, Σακελλάρης Νικόλαος, Σάμψων 'Ηλίας, Συρόπουλος 'Αθανάσιος, Μπαλιώτης Θεόδωρος, Δελῆς 'Αθανάσιος, Βρέκας Λεωνίδας, Νικολάου 'Ανδρέας, Σακελλαρόπουλος Θεοφάνης, Κολοβὸς Νικόλαος, Μπίλιας Νικόλαος, Χριστακέας Βασίλειος, Νικολιουδάκης Μιχαήλ, Βήττας Νικόλαος, Εὐαγγελίου Εὐάγγελος, Παρδάλης 'Ιωάννης, Καλογιάννης Κωνσταντῖνος, Ρεμπελάκης Εὐστράτιος. Κουρέντας Γεώργιος, Ταρούσης Παρασκευᾶς, Παπαδάκης Γεώργιος, Δημακάκης Γεώργιος, Θεοδώρου Δημήτριος, Χαρμαντᾶς Παναγιώτης, Τρίγκας Νικόλαος, Τριανταφύλλου 'Αθανάσιος, Γιατρουδάκης Νικόλαος, Λακουμέντας Βασίλειος, 'Αγγελῆς Δημήτριος, Γκολφάκης Λουκᾶς, Παπαγεωργίου Εὐθύμιος, Κορμικιάρης Κωνσταντῖνος καὶ Δαυρῆς Παναγιώτης.

***

ΟΡΚΩΜΟΣΙΑ ΝΕΩΝ ΑΣΤΥΦΥΛΑΚΩΝ

Διὰ διαταγῆς τοῦ κ. 'Αρχηγοῦ τῆς 'Αστυνομίας, διωρίσθησαν ὡς μαθητευόμενοι 'Αστυφύλακες οἱ κάτωθι 66 δόκιμοι 'Αστυφύλακες τοῦ 204 'Εκπαιδευτικοῦ Τμήματος τῆς 'Αστυνομικῆς Σχολῆς 'Αστυφυλάκων κατὰ σειρὰν ἐπιτυχίας, τοῦ διορισμοῦ των λογιζομένου ἀπὸ 30/11/61, καθ' ἣν, ὁρκισθέντες ἀνέλαβον ὑπηρεσίαν. Οὗτοι ἐτοποθετήθησαν ὡς ἀκολούθως:

Α' Εἰς 'Αστυνομικὴν Διεύθυνσιν 'Αθηνῶν.

Χρῆστος Χριστόφορος, 'Αλεξίου 'Ιωάννης, Κατσιώτας Δημήτριος, Τριαντάφυλλος Βασίλειος, Γεωργίου Κωνσταντῖνος, Ράπτης Δημήτριος, Παυλάκης Γεώργιος,

Παπαγεωργίου Βασίλειος, Πλαστῆς Ἀθανάσιος, Φωτόπουλος Γεώργιος, Πανουσιάκης Ἰωάννης, Παπουτσῆς Νικόλαος, Τριβυζᾶς Ἀλέξανδρος, Γιαννοῦκος Ἀθανάσιος, Πολυχρονόπουλος Παναγιώτης, Κυριακάκης Μιχαήλ, Στρατουδάκης Ἐμανουήλ, Κούλουμπας Ἀνδρέας, Πιτσίκας Παναγιώτης, Ζερβὸς Γεώργιος, Ψυχογυιὸς Γεώργιος, Μαγγανιᾶς Βασίλειος, Ἀλεξανδρόπουλος Χαραλ., Κατσοῦρος Ἀθανάσιος, Ξῦλος Λουκᾶς, Γαρδούνης Γεώργιος, Τριαντάφυλλος Γεώργιος, Παπαχρῆστος Ἀθανάσιος, Δημητσᾶνος Κωνσταντῖνος, Καραδήμας Λάμπρος, Ἀλεξίου Δημήτριος, Ἀλαφροπάτης Βασίλειος, Ζῶτος Γεώργιος, Κυριάκου Σπήλιος, Κοκκίνης Παναγιώτης, Κλημεντιώτης Κωνσταντῖνος, Φασουλᾶς Ζαχαρίας, Τσάνης Εὐάγγελος Σπύρου Γεώργιος, Μεγαρίτης Δημήτριος, Κοσμᾶς Γεώργιος, Ραμιώτης Χαρίλαος, Χριστιάνης Δημήτριος, Ἀλεξανδρῆς Δημήτριος, Πασσαρᾶς Δημήτριος, Σίνης Ἀθανάσιος, Φαρδέλος Ἰωάννης, Σιάχος Ἠλίας, Κωνσταντόπουλος Παν., Πελώνης Δημήτριος, Καραγεωργίου Ἰωάννης, Κωτσαλᾶς Παναγιώτης, Κουτσιτζῆς Σωτήριος καὶ Καπερναράκης Παναγιώτης.

Β' Εἰς Ἀστυνομικὴν Διεύθυνσιν Πειραιῶς.

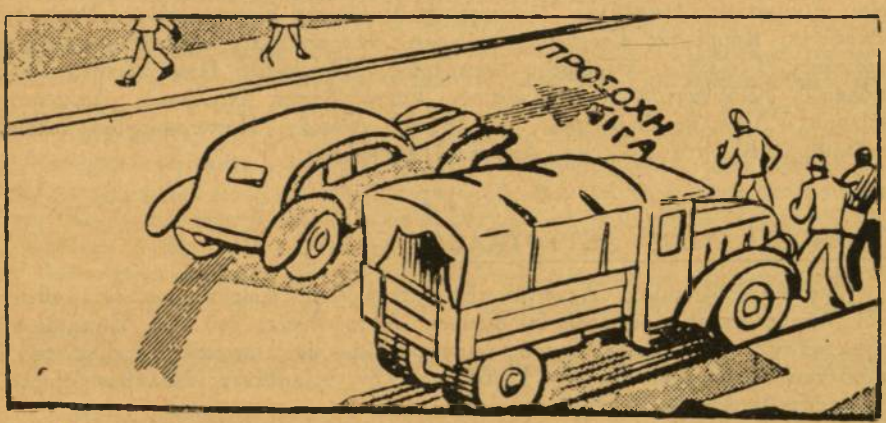
Χρυσανθόπουλος Βασίλειος, Μέττος Χρῆστος, Κοντάκος Νικόλαος, Καρύδης Ἰωάννης, Σαμαρτζῆς Ἰωάννης, Κεχαγιᾶς Κωνσταντῖνος, Κολοκυθᾶς Δημήτριος, Οἰκονόμου Θρασύβουλος, Τριβελέκας Γεώργιος, Πάνου Θεόδωρος, Παναγιώτου Γεώργιος καὶ Κουτρουμᾶνος Δημήτριος.

⁂

ΔΙΟΡΘΩΣΙΣ ΗΜΑΡΤΗΜΕΝΩΝ

—Εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 205 τεῦχος τοῦ περιοδικοῦ καὶ ἐν σελίδι 9924, στίχος 29, τῆς μελέτης τοῦ κ. Χρήστου Γιώτη ὑπὸ τὸν τίτλον «Τροχαῖα ἀτυχήματα—Πρόληψις καὶ καταστολὴ αὐτῶν», συνεπείᾳ τυπογραφικοῦ σφάλματος, ἀνεγράφη «ἐφελκώσεις ἢ ἐκτροπάς», ἀντὶ τοῦ ὀρθοῦ «ἐφελκύσεις ἢ ἐκτροπάς».

ΟΔΗΓΙΕΣ ΤΡΟΧΑΙΑΣ ΚΙΝΗΣΕΩΣ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΟΔΗΓΟΥΣ

Μὴ ξεχνᾶτε ποτέ, ὅτι τὸ προσπέρασμα ἔχει καὶ τοὺς κινδύνους του καὶ πρέπει νὰ γίνεται μὲ μεγάλη προσοχή. Ὅταν μάλιστα προσπερνᾶτε ἄλλο σταματημένο αὐτοκίνητο ποὺ σᾶς ἐμποδίζει νὰ βλέπετε πρὸς τὰ δεξιά σας, πρέπει νὰ ἐλαττώνετε τελείως τὴν ταχύτητα, ὥστε νὰ σταματᾶτε ἀμέσως ἂν παραστῇ ἀνάγκη.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΕΥΧΑΙ ΕΠΙ ΤΩ ΝΕΩ ΕΤΕΙ

Ἡμερησία Διαταγὴ τοῦ Ἀρχηγοῦ Ἀστυνομίας Πόλεων κ. Θεοδ. Ν. Ρακιντζῆ 1

1962, ὑπὸ κ. Ν. Ἀρχιμανδρίτου 1

ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΗ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΑΓΩΓΗ

Ἡ κοινωνικὴ ἀγωγὴ ὡς παράγων πολιτισμοῦ, ὑπὸ κ. Ν. Ἀρχιμανδρίτου 3

ΔΙΕΘΝΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ

Ἡ δρᾶσις τῆς Διεθνοῦς Ἀστυνομίας «Interpol», ὑπὸ τοῦ Δημοσιογράφου κ. Δημ. Δ. Μυλωνᾶ 7

ΝΟΜΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

Τὸ Ἀνώτατον Δικαστήριον τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς ἐπιλαμβάνεται πταισματικῆς παραβάσεως, ἀπὸ τὸ Ἀμερικανικὸν περιοδικὸν «Reader's Digest», κατὰ μετάφρασιν Ἀρχιφύλακος κ. Κων/νου Λαφάνη 9

ΑΠΟ ΤΗ ΖΩΗ ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ

Ἀστυνομικὸν τάκτ (ἀπόκομμα τῆς ἐφημερίδος «ΣΦΑΙΡΑ» τῆς 5ης Ἰουνίου 1923) 14

ΙΑΤΡΟΔΙΚΑΣΤΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

Ἡ πραγματικὴ ζωὴ τοῦ Σέρλοκ Χόλμς, ἀπὸ τὸ Ἀμερικανικὸν περιοδικὸν «Reader's Digest», κατὰ μετάφρασιν Ἀστυφύλακος κ. Γεωργίου Γεωργακοπούλου .. 15

ΘΕΜΑΤΑ ΤΡΟΧΑΙΑΣ

Ἕνας νέος Καναδικὸς νόμος διὰ τὴν προστασίαν τῶν ἀθῴων θυμάτων τῶν αὐτοκινήτων, ὑπὸ Ἀστυνόμου Β' κ. Γ. Κανελλοπούλου 19

ΞΕΝΑ ΕΓΚΛΗΜΑΤΑ

Ἡ ἀπαγωγὴ τοῦ βρέφους τῶν Λίντμπεργκ, ἀπὸ τὸ Ἀμερικανικὸν περιοδικὸν «Reader's Digest», κατὰ μετάφρασιν Ἀστυφύλακος κ. Ἀναστασίου Βογιατζῆ (συνέχεια) 21

Δολοφονία γυναικὸς—Ἐνέργειαι τῆς Ἀστυνομίας διὰ τὴν ἀνακάλυψιν καὶ σύλληψιν τοῦ δράστου, ἀπὸ τὸ Ἀμερικανικὸν περιοδικὸν «Official Detective», κατὰ μετάφρασιν Ἀστυφύλακος κ. Ἀναστασίου Βογιατζῆ (συνέχεια καὶ τέλος) 29

ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΤΗ ΖΩΗ ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ

Περίεργα καθήκοντα τῆς Ἀστυνομίας, ὑπὸ κ. Ν. Ἀρχιμανδρίτου 37

ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

Ἱστορικοὶ περίπατοι στοὺς δρόμους τῶν Ἀθηνῶν καὶ τοῦ Πειραιῶς, ὑπὸ Ὑπαστυνόμου Α' κ. Ἰωάννου Ράϊκου (συνέχεια) 39

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

Τὸ γυμνὸ μοντέλο, ὑπὸ Ὑπαστυνόμου Β' κ. Χαρ. Σταμάτη (συνέχεια) 43

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ 47

ΑΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΟΜΕΝΑΙ ΜΕΛΕΤΑΙ ΑΠΗΧΟΥΝ ΤΗΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΝ ΕΡΓΑΣΙΑΝ ΤΩΝ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΝ ΚΑΙ ΤΑΣ ΓΝΩΜΑΣ ΑΥΤΩΝ

Τὸ περιοδικὸν ἐκτυποῦται εἰς τὰ Τυπογραφικὰ Καταστήματα Ἀδελφῶν Γ. ΡΟΔΗ Κεραμεικοῦ 40 - Ἀθῆναι (Τηλ. 522.512)

Κάθε Σάββατο

Ὥρα 12.30' - 1 μ.μ.

Παρακολουθῆτε τὴν Ἐκπομπὴ τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων ἀπὸ τὸ Ραδιοφωνικὸ Σταθμὸ τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων.